

Úradný vestník

Európskej únie

ISSN 1725-5147

L 6

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 53

9. januára 2010

Obsah

II Nelegislatívne akty

NARIADENIA

- ★ **Nariadenie Komisie (EÚ) č. 15/2010 zo 7. januára 2010, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 689/2008 o vývoze a dovoze nebezpečných chemikálií⁽¹⁾** 1

Nariadenie Komisie (EÚ) č. 16/2010 z 8. januára 2010, ktorým sa ustanovujú paušálne dovozné hodnoty na určovanie vstupných cien niektorých druhov ovocia a zeleniny 6

ROZHODNUTIA

2010/12/EÚ:

- ★ **Rozhodnutie Komisie z 5. januára 2010, ktorým sa určité finančné služby v poštovom sektore v Taliansku vynímajú z uplatňovania smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/17/ES o koordinácii postupov obstarávania subjektov pôsobiacich v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb [oznámené pod číslom K(2009) 10382]⁽¹⁾** 8

Cena: 3 EUR

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

(Pokračovanie na druhej strane)

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

ROKOVACIE PORIADKY

★ Výbor regiónov – Rokovací poriadok	14
--	----

IV Akty, ktoré sa prijali pred 1. decembrom 2009 podľa Zmluvy o ES, Zmluvy o EÚ a Zmluvy o Euratome

2010/13/ES:

★ Rozhodnutie Komisie z 30. septembra 2009 o schéme štátnej pomoci C 2/09 (ex N 221/08 a N 413/08), ktorú poskytne Nemecko na modernizáciu všeobecných podmienok pre kapitálové investície [oznámené pod číslom K(2009) 7387] ⁽¹⁾	32
--	----

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

II

(Nelegislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 15/2010

zo 7. januára 2010,

ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 689/2008 o vývoze a dovoze nebezpečných chemikálií

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 689/2008 zo 17. júna 2008 o vývoze a dovoze nebezpečných chemikálií⁽¹⁾, a najmä na jeho článok 22 ods. 4,

keďže:

- (1) Nariadením (ES) č. 689/2008 sa vykonáva Rotterdamský dohovor o udeľovaní predbežného súhlasu po predchádzajúcom ohlásení (postup PIC) pre vybrané nebezpečné chemikálie a pesticídy v medzinárodnom obchode, podpísaný 11. septembra 1998 a schválený v mene Spoločenstva rozhodnutím Rady 2003/106/ES z 19. decembra 2002 o schválení, v mene Európskeho spoločenstva, Rotterdamského dohovoru o udeľovaní predbežného súhlasu po predchádzajúcom oznámení pre určité nebezpečné chemikálie a prípravky na ochranu rastlín v medzinárodnom obchode⁽²⁾.
- (2) Príloha I k nariadeniu (ES) č. 689/2008 by sa mala zmeniť a doplniť, aby sa zohľadnili regulačné opatrenia uplatňované na určité chemikálie podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice

1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES⁽³⁾, podľa smernice Rady 91/414/EHS z 15. júla 1991 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh⁽⁴⁾ a podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/8/ES zo 16. februára 1998 o uvádzaní biocídnych výrobkov na trh⁽⁵⁾.

- (3) Rozhodlo sa o nezaradení látok 1,3-dichlóropropén, benfurakarb a trifluralín ako účinných látok do prílohy I k smernici 91/414/EHS s tým účinkom, že je zakázané používať tieto účinné látky ako pesticídy, a preto by sa mali zaradiť do zoznamu chemikálií uvedeného v častiach 1 a 2 prílohy I k nariadeniu (ES) č. 689/2008. Keďže boli predložené nové žiadosti, ktoré si budú vyžadovať nové rozhodnutia o zaradení do prílohy I k smernici 91/414/EHS, doplnenie do zoznamu chemikálií uvedeného v časti 2 prílohy I k nariadeniu (ES) č. 689/2008 by sa malo uplatňovať až po prijatí nových rozhodnutí o štatúte týchto chemikálií.
- (4) Rozhodlo sa o nezaradení látky metomyl ako účinnej látky do prílohy I k smernici 91/414/EHS a o nezaradení látky metomyl ako účinnej látky do prílohy I, IA alebo IB k smernici 98/8/ES, s tým účinkom, že je zakázané používať túto účinnú látku ako pesticíd, a preto by sa mala doplniť do zoznamu chemikálií uvedeného v častiach 1 a 2 prílohy I k nariadeniu (ES) č. 689/2008. Keďže bola predložená nová žiadosť, ktorá si bude vyžadovať nové rozhodnutie o zaradení do prílohy I k smernici 91/414/EHS, doplnenie do zoznamu chemikálií uvedeného v časti 2 prílohy I k nariadeniu (ES) č. 689/2008 by sa malo uplatňovať až po prijatí nového rozhodnutia o štatúte tejto chemikálie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 204, 31.7.2008, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 63, 6.3.2003, s. 27.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 396, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 123, 24.4.1998, s. 1.

- (5) Rozhodlo sa o nezaradení látok diazinón, dichlórvos a fenitrothion ako účinných látok do prílohy I k smernici 91/414/EHS s tým účinkom, že je prísne obmedzené použitie týchto účinných látok ako pesticídov, a preto by sa mali doplniť do zoznamu chemikálií v časti 2 prílohy I k nariadeniu (ES) č. 689/2008, pretože prakticky akékoľvek ich použitie je zakázané aj napriek tomu, že tieto účinné látky sa identifikovali a oznámili na hodnotenie podľa smernice 98/8/ES a členské štáty ich aj naďalej môžu povoľovať až do prijatia rozhodnutia podľa uvedenej smernice.
- (6) V článku 8 ods. 2 smernice 91/414/EHS sa ustanovuje obdobie 12 rokov, počas ktorých môžu členské štáty povoliť, aby sa na trh uviedli prípravky na ochranu rastlín obsahujúce určité účinné látky. Toto obdobie sa predĺžilo nariadením Komisie (ES) č. 2076/2002 z 20. novembra 2002, ktorým sa predlžuje časová lehota uvedená v článku 8 ods. 2 smernice Rady 91/414/EHS a ktorá sa týka nezaradenia určitých účinných látok do prílohy I k uvedenej smernici a zrušenia povolení pre prípravky na ochranu rastlín obsahujúce tieto látky⁽¹⁾. Keďže však nebolo schválené zaradenie účinných látok azinfos-metyl a vinklozolín do prílohy I k smernici 91/414/EHS pred ukončením tohto obdobia, boli členské štáty povinné odobrať od 1. januára 2007 vnútroštátne povolenia na prípravky na ochranu rastlín obsahujúce tieto látky. V dôsledku toho je zakázané používať účinné látky azinfos-metyl a vinklozolín ako pesticídy, a preto by sa mali pridať do zoznamu chemikálií uvedeného v časti 2 prílohy I k nariadeniu (ES) č. 689/2008.
- (7) Rozhodlo sa o prísnom obmedzení používania látok fenarimol, metamidofos a procymidón pomocou viacerých opatrení vrátane opatrenia, že tieto účinné látky boli zaradené do prílohy I k smernici 91/414/EHS len na veľmi krátke obdobie. Po uplynutí tohto obdobia už nie je povolené používať tieto účinné látky s tým účinkom, že sú v kategórii pesticídy zakázané, a preto by sa mali doplniť do zoznamu chemikálií v častiach 1 a 2 prílohy I k nariadeniu (ES) č. 689/2008.
- (8) Rozhodlo sa, že látka parakvát sa zaradí ako účinná látka do prílohy I k smernici 91/414/EHS a na tento účel bola prijatá smernica Komisie 2003/112/ES z 1. decembra 2003, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 91/414/EHS, ktorou sa začleňuje parakvát ako účinná látka⁽²⁾. Smernica Komisie 2003/112/ES však bola zrušená rozsudkom Súdu prvého stupňa Európskych spoločností z 11. júla 2007 vo veci T-229/04⁽³⁾ s tým účinkom, že použitie tejto účinnej látky ako pesticídu je zakázané, a preto by sa mala doplniť do zoznamu chemikálií v častiach 1 a 2 prílohy I k nariadeniu (ES) č. 689/2008.
- (9) Rozhodnutím Komisie 2007/322/ES zo 4. mája 2007, ktorým sa ustanovujú ochranné opatrenia v súvislosti s použitiami prípravkov na ochranu rastlín obsahujúcich tolylfluánid, ktoré vedú ku kontaminácii pitnej vody⁽⁴⁾, sa rozhodlo o obmedzení používania prípravkov na ochranu rastlín obsahujúcich látku tolylfluánid za určitých podmienok. Okrem toho sa priemyselné odvetvie rozhodlo stiahnuť prípravky na ochranu rastlín s obsahom účinnej látky tolylfluánid z trhu s cieľom chrániť ľudské zdravie, s tým účinkom, že použitie tejto účinnej látky je v podkategórii pesticídy v skupine prípravkov na ochranu rastlín zakázané. Zákaz v tejto podkategórii sa považuje za prísne obmedzenie v kategórii pesticídy, a preto by sa účinná látka mala doplniť do zoznamu chemikálií uvedeného v častiach 1 a 2 prílohy I k nariadeniu (ES) č. 689/2008.
- (10) Rozhodlo sa o zaradení látky diurón ako účinnej látky do prílohy I k smernici 91/414/EHS s tým účinkom, že v podkategórii pesticídy v skupine prípravkov na ochranu rastlín už nie je použitie tejto účinnej látky zakázané. Táto účinná látka by sa preto mala vypustiť z časti 1 prílohy I k nariadeniu (ES) č. 689/2008.
- (11) Bola predložená nová žiadosť týkajúca sa účinných látok cadusafos, karbofurán, karbosulfán a haloxyfop-R, ktorá si bude vyžadovať nové rozhodnutie o zaradení do prílohy I k smernici 91/414/EHS a preto by sa tieto chemikálie mali vypustiť zo zoznamu chemikálií uvedeného v časti 2 prílohy I k nariadeniu (ES) č. 689/2008. Rozhodnutie o doplnení do zoznamu chemikálií v časti 2 prílohy I by sa malo prijať až vtedy, keď bude k dispozícii nové rozhodnutie o štatúte týchto látok podľa smernice 91/414/EHS.
- (12) Príloha I k nariadeniu (ES) č. 689/2008 by sa preto mala zmeniť a doplniť.
- (13) Opatrenia ustanovené v tomto nariadení sú v súlade so stanoviskom výboru zriadeného podľa článku 133 nariadenia (ES) č. 1907/2006,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Príloha I k nariadeniu (ES) č. 689/2008 sa mení a dopĺňa v súlade s prílohou k tomuto nariadeniu.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 319, 23.11.2002, s. 3.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 321, 6.12.2003, s. 32.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 199, 25.8.2007, s. 32.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 119, 9.5.2007, s. 49.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 7. januára 2010

Za Komisiu
predseda
José Manuel BARROSO

PRÍLOHA

Príloha I k nariadeniu (ES) č. 689/2008 sa mení a dopĺňa takto:

1. Časť 1 sa mení a dopĺňa takto:

a) dopĺňajú sa tieto položky:

Chemikália	Číslo CAS	Číslo Eines	Kód KN	Podkategória (*)	Obmedzenie používania (**)	Krajiny, pre ktoré nie je potrebné oznámenie
„1,3-dichlóropropén ⁽²⁾	542-75-6	208-826-5	2903 29 00	p(1)	b	
benfurakarb	82560-54-1		2932 99 00	p(1)	b	
fenarimol +	60168-88-9	262-095-7	2933 59 95	p(1)	b	
metamidofos ⁽³⁾ +	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00	p(1)	b	
metomyl	16752-77-5	240-815-0	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
parakvát +	4685-14-7	225-141-7	2933 39 99	p(1)	b	
procymidón +	32809-16-8	251-233-1	2925 19 95	p(1)	b	
tolyfluanid +	731-27-1	211-986-9	2930 90 85	p(1)	b	
trifluralín	1582-09-8	216-428-8	2921 43 00	p(1)	b	

⁽²⁾ Táto položka nemá vplyv na existujúcu položku týkajúcu sa cis-1,3-dichlóropropén (č. CAS 10061-01-5).

⁽³⁾ Táto položka nemá vplyv na existujúcu položku týkajúcu sa rozpustných kvapalných prípravkov látky metamidofos, ktoré obsahujú viac ako 600 g aktívnej zložky/l.

b) vypúšťa sa táto položka:

Chemikália	Číslo CAS	Číslo Eines	Kód KN	Podkategória (*)	Obmedzenie používania (**)	Krajiny, pre ktoré nie je potrebné oznámenie
„diurón	330-54-1	006-015-00	2924 21 90	p(1)	b“	

2. Časť 2 sa mení a dopĺňa takto:

a) dopĺňajú sa tieto položky:

Chemikália	Číslo CAS	Číslo Eines	Kód KN	Kategória (*)	Obmedzenie používania (**)
„azinfos-metyl	86-50-0	201-676-1	2933 99 80	p	b
diazinón	333-41-5	206-373-8	2933 59 10	p	sr
dichlórvos	62-73-7	200-547-7	2919 90 00	p	sr
fenarimol	60168-88-9	262-095-7	2933 59 95	p	b
fenitrotión	122-14-5	204-524-2	2920 19 00	p	sr
metamidofos ⁽¹⁾	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00	p	b
parakvát	1910-42-5	217-615-7	2933 39 99	p	b
procymidón	32809-16-8	251-233-1	2925 19 95	p	b
tolyfluanid	731-27-1	211-986-9	2930 90 85	p	sr
vinklozolín	50471-44-8	256-599-6	2934 99 90	p	b

(¹) Táto položka nemá vplyv na položku v časti 3 prílohy I týkajúcu sa rozpustných kvapalných prípravkov látky metamidofos, ktoré obsahujú viac ako 600 g aktívnej zložky/l.“

b) vypúšťajú sa tieto položky:

Chemikália	Číslo CAS	Číslo Eines	Kód KN	Kategória (*)	Obmedzenie používania (**)
„kadusafos	95465-99-9	neuv.	2930 90 85	p	b
karbofurán	1563-66-2	216-353-0	2932 99 85	p	b
karbosulfán	55285-14-8	259-565-9	2932 99 85	p	b
haloxyfop-R (haloxyfop-P-metyl- ester)	95977-29-0 (72619-32-0)	neuv. (406-250-0)	2933 39 99 (2933 39 99)	p	b“

NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 16/2010**z 8. januára 2010,****ktorým sa ustanovujú paušálne dovozné hodnoty na určovanie vstupných cien niektorých druhov ovocia a zeleniny**

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov) ⁽¹⁾,so zreteľom na nariadenie Komisie (ES) č. 1580/2007 z 21. decembra 2007, ktorým sa ustanovujú vykonávacie pravidlá pre nariadenia Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v sektore ovocia a zeleniny ⁽²⁾, a najmä na jeho článok 138 ods. 1,

keďže v súlade:

keďže v súlade s výsledkami Uruguajského kola mnohostranných obchodných rokovaní sa nariadením (ES) č. 1580/2007 ustanovujú kritériá, na základe ktorých Komisia stanoví paušálne hodnoty na dovoz z tretích krajín, pokiaľ ide o výrobky a obdobia uvedené v časti A prílohy XV k uvedenému nariadeniu,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Paušálne dovozné hodnoty uvedené v článku 138 nariadenia (ES) č. 1580/2007 sú stanovené v prílohe k tomuto nariadeniu.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 9. januára 2010.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 8. januára 2010

Za Komisiu
v mene predsedu
Jean-Luc DEMARTY
generálny riaditeľ pre poľnohospodárstvo
a rozvoj vidieka

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 350, 31.12.2007, s. 1.

PRÍLOHA

Paušálne dovozné hodnoty na určovanie vstupných cien niektorých druhov ovocia a zeleniny

(EUR/100 kg)

Číselný znak KN	Kód tretej krajiny ⁽¹⁾	Paušálna dovozná hodnota
0702 00 00	MA	51,7
	TN	104,3
	TR	85,9
	ZZ	80,6
0707 00 05	EG	174,9
	JO	115,2
	MA	79,4
	TR	129,4
	ZZ	124,7
0709 90 70	MA	99,2
	TR	109,6
	ZZ	104,4
0805 10 20	EG	46,1
	IL	56,2
	MA	42,4
	TR	54,3
	ZZ	49,8
0805 20 10	MA	73,9
	TR	64,0
	ZZ	69,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	51,7
	IL	71,3
	JM	118,7
	MA	88,8
	TR	76,7
	US	75,0
	ZZ	80,4
0805 50 10	EG	74,9
	MA	65,5
	TR	63,3
	ZZ	67,9
0808 10 80	CA	84,4
	CN	86,0
	MK	25,2
	US	110,5
	ZZ	76,5
0808 20 50	CN	54,9
	US	110,2
	ZZ	82,6

⁽¹⁾ Nomenklatúra krajín stanovená nariadením Komisie (ES) č. 1833/2006 (Ú. v. EÚ L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „iného pôvodu“.

ROZHODNUTIA

ROZHODNUTIE KOMISIE

z 5. januára 2010,

ktorým sa určité finančné služby v poštovom sektore v Taliansku vynímajú z uplatňovania smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/17/ES o koordinácii postupov obstarávania subjektov pôsobiacich v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb

[oznámené pod číslom K(2009) 10382]

(Iba talianske znenie je autentické)

(Text s významom pre EHP)

(2010/12/EÚ)

EURÓPSKA KOMISIA,

Každá zo štyroch samostatných žiadostí podľa článku 30 ods. 4 sa týka rôznych finančných služieb, ktoré boli zaradené do skupín so štyrmi rôznymi názvami. Tieto služby sa v žiadostiach uvádzajú takto:

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2004/17/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov obstarávania subjektov pôsobiacich v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb ⁽¹⁾, a najmä na jej článok 30 ods. 4 a 6,

so zreteľom na štyri žiadosti, ktoré Talianska republika predložila elektronickou poštou prijatou 8. júla 2009,

po porade s Poradným výborom pre verejné obstarávanie,

keďže:

a) Zhromažďovanie úspor verejnosti prostredníctvom bežného účtu (ďalej len „úspory“).

b) Pôžičky v mene bánk a akreditovaných finančných sprostredkovateľov (ďalej len „finančné služby“). Ako sa uvádza, táto skupina služieb bude predovšetkým zahŕňať konanie spoločnosti Poste ako distributéra:

— pôžičiek (predovšetkým hypoték a úverov) poskytovaných tretími stranami,

— spotrebiteľského úveru poskytovaného tretími stranami a

I. SKUTOČNOSTI

(1) Komisia prijala 8. júla 2009 štyri žiadosti, ktoré Taliansko zaslalo elektronickou poštou podľa článku 30 ods. 4 smernice 2004/17/ES. Komisia požiadala o doplňujúce informácie elektronickou poštou z 24. septembra 2009, ktoré po predĺžení pôvodného termínu talianske orgány zaslali elektronickou poštou zo 16. 10. 2009.

(2) Požiadavky predložené Talianskou republikou v mene Poste Italiane S.p.A (ďalej len „Poste“) sa týkajú rôznych finančných služieb poskytovaných spoločnosťou Poste.

— finančného lízingu poskytovaného tretími stranami.

c) Investičné služby a činnosti (ďalej len „investície“). Okrem úschovy a správy finančných nástrojov je táto skupina služieb charakterizovaná ako skupina zahŕňajúca zostupnú (distribučnú) fázu pre:

— umiestňovanie finančných nástrojov (predovšetkým dlhopisov) a

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 134, 30.4.2004, s. 1.

- umiestňovanie doplnkových dôchodkových a finančných/poistných produktov (predovšetkým osobných dôchodkových poistení).

d) Platobné služby a služby prevodu peňazí (ďalej len „platby“). Ako sa uviedlo, táto skupina služieb pozostáva z dvoch rôznych kategórií, a to:

- platobné služby, ktoré sú vymedzené ako služby vzťahujúce sa na kreditné a debetné karty, a
- služby prevodu peňazí vrátane medzinárodného prevodu finančných prostriedkov prostredníctvom systému Eurogiro alebo medzinárodnou peňažnou poukážkou a prevodu finančných prostriedkov v rámci Talianska poštovou peňažnou poukážkou.

(3) K žiadosti boli pripojené dve uznesenia nezávislého vnútroštátneho orgánu (Autorità per la vigilanza sui contratti pubblici di lavori, servizi e furniture, taliansky úrad pre dohľad nad verejnými zákazkami). Tento orgán v konečnom uznesení z 12. novembra 2008 zdôrazňuje, že ak by sa článok 30 ods. 1 uplatňoval na niektoré alebo všetky služby, ktorých sa týka toto rozhodnutie, potom by vznikla potreba konkrétnych dozorných opatrení s cieľom zabezpečiť, aby sa pravidlá verejného obstarávania Spoločenstva aj naďalej primerane uplatňovali vo všetkých obstarávaníach spoločnosti Poste na vykonávanie iných činností, ako tých, na ktoré by sa uplatňoval článok 30 ods. 1. Následným záverom uznesenia je, že spoločnosť Poste by mala prijať vhodné opatrenia pre osobitné obstarávania podľa činností, pre ktoré sú určené.

(4) K žiadosti je ďalej pripojený názor nezávislého vnútroštátneho orgánu Autorità garante della concorrenza e del mercato (taliansky orgán na ochranu hospodárskej súťaže). Orgán zdôrazňuje všeobecnú otvorenosť talianskeho finančného sektora, ktorý tvorí viac ako 800 bánk, vyše 80 bankových skupín a viac ako 170 spoločností pôsobiach v sektore poisťovníctva, z ktorých 68 spoločností predstavuje aktívnych poskytovateľov iba v odvetví životného poistenia, 77 spoločností iba v odvetví neživotného poistenia a 17 spoločností v oboch odvetviach životného aj neživotného poistenia. Sektor možno tiež charakterizovať relatívne nízkym stupňom koncentrácie, keďže celkový podiel piatich najväčších skupín na trhu v roku 2007 dosiahol 51,5 % v bankovom sektore a 53 %, pokiaľ ide o všetky odvetvia životného poistenia. Orgán vo svojich všeobecných poznámkach poukazuje na skutočnosť, že spoločnosť Poste poskytuje finančné služby prostredníctvom „distribučnej siete založenej na poštových službách,

ktorá je veľmi komplexná, a nedá sa porovnať so sieťou ktoréhokoľvek iného prevádzkovateľa. Táto sieť pozostáva z približne 14 000 poštových úradov⁽¹⁾, kým celková sieť vedúcej bankovej skupiny pôsobiacej v Taliansku má niečo vyše 6 000 pobočiek.“

(5) Na základe postupu spoločnosti v oblasti bankových fúzií orgán vypracoval podrobné pripomienky k rôznym službám zahrnutým v žiadosti a uvádza: „Postup, ktorý iniciovala spoločnosť Poste Italiane, súvisí so širokou škálou činností v rámci bankového sektora, sektora poisťovníctva a sektora správy úspor. Pokiaľ ide o tie sektory, ku ktorým možno prístup považovať za neobmedzený, orgán na ochranu hospodárskej súťaže určil typické vlastnosti otvorených trhov [...]. V tomto kontexte sa samotná spoločnosť Poste Italiane považuje za konkrétneho prevádzkovateľa, a to pre normatívne obmedzenia regulujúce služby spoločnosti BancoPosta, ako aj pre základňu zákazníkov, ktorej slúži. Túto skutočnosť potvrdzujú aj precedensy orgánu, podľa ktorých spoločnosť Poste Italiane nikdy nebola úplne asimilovaná s bankami alebo inými finančnými sprostredkovateľmi na príslušných trhoch. Služby spoločnosti BancoPosta boli ako celok uznané za doplnkové a skôr príbuzné bankovým službám, ako nahraditeľné za tieto služby [...]. Napriek osobitnému charakteru spoločnosti Poste Italiane sa dospelo k záveru, že poskytovanie bankových, finančných a poisťovacích služieb v Taliansku sa dá vnímať tak, že prebieha v kontexte trhov s neobmedzeným prístupom, na ktorých existujú rôzni prevádzkovatelia, a stupne koncentrácie sú porovnateľné s európskym priemerom.“

(6) Napriek tomu začal taliansky orgán na ochranu hospodárskej súťaže konanie proti Poste Italiane S.p.A za zneužitie dominantného postavenia v oblasti platieb, a to v oblasti bezhotovostných prevodov prostredníctvom poštových účtov. Orgán na ochranu hospodárskej súťaže práve diskutuje o záväzkoch spoločnosti Poste Italiane, ktoré by viedli k vyriešeniu problému⁽²⁾.

II. PRÁVNÝ RÁMEC

(7) Je potrebné pripomenúť, že v súlade s článkom 6 ods. 2 písm. c) smernice 2004/17/ES, na poskytovanie finančných služieb vymedzených v štvrtej zarážke uvedeného písmena c) sa vzťahuje daná smernica len v takom rozsahu, že takéto služby poskytujú subjekty, ktoré poskytujú aj poštové služby v rámci písmena b) tohto ustanovenia. Spoločnosť Poste je jediným obstarávateľom v Taliansku ponúkajúcim služby, na ktoré sa vzťahuje toto rozhodnutie.

⁽¹⁾ Pozri správu Corte dei Conti [Dvora audítorov] o finančnom hospodárení Poste Italiane za finančný rok 2006.

⁽²⁾ Provvedimento N 19778 Poste Italiane-Aumento Commissione bolletini je dostupné na webovej stránke www.agcm.it

- (8) V článku 30 smernice 2004/17/ES sa ustanovuje, že zákazky, ktorých cieľom je umožniť vykonávanie jednej z činností, na ktoré sa vzťahuje smernica, nepodliehajú uvedenej smernici, ak v členskom štáte, v ktorom sa vykonáva, je táto činnosť priamo vystavená hospodárskej súťaži na trhoch, na ktoré nie je obmedzený prístup. Priame vystavenie hospodárskej súťaži sa posudzuje na základe objektívnych kritérií, pričom sa zohľadňujú osobitné charakteristiky príslušného sektora. Prístup sa považuje za neobmedzený, ak členský štát zaviedol a uplatňuje príslušné právne predpisy Spoločenstva, ktorými sa otvára daný sektor alebo jeho časť. Ak sa v prílohe XI k tejto smernici neuvádzajú príslušné právne predpisy, ako je to v prípade služieb prerokúvaných v tomto rozhodnutí, potom sa podľa článku 30 ods. 3 druhého pododseku „musí preukázať, že prístup na príslušný trh je voľný *de facto* a *de jure*.“
- (9) Pokiaľ ide o finančné služby, je potrebné pripomenúť, že na úrovni Spoločenstva sa prijal veľký súbor právnych predpisov s cieľom liberalizovať zavedenie a poskytovanie služieb v tomto sektore. Komisia ďalej z kontextu iných prípadov štátnej pomoci týkajúcich sa spoločnosti Poste zistila, že „bankový sektor je už dlhé roky otvorený hospodárskej súťaži. Hospodárska súťaž, ktorá sa v niektorých prípadoch realizovala už aj na základe voľného pohybu kapitálu, ako to predpokladá Zmluva o ES, sa pokračujúcou liberalizáciou zlepšila ⁽¹⁾.“ Podmienka uvedená v článku 30 ods. 3, ktorá sa týka voľného prístupu na trh, sa preto dá považovať za splnenú.
- (10) Priame vystavenie hospodárskej súťaži na konkrétnom trhu by sa malo hodnotiť na základe rôznych kritérií, z ktorých žiadne nie sú samy o sebe rozhodujúce. Pokiaľ ide o trhy, ktorých sa týka toto rozhodnutie, podiel hlavných aktérov na danom trhu predstavuje jedno z kritérií, ktoré by sa mali zohľadniť. Ďalším kritériom je miera koncentrácie na týchto trhoch. Keďže podmienky pre rôzne činnosti, na ktoré sa vzťahuje toto rozhodnutie, sa líšia, pri preskúmaní situácie v oblasti hospodárskej súťaže by sa mali zohľadniť odlišné pomery na rôznych trhoch.
- (11) Hoci by sa v určitých prípadoch mohli predpokladať užšie definície trhu, presná definícia príslušného trhu sa

môže na účely tohto rozhodnutia nechať otvorená, pokiaľ ide o počet služieb uvedených v žiadosti predloženej spoločnosťou Poste do tej miery, že výsledok analýzy zostáva rovnaký bez ohľadu na to, či sa zakladá na užšej, alebo širšej definícii.

- (12) Toto rozhodnutie nemá vplyv na uplatňovanie pravidiel o hospodárskej súťaži.

III. POSÚDENIE

Úspory

- (13) Ako sa uvádza v odôvodnení 5, taliansky orgán na ochranu hospodárskej súťaže sa zaoberal rôznymi fúziami ⁽²⁾ bánk a ďalších finančných inštitúcií v Taliansku a zistil, že finančné služby poskytované spoločnosťou Poste v súvislosti s poštovými účtami sú skôr „doplňkové“ ako „nahraditeľné“ za služby, ktoré poskytujú banky prostredníctvom rôznych foriem bankových účtov. Tento postup sa však musí chápať v tomto kontexte, konkrétne ako skúmanie schopností spoločnosti Poste pôsobiť na banky konkurenčným tlakom ⁽³⁾. Podrobná analýza, ktorú vykonal taliansky orgán na ochranu hospodárskej súťaže, poukazuje na to, že veľká väčšina klientov ⁽⁴⁾ s bankovým účtom by neuvažovala o možnosti zrušenia tohto účtu a otvorenia poštového účtu. V roku 2005 teda bankový účet vlastnilo viac ako 28 miliónov (právnických alebo fyzických) osôb, viac ako 3 milióny osôb vlastnilo aj bankový, aj poštový účet a menej ako 2,3 milióna osôb malo iba poštový účet. Skutočnosť, že počet osôb, ktoré vlastnia iba poštový účet, sa nezvyšuje v takej miere ako počet osôb s poštovým aj bankovým účtom, tiež stojí za povšimnutie. Tieto skutočnosti sa dajú vo veľkej miere vysvetliť na základe normatívnych obmedzení, v rámci ktorých spoločnosť Poste pôsobí, ako aj skutočnosťou, že spoločnosť ponúka obmedzenejší rozsah služieb spojených s účtami. Klienti, ktorí potrebujú široký rozsah služieb, sú preto zdržanliví, pokiaľ ide o zvažovanie možnosti zmeniť svoj účet na poštový účet, ktorý neponúka taký rozsah služieb, na ktoré sú zvyknutí ⁽⁵⁾. Ako dôvod vlastníctva obidvoch typov účtov sa často uvádza „možnosť vybrať si z času na čas najpraktickejšie/najjednoduchšie alebo najvýhodnejšie/najekonomickejšie [prostriedky]“.

⁽²⁾ Pozri najmä rozhodnutie orgánu č. 16249 z 20. decembra 2007, C8027 Intesa/Sanpaolo v bulletine č. 49/2006.

⁽³⁾ Podrobná analýza vykonaná v rámci uvedenej veci Intesa/Sanpaolo sa okrem iného v skutočnosti zaoberala tým, do akej miery by sa klienti *bánk* priklonili k možnosti zmeniť služby bánk na služby poskytované spoločnosťou Poste.

⁽⁴⁾ 78,1 % klientov by neuvažovalo o možnosti zmeniť svoj účet na poštový účet, na rozdiel od 10,1 % klientov, ktorí by túto možnosť zvážili. Všeobecne sa tá istá tendencia zistila aj pri skúmaní ochoty klientov bánk zmeniť účet pri konfrontácii s 5 % zvýšením poplatkov súvisiacich s používaním bankového účtu. V tomto prípade takisto väčšina klientov nebola ochotná zrušiť bankový účet v prospech poštového účtu.

⁽⁵⁾ Keďže normatívne obmedzenia sa nezmenia, spoločnosť Poste začala rozširovať rozsah ponúkaných služieb, ktoré by mali zintenzívniť hospodársku súťaž.

⁽¹⁾ Pozri rozhodnutie Komisie K(2006) 4207 v konečnom znení z 26. septembra 2006 vo veci štátnej pomoci C42/06 (ex NN52/06) – Taliansko – Poste Italiane – BancoPosta, bod 59, a v rovnakom zmysle rozhodnutie Komisie K(2006) 5478 v konečnom znení z 22. novembra 2006 vo veci štátnej pomoci C49/06 (ex NN65/06) – Taliansko – Poste Italiane – BancoPosta, bod 72.

- (14) Cieľom tohto rozhodnutia je stanoviť, či sú služby, ktoré ponúka spoločnosť Poste, vystavené takej úrovni hospodárskej súťaže (na trhoch s voľným prístupom), ktorá zaručí, že aj v prípade nedostatočnej disciplíny spôsobenej podrobnými pravidlami verejného obstarávania ustanovenými v smernici 2004/17/ES bude verejné obstarávanie spoločnosti Poste na vykonávanie činností, ktoré sú predmetom tohto rozhodnutia, realizované transparentným a nediskriminujúcim spôsobom založeným na kritériách umožňujúcich nájsť riešenie, ktoré je z celkového hľadiska ekonomicky najvýhodnejšie. Na tento účel je preto potrebné preskúmať, či banky majú schopnosť vyvíjať na spoločnosť Poste konkurenčný tlak.
- (15) Zdá sa, že skutočnosti uvedené v odôvodnení 13, a predovšetkým skutočnosť, že klientovi spoločnosti Poste ponúka voľba bankového účtu nové služby, alebo aspoň viac možností pri využívaní služieb poskytovaných obidvoma typmi účtov, dôrazne naznačujú, že spoločnosť Poste skutočne podlieha konkurenčnému tlaku bánk. Táto skutočnosť sa tiež uvádza v rozhodnutí Komisie K(2006) 4207 v konečnom znení z 26. septembra 2006 ⁽¹⁾, v ktorom Komisia so zreteľom na situáciu hospodárskej súťaže na trhu s finančnými službami zreteľne uvádza, že „predovšetkým poštové bežné účty konkurujú bankovým bežným účtom v miestach, kde majú prevádzky banky aj PI ⁽²⁾“. Stojí však za zmienku, že v oblasti štátnej pomoci sa trhová analýza vykonáva veľmi všeobecne v tom zmysle, že trhy nie sú vymedzené a nevykonávajú sa žiadne špecifické trhové testy. Preto sa neorganizuje žiadny prieskum trhu, ako bol napríklad ten, ktorý Komisia začala vo veci prípade antitrustových rozhodnutí.
- (16) Z toho dôvodu je na účely článku 30 a bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie pravidiel hospodárskej súťaže, potrebné vziať do úvahy služby, ktoré ponúkajú banky a ďalšie finančné inštitúcie, pri stanovení, či spoločnosť Poste je, alebo nie je priamo vystavená hospodárskej súťaži pri ponúkaní služieb týkajúcich sa úspor.
- (17) Z geografického hľadiska sú trhy na zhromažďovanie úspor rozšírené regionálne a podiel spoločnosti Poste na trhu je v každom regióne rôzny. Podľa najnovších dostupných informácií, ktoré talianske orgány zaslali 16. októbra 2009, sa podiel spoločnosti Poste na trhu pohybuje v rozpätí od 1,4 % v regióne Trentino Alto Adige do 11,8 % v regióne Molise, čo je regionálne maximum. Podľa dostupných údajov podiel spoločnosti Poste na celoštátnej úrovni v roku 2006 predstavoval 5,6 % a zdá sa, že v nasledujúcich rokoch zostal na porovnateľnej alebo mierne nižšej úrovni. Vzhľadom na stupeň koncentrácie na tomto trhu, na ktorom celkový podiel na trhu dvoch najväčších konkurentov na celo-

štátnej úrovni v roku 2008 predstavoval 44,7 %, by sa tieto faktory mali považovať za ukazovateľ priameho vystavenia hospodárskej súťaži.

Finančné služby

- (18) Služby pod týmto názvom sú charakterizované ako služby zahŕňajúce pôžičky, t. j. hypotéky a úvery (tretej strany), spotrebiteľský úver a finančný lízing. Vzhľadom na normatívne obmedzenia, v rámci ktorých spoločnosť Poste pôsobí (nemôže poskytovať úvery verejnosti), funguje v zásade ako sprostredkovateľ, ktorý umiestňuje príslušné služby v mene bánk a akreditovaných finančných sprostredkovateľov. Spoločnosť Poste pôsobí prostredníctvom svojej vnútornej sekcie BancoPosta „predovšetkým v rámci maloobchodného trhu bankových a finančných spotrebiteľských služieb a len okrajovo v rámci trhu obchodných služieb a verejnej správy“.
- (19) Služby, ktoré sú predmetom tohto rozhodnutia, možno zasa rôznymi spôsobmi rozdeliť na základe faktorov, ako sú napríklad účely, na ktoré sa úver berie ⁽³⁾, alebo typickí klienti (spotrebiteľia, malé a stredné podniky, väčšie podniky alebo verejné správy) atď. Ako sa uvádza v odôvodnení 11, presná definícia môže na účely tohto rozhodnutia zostať otvorená.
- (20) Na základe výpočtov podiel spoločnosti Poste na trhu ako distribučnej prevádzky pre osobné úvery predstavoval v roku 2008 približne 4,8 % ⁽⁴⁾ až 5 %, zatiaľ čo celkový podiel na trhu troch najväčších konkurentov spoločnosti v oblasti osobných úverov predstavoval v tom istom roku 43,6 %. Pokiaľ ide o finančný lízing, podiel spoločnosti na trhu bol v roku 2008 zanedbateľný a predstavoval len 0,03 %. Pokiaľ ide o hypotéky, podiel spoločnosti Poste na trhu v roku 2008 predstavoval len 1,6 %, čo je síce vyššie percento, stále ho však možno považovať za pomerne zanedbateľné. Na účely tohto rozhodnutia by sa preto tieto faktory mali považovať za ukazovateľ priameho vystavenia hospodárskej súťaži.

Investície

- (21) V oblasti investícií je spoločnosť Poste aktívna najmä v zostupnej (distribučnej) fáze umiestňovania finančných nástrojov (predovšetkým dlhopisov) a finančných/poistných produktov (predovšetkým osobných dôchodkových poistení). Tieto služby možno rozdeliť rôznymi spôsobmi (podľa typu finančného nástroja, štádia v reťazci riadenia (vzostupné/zostupné), typu klientov atď. V tomto prípade takisto možno na účely tohto rozhodnutia nechať otvorenú presnú definíciu (pozri odôvodnenie 11).

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie o štátnej pomoci C42/06 (ex NN52/06) – Taliansko – Poste Italiane – BancoPosta „Úročenie bežných účtov uložených v štátnej pokladnici“, uverejnené v Ú. v. EÚ C 290, 29.11.2006, s. 8.

⁽²⁾ Bod 60 rozhodnutia. V rovnakom zmysle pozri aj bod 73 rozhodnutia Komisie K(2006) 5478 v konečnom znení z 22. novembra 2006 vo veci štátnej pomoci C-49/06 (ex NN65/06) – Taliansko – Poste Italiane – Poštové úspory, uverejnené v Ú. v. EÚ C 31, 13.2.2007, s. 11.

⁽³⁾ Napr. na všeobecné účely nákupu konkrétneho tovaru, napríklad vozidla.

⁽⁴⁾ Vráťane umiestňovania úverov Deutsche Bank, ako aj úverov banky Compass.

- (22) V skutočnosti sa podľa dostupných informácií podiel spoločnosti Poste na trhu v rôznych oblastiach, ktoré sú predmetom tohto rozhodnutia, pohyboval v rozmedzí od relatívne obmedzených 19,8 % z celkového nepriameho príjmu vrátane dlhopisov BancoPosta, až po zanedbateľné percento, ako je to v prípade oblasti vzájomných fondov, v ktorej podiel spoločnosti na trhu v roku 2008 predstavoval 0,7 %. Pokiaľ ide o oblasť vzájomných fondov, celkový podiel na trhu dvoch najväčších konkurentov spoločnosti predstavuje 43,4 %. Vzhľadom na rôzne distribučné kanály vzájomných fondov je konkurenčný tlak ešte výraznejší, keďže distribúcia prostredníctvom bánk⁽¹⁾ a iniciátorov⁽²⁾ predstavuje celkový podiel 78,3 % na rozdiel od distribúcie prostredníctvom poštových úradov, ktorej podiel predstavuje 0,7 %. V oblasti životného poistenia ponúkala spoločnosť Poste v roku 2008 rôzne typy poistenia v rámci odvetví I a III, ale v rámci odvetví IV, V a VI nebola aktívna. Z hľadiska počtu poistení podiel spoločnosti na trhu v oblasti životného poistenia v rámci odvetvia I predstavoval 17,03 %, zatiaľ čo príslušný údaj pre odvetvie III predstavoval 19,4 %. Na základe súhrnu všetkých odvetví celkový podiel spoločnosti Poste v roku 2008 predstavoval 17,5 % z počtu životných poistiek. Pokiaľ ide o zhromažďovanie poistného životného poistenia (t. j. pri pohľade na stranu hodnoty), spoločnosť Poste dosiahla na trhu podiel 10,1 % z celkového podielu v roku 2008, na rozdiel od podielu 43,6 % zhromaždeného prostredníctvom bánk a podielu 23,8 % zhromaždeného agentmi v tom istom roku. Na účely tohto rozhodnutia by sa tieto faktory mali považovať za ukazovateľ priameho vystavenia hospodárskej súťaži.

Platobné služby a služby prevodu peňazí

- (23) Platobné služby uvedené v tomto rozhodnutí zahŕňajú služby vzťahujúce sa na kreditné karty vrátane revolvingových kreditných kariet, debetných kariet a predplatených kariet. Uvedené normatívne obmedzenia spoločnosti Poste vedú k tomu, že pokiaľ ide o kreditné karty, spoločnosť v zásade pôsobí ako sprostredkovateľ umiestňujúci karty vydané inými spoločnosťami, ktoré v plnej miere nesú riziko nesolventnosti. Na druhej strane však môže vydávať debetné karty (Postamat) a predplatené karty. Podľa predložených informácií, pokiaľ ide o kreditné karty, podiel spoločnosti Poste na trhu z hľadiska hodnoty v roku 2008 predstavoval 0,8 %⁽³⁾. Pokiaľ ide o debetné karty, spoločnosť Poste dosiahla na trhu podiel 16,74 %, na trhu, ktorý tvorí 44,6 % z celého odvetvia platobných kariet v Taliansku. Zvyšná časť odvetvia debetných kariet je tvorená bankovými debetnými kartami autorizovanými na platbu na mieste predaja (POS). Pokiaľ ide najmä o predplatené karty, spoločnosť Poste dosiahla od zavedenia karty PostePay v novembri 2003 vcelku významné postavenie. V súčasnosti si drží podiel na trhu, ktorý sa znížil z 59,8 % v roku 2007 na 56,5 % v roku 2008. Naopak, celkový podiel na trhu dvoch najväčších konkurentov počas toho istého obdobia vzrástol z 15,7 % na 20,4 %, pričom celkový podiel na trhu troch najväčších konkurentov vzrástol z 18,8 % v roku 2007 na 24,6 % v roku 2008. Aj keď je postavenie spoločnosti Poste na tomto trhu aj naďalej silné a predstavuje 9,7 % v celom odvetví platobných kariet v Taliansku, celkový podiel na trhu troch najväčších konkurentov je o niečo menší ako polovica podielu spoločnosti Poste, a to je úroveň, na ktorej dokážu vyvíjať na spoločnosť Poste významný konkurenčný tlak⁽⁴⁾. Na účely tohto rozhodnutia by sa tieto faktory mali považovať za ukazovateľ priameho vystavenia hospodárskej súťaži v oblasti kreditných kariet, debetných kariet a predplatených kariet.

- (24) Ako sa uvádza v odôvodnení 2 písm. d), žiadosť tiež zahŕňa služby prevodu peňazí. Podľa dostupných informácií, pokiaľ ide o peňažné poukážky a prevodné príkazy, podiel spoločnosti Poste na trhu v roku 2008 predstavoval 16 %. V tomto smere prebiehajú diskusie s cieľom zjednodušiť interoperabilitu a hospodársku súťaž v oblasti prevodných príkazov a poštových poukážok. Pokiaľ ide o medzinárodné peňažné poukážky, dostupné informácie neobsahujú údaje o konkrétnom podiele na trhu spoločnosti Poste pre zjavné problémy pri získavaní porovnateľných štatistík v oblasti medzinárodných peňažných poukážok v bankovom systéme. Ak sa však zohľadní skutočnosť, že množstvo medzinárodných peňažných poukážok dosiahlo len niečo vyše 2 % z celkového množstva peňažných poukážok a prevodných príkazov, táto skutočnosť sa môže na účely tohto rozhodnutia považovať za zanedbateľnú z dôvodu nepretržitého rozširovania iniciatív v oblasti liberalizácie cezhraničného prevodu peňazí, ako je napríklad jednotná oblasť platieb v eurách. Tieto faktory by sa preto mali považovať za ukazovateľ priameho vystavenia hospodárskej súťaži v oblasti služieb prevodu peňazí.

IV. ZÁVERY

- (25) Vzhľadom na faktory preskúmané v odôvodneniach 13 až 24 by sa podmienka priameho vystavenia hospodárskej súťaži ustanovená v článku 30 ods. 1 smernice 2004/17/ES mala v Taliansku považovať za splnenú, pokiaľ ide o:
- a) zhromažďovanie úspor verejnosti prostredníctvom bežného účtu;
 - b) pôžičky v mene bánk a akreditovaných finančných sprostredkovateľov;
 - c) investičné služby a činnosti;
 - d) platobné služby a služby prevodu peňazí.

⁽¹⁾ 58,1 %

⁽²⁾ 20,2 %

⁽³⁾ 1,9 %, ak je hodnotený z hľadiska počtu aktívnych kreditných kariet.

⁽⁴⁾ Toto je *mutatis mutandis* argumentácia uplatňovaná v predchádzajúcich rozhodnutiach, pozri odôvodnenie 17 rozhodnutia Komisie 2009/46/ES z 19. decembra 2008, ktorým sa určité služby v poštovom sektore vo Švédsku vynímajú z uplatňovania smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/17/ES o koordinácii postupov obstarávania subjektov pôsobiacich v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky a dopravy a poštových služieb (Ú. v. EÚ L 19, 23.1.2009, s. 50).

(26) Keďže podmienka neobmedzeného prístupu na trh je takisto splnená, smernica 2004/17/ES by sa nemala uplatňovať v prípadoch, keď zmluvné subjekty pridelujú zákazky, ktorých cieľom je umožniť vykonávanie služieb uvedených v písmenách a) až d) odôvodnenia 25 v Taliansku ani v prípade, keď sa organizujú súťaže na projekty na účely vykonávania tejto činnosti v Taliansku.

(27) Toto rozhodnutie je založené na právnej a faktickej situácii od júla do októbra 2009, ako je zrejmé z informácií predložených Talianskou republikou. Môže sa zrevidovať v prípade, ak by výrazné zmeny v právnej a faktickej situácii znamenali, že by sa nesplnili podmienky uplatňovania článku 30 ods. 1 smernice 2004/17/ES,

a) zhromažďovanie úspor verejnosti prostredníctvom bežného účtu;

b) pôžičky v mene bánk a akreditovaných finančných sprostredkovateľov;

c) investičné služby a činnosti;

d) platobné služby a služby prevodu peňazí.

Článok 2

Toto rozhodnutie je určené Talianskej republike.

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

V Bruseli 5. januára 2010

Článok 1

Smernica 2004/17/ES sa nevzťahuje na zákazky, ktoré zadali obstarávatelia a ktorých cieľom je umožniť v Talianskej republike vykonávanie týchto služieb:

Za Komisiu

Charlie McCREEVY

člen Komisie

ROKOVACIE PORIADKY

VÝBOR REGIÓNOV ROKOVACÍ PORIADOK

OBSAH

ÚVOD

ÚVODNÁ POZNÁMKA

HLAVA I

ČLENOVIA A ORGÁNY VÝBORU

KAPITOLA 1

ORGÁNY VÝBORU

Článok 1 – Orgány výboru

KAPITOLA 2

ČLENOVIA VÝBORU

Článok 2 – Postavenie členov a náhradníkov

Článok 3 – Trvanie mandátu

Článok 4 – Výsady a imunity

Článok 5 – Časť členov a náhradníkov na schôdzach

Článok 6 – Delegovanie hlasovacieho práva

Článok 7 – Národné delegácie a politické skupiny

Článok 8 – Národné delegácie

Článok 9 – Politické skupiny a členovia bez príslušnosti k politickej skupine

Článok 10 – Medziregionálne skupiny

HLAVA II

ORGANIZÁCIA A FUNGOVANIE VÝBORU

KAPITOLA 1

ZVOLANIE A USTANOVENIE VÝBORU

Článok 11 – Zvolanie prvej schôdze

Článok 12 – Ustanovenie výboru a overenie mandátov

KAPITOLA 2

PLENÁRNE ZHROMAŽDENIE

Článok 13 – Funkcie plenárneho zhromaždenia

Článok 14 – Zvolanie plenárneho zhromaždenia

- Článok 15 – Program plenárneho zasadnutia
- Článok 16 – Otvorenie plenárneho zasadnutia
- Článok 17 – Verejnosť, hostia a pozvaní rečníci, aktuálne otázky
- Článok 18 – Rečnícky čas
- Článok 19 – Zoznam rečníkov
- Článok 20 – Procedurálne návrhy
- Článok 21 – Uznášaniaschopnosť
- Článok 22 – Hlasovanie
- Článok 23 – Podávanie pozmeňovacích návrhov
- Článok 24 – Rokovanie o pozmeňovacích návrhoch
- Článok 25 – Naliehavé stanoviská a správy
- Článok 26 – Zjednodušené konanie
- Článok 27 – Ukončenie plenárneho zasadnutia
- Článok 28 – Symboly Únie

KAPITOLA 3

PREDSEDNÍCTVO A PREDSEDA

- Článok 29 – Zloženie predsedníctva
- Článok 30 – Zástupcovia členov predsedníctva
- Článok 31 – Ustanovenia týkajúce sa volieb
- Článok 32 – Voľba predsedu a prvého podpredsedu
- Článok 33 – Voľba členov predsedníctva
- Článok 34 – Voľba zástupcov
- Článok 35 – Doplnujúce voľby na uvoľnenú funkciu v predsedníctve
- Článok 36 – Úlohy predsedníctva
- Článok 37 – Zvolávanie predsedníctva, uznášaniaschopnosť a prijímanie rozhodnutí
- Článok 38 – Predseda

Stanoviská, správy a uznesenia – postupy predsedníctva

- Článok 39 – Stanoviská – právny základ
- Článok 40 – Stanoviská a správy – určenie príslušnej komisie
- Článok 41 – Vymenovanie hlavného spravodajcu
- Článok 42 – Stanoviská a správy z vlastnej iniciatívy
- Článok 43 – Predkladanie uznesení
- Článok 44 – Propagácia stanovísk, správ a uznesení

KAPITOLA 4

KOMISIE

- Článok 45 – Zloženie a právomoci
- Článok 46 – Predseda a podpredsedovia
- Článok 47 – Úlohy komisií
- Článok 48 – Zvolávanie komisií a program rokovania
- Článok 49 – Verejný charakter schôdzí
- Článok 50 – Lehoty na vypracovanie stanovísk a správ
- Článok 51 – Obsah stanovísk a správ
- Článok 52 – Dosledovanie stanovísk výboru
- Článok 53 – Žaloba z dôvodu porušenia zásady subsidiarity

Článok 54 – Nedodržanie povinnosti požiadať výbor o stanovisko

Článok 55 – Správa o vplyve stanovísk

Článok 56 – Spravodajcovia

Článok 57 – Pracovné skupiny

Článok 58 – Experti

Článok 59 – Uznášaniaschopnosť

Článok 60 – Hlasovanie

Článok 61 – Pozmeňovacie návrhy

Článok 62 – Rozhodnutie nevypracovať stanovisko alebo správu

Článok 63 – Písomné schvaľovanie

Článok 64 – Vyjadrenie postoja listom

Článok 65 – Ustanovenia týkajúce sa komisií

KAPITOLA 5

ADMINISTRATÍVA VÝBORU

Článok 66 – Generálny sekretariát

Článok 67 – Generálny tajomník

Článok 68 – Prijatie generálneho tajomníka do zamestnania

Článok 69 – Služobný poriadok úradníkov Európskych spoločenstiev a Podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev

Článok 70 – Rokovanie s vylúčením verejnosti

Článok 71 – Komisia pre finančné a administratívne záležitosti

Článok 72 – Rozpočet

HLAVA III

ĎALŠIE USTANOVENIA

KAPITOLA 1

SPOLUPRÁCA S INÝMI INŠTITÚCIAMI

Článok 73 – Dohody o spolupráci

Článok 74 – Predkladanie a uverejňovanie stanovísk, správ a uznesení

KAPITOLA 2

VEREJNÝ CHARAKTER DOKUMENTOV A TRANSPARENTNOSŤ

Článok 75 – Prístup verejnosti k dokumentom

KAPITOLA 3

POUŽÍVANIE JAZYKOV

Článok 76 – Jazykový režim pri tlmočení

KAPITOLA 4

USTANOVENIA TÝKAJÚCE SA ROKOVACIEHO PORIADKU

Článok 77 – Revízia rokovacieho poriadku

Článok 78 – Pokyny predsedníctva

Článok 79 – Nadobudnutie účinnosti rokovacieho poriadku

*

* *

ÚVOD

Dňa 3. decembra 2009 Výbor regiónov prijal na základe článku 306 druhého odseku Zmluvy o fungovaní Európskej únie tento rokovací poriadok:

ÚVODNÁ POZNÁMKA

Všetky termíny týkajúce sa funkcií a úradov uvedených v tomto rokovacom poriadku sa vzťahujú na obidve pohlavia.

HLAVA I

ČLENOVIA A ORGÁNY VÝBORU

KAPITOLA 1

ORGÁNY VÝBORU

Článok 1 – Orgány výboru

Orgánmi výboru sú: plenárne zhromaždenie, predseda, predsedníctvo a komisie.

KAPITOLA 2

ČLENOVIA VÝBORU

Článok 2 – Postavenie členov a náhradníkov

V súlade s článkom 300 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sú členovia výboru a ich náhradníci zástupcami regionálnych a miestnych územných celkov, ktorí buď vykonávajú volenú funkciu regionálneho alebo miestneho územného celku, alebo sa politicky zodpovedajú volenému zhromaždeniu. Pri výkone svojej funkcie nie sú viazaní žiadnymi záväznými pokynmi. Vykonávajú svoju funkciu úplne nezávisle vo všeobecnom záujme Únie.

Článok 3 – Trvanie mandátu

1. Mandát člena alebo náhradníka sa začína dňom, keď nadobúda účinnosť jeho vymenovanie Radou.
2. Mandát člena alebo náhradníka sa končí jeho odstúpením z funkcie, stratou mandátu, na základe ktorého bol do funkcie vymenovaný, alebo jeho smrťou.
3. V prípade odstúpenia z funkcie je člen alebo náhradník povinný písomne túto skutočnosť oznámiť predsedovi výboru, pričom uvedie dátum, keď má jeho odstúpenie nadobudnúť účinnosť. Predseda o odstúpení z funkcie informuje Radu. Rada skonštatuje uvoľnenie mandátu a začne konanie na vymenovanie nového člena.
4. Člen alebo náhradník, ktorého mandát, na základe ktorého bol vymenovaný do funkcie, sa končí, o tejto skutočnosti okamžite písomne informuje predsedu výboru.

5. V prípadoch uvedených v odseku 2 tohto článku Rada vymenuje nového člena na zostávajúce funkčné obdobie.

Článok 4 – Výsady a imunity

Členovia a ich splnomocnení náhradníci požívajú výsady a imunity stanovené Protokolom o výsadách a imunitách Európskej únie.

Článok 5 – Účasť členov a náhradníkov na schôdzach

1. Každý člen, ktorý sa nemôže zúčastniť na plenárnom zasadnutí, sa môže nechať zastúpiť náhradníkom zo svojej národnej delegácie, a to aj na dobu určitú, t. j. počas jednotlivých dní plenárneho zasadnutia. Všetci členovia alebo náhradníci, ktorí sú riadne splnomocnení, musia podpísať prezenčnú listinu.
2. Každý člen, ktorý sa nemôže zúčastniť na schôdzi komisie alebo na ktorejkoľvek inej schôdzi schválenej predsedníctvom, sa môže nechať zastúpiť iným členom alebo náhradníkom zo svojej národnej delegácie, zo svojej politickej skupiny alebo zo svojej medziregionálnej skupiny. Všetci členovia alebo náhradníci, ktorí sú riadne splnomocnení, musia podpísať prezenčnú listinu.
3. Člen alebo náhradník, ktorý je uvedený v zozname členov nahrádzajúcich iných členov pracovnej skupiny vytvorenej podľa článku 36 alebo článku 57, môže nahradiť ktoréhokoľvek člena svojej politickej skupiny.
4. Náhradník alebo člen nahrádzajúci iného člena môže zastupovať iba jedného člena. Na príslušnej schôdzi má náhradník alebo člen nahrádzajúci iného člena všetky práva a kompetencie člena. Delegovanie hlasovacieho práva sa musí oznámiť generálnemu sekretariátu v súlade s príslušnými podmienkami a musí sa predložiť najneskôr v deň, ktorý predchádza dňu, keď sa táto schôdza koná.
5. Náhrada výdavkov za každé plenárne zasadnutie sa vypláca raz, a to buď členovi, alebo jeho náhradníkovi. Tento bod podrobnejšie upravujú vykonávacie ustanovenia predsedníctva týkajúce sa náhrady cestovných výdavkov a vyplácania paušálnych príspevkov.
6. Náhradník vymenovaný za spravodajcu sa môže zúčastniť na plenárnom zasadnutí, na ktorého programe je návrh stanoviska alebo správy, za ktorý zodpovedá, a predstaviť ho, a to i v prípade, že sa na tejto schôdzi zúčastňuje aj člen, ktorého je náhradníkom. Člen môže delegovať hlasovacie právo na svojho náhradníka na čas prerokovania návrhu príslušného stanoviska alebo správy. Delegovanie hlasovacieho práva sa musí písomne oznámiť generálnemu tajomníkovi pred príslušnou schôdzou.
7. Bez ohľadu na ustanovenia článku 23 ods. 1 platnosť poverenia na zastupovanie zaniká vo chvíli, keď člen, ktorý sa nechal zastupovať, prestane byť členom výboru.

Článok 6 – Delegovanie hlasovacieho práva

Hlasovacie právo nemožno delegovať okrem prípadov uvedených v článkoch 5 a 30.

Článok 7 – Národné delegácie a politické skupiny

Národné delegácie a politické skupiny prispievajú primeraným spôsobom k organizácii práce výboru.

Článok 8 – Národné delegácie

1. Členovia a náhradníci pochádzajúci z jedného členského štátu tvoria národnú delegáciu. Každá národná delegácia rozhoduje sama o svojej vnútornej organizácii a volí si predsedu, ktorého meno oficiálne oznámi predsedovi výboru.
2. Generálny tajomník zavedie v rámci administratívy výboru opatrenia na pomoc národným delegáciám vrátane systému, ktorý každému členovi umožní získať informácie a pomoc vo svojom úradnom jazyku. Tento systém má na starosti osobitné oddelenie zložené z úradníkov a iných zamestnancov Výboru regiónov a umožňuje národným delegáciám využívať primeraným spôsobom infraštruktúru výboru. Generálny tajomník poskytuje národným delegáciám najmä primerané možnosti na usporiadanie schôdzí bezprostredne pred plenárnym zasadnutím alebo počas neho.
3. Národným delegáciám pomáhajú aj národní koordinátori, ktorí nie sú zamestnancami generálneho sekretariátu. Národní koordinátori pomáhajú členom pri výkone ich mandátu vo výbore.
4. Národným koordinátorom poskytuje primeranú podporu generálny tajomník, ktorý im okrem iného umožňuje primeraným spôsobom využívať infraštruktúru výboru.

Článok 9 – Politické skupiny a členovia bez príslušnosti k politickej skupine

1. Členovia a náhradníci môžu vytvárať skupiny na základe svojej politickej príslušnosti. Kritériá členstva stanovuje každá politická skupina sama vo svojom rokovacom poriadku.
2. Na vytvorenie politickej skupiny sa vyžaduje minimálne osemnásť členov alebo náhradníkov zastupujúcich aspoň pätinu členských štátov, pričom aspoň polovicu z požadovaného počtu musia tvoriť členovia. Každý člen alebo náhradník môže byť členom len jednej politickej skupiny. V prípade, že počet členov politickej skupiny klesne pod požadovaný počet, politická skupina sa rozpúšťa.
3. Vytvorenie politickej skupiny, jej rozpustenie alebo akákoľvek iná zmena sa oznamuje predsedovi výboru. V oznámení o vytvorení politickej skupiny musí byť uvedený jej názov, mená členov a predsedníctvo.
4. Každá politická skupina má vlastný sekretariát, ktorého spolupracovníci tvoria súčasť personálu generálneho sekretariátu. Politické skupiny môžu menovaciemu orgánu pred-

kladať návrhy týkajúce sa výberu spolupracovníkov sekretariátu, ich prijímania do zamestnania, povýšenia, prípadne predĺženia ich zmluvy. Menovací orgán prijíma rozhodnutie po vypočutí predsedu príslušnej politickej skupiny.

5. Generálny tajomník poskytuje politickým skupinám a ich orgánom primerané možnosti na zabezpečenie ich schôdzí, činností, publikácií a na prácu ich sekretariátu. V rozpočte sú špecifikované finančné prostriedky, ktoré majú jednotlivé politické skupiny k dispozícii. Politické skupiny a ich sekretariát môžu primeraným spôsobom využívať infraštruktúru výboru.
6. Politické skupiny a ich predsedníctva môžu zasadať bezprostredne pred plenárnymi zasadnutiami alebo počas nich. Politické skupiny môžu dvakrát ročne zvolať mimoriadnu schôdzu. Cestovné výdavky a paušálne príspevky náhradníka, ktorý sa zúčastňuje na týchto schôdzach, sa uhrádzajú iba v prípade, že na schôdzi zastupuje člena svojej politickej skupiny.
7. Členom bez príslušnosti k politickej skupine sa poskytuje administratívna pomoc. Podmienky určí predsedníctvo na návrh generálneho tajomníka.

Článok 10 – Medziregionálne skupiny

Členovia a náhradníci môžu vytvárať medziregionálne skupiny. Ich vytvorenie oznámia predsedovi výboru. Medziregionálna skupina sa môže riadne vytvoriť len na základe rozhodnutia predsedníctva.

*

* *

HLAVA II

ORGANIZÁCIA A FUNGOVANIE VÝBORU

KAPITOLA 1

ZVOLANIE A USTANOVENIE VÝBORU

Článok 11 – Zvolanie prvej schôdze

Výbor zvoláva po každom novom zostavení výboru, ktoré sa uskutočňuje každých päť rokov, odchádzajúci predseda alebo v prípade jeho neprítomnosti odchádzajúci prvý podpredseda. V prípade ich neprítomnosti ho zvoláva najstarší odchádzajúci podpredseda alebo v prípade jeho neprítomnosti najstarší člen. Výbor zasadne najneskôr do jedného mesiaca odo dňa, keď Rada vymenovala jeho členov.

Člen, ktorý dočasne vykonáva predsedníctvo podľa prvého odseku, v tomto období zastupuje výbor a predsedá ako dočasný predseda prvej schôdzi.

Spolu so štyrmi najmladšími prítomnými členmi a generálnym tajomníkom výboru tvoria dočasné predsedníctvo.

Článok 12 – Ustanovenie výboru a overenie mandátov

1. Na prvej schôdzi dočasný predseda oboznámi výbor s oznamom Rady týkajúcim sa vymenovania členov a oznámi, že zastupuje výbor. Na požiadanie môže pristúpiť k overeniu vymenovania a mandátov členov predtým, ako vyhlási nové funkčné obdobie výboru za začaté.
2. Dočasné predsedníctvo vykonáva svoju funkciu až do vyhlásenia výsledkov voľby členov predsedníctva.

KAPITOLA 2

PLENÁRNE ZHROMAŽDENIE

Článok 13 – Funkcie plenárneho zhromaždenia

Výbor zasadá ako plenárne zhromaždenie. Plénum pritom plní najmä tieto základné úlohy:

- a) prijíma stanoviská, správy a uznesenia;
- b) prijíma návrh prehľadu predpokladaných príjmov a výdavkov;
- c) prijíma politický program výboru na začiatku každého funkčného obdobia;
- d) volí predsedu, prvého podpredsedu a ostatných členov predsedníctva;
- e) zriaďuje komisie;
- f) prijíma a reviduje rokovací poriadok výboru;
- g) rozhoduje o podaní žaloby na Súdnom dvore Európskej únie. Návrh na podanie žaloby predkladá predseda výboru alebo príslušnej komisie, ktorí konajú v súlade s článkami 53 a 54, rozhodnutie výbor prijíma po overení uznášaniaschopnosti podľa článku 21 ods. 1 prvej vety, a to väčšinou odovzdaných hlasov. Ak sa príslušné rozhodnutie prijme, predseda podá v mene výboru žalobu.

Článok 14 – Zvolanie plenárneho zhromaždenia

1. Predseda výboru zvoláva plenárne zhromaždenie najmenej raz za štvrtrok. Predsedníctvo je povinné stanoviť rozvrh plenárnych zasadnutí v priebehu tretieho štvrtroka predchádzajúceho roku. Jedno plenárne zasadnutie môže byť rozvrhnuté na jeden alebo viacero dní.
2. Pokiaľ o to písomne požiada najmenej štvrtina členov, je predseda povinný zvolať mimoriadne plenárne zasadnutie,

ktorá sa musí konať najskôr jeden týždeň a najneskôr jeden mesiac po predložení takejto žiadosti. V žiadosti musí byť presne vymedzená otázka, ktorá sa má na mimoriadnom plenárnom zasadnutí prerokovať. Na programe mimoriadneho plenárneho zasadnutia nesmie byť žiadna iná téma.

Článok 15 – Program plenárneho zasadnutia

1. Predsedníctvo pripraví predbežný návrh programu rokovania s predbežným zoznamom návrhov stanovísk, správ alebo uznesení, ktoré sa majú prerokovať na plenárnom zasadnutí nasledujúcom po zasadnutí, ktoré bezprostredne nasleduje, ako aj všetky ostatné dokumenty, ktoré majú byť predmetom rozhodnutia (dokumenty na rozhodnutie).
2. Najmenej dvadsať pracovných dní pred začiatkom plenárneho zasadnutia predseda zašle členom a ich náhradníkom elektronickou poštou návrh programu rokovania spolu s dokumentmi na rozhodnutie, ktoré sú uvedené v programe; podklady na zasadnutie sa členom a náhradníkom zašlú elektronickou poštou v príslušných úradných jazykoch. Rovnako sú členom a náhradníkom sprístupnené na nahliadnutie v elektronickej podobe.
3. Vo všeobecnosti sa návrhy stanovísk, správ a uznesení zapisujú do programu rokovania v poradí, v akom ich komisie prijali alebo v akom boli predložené v súlade s rokovacím poriadkom, pričom sa rešpektuje logická súvislosť jednotlivých bodov programu.
4. V určitých výnimočných a odôvodnených prípadoch, keď nemožno dodržať lehotu uvedenú v odseku 2, môže predseda zaradiť do návrhu programu rokovania aj dokument na rozhodnutie pod podmienkou, že príslušný text bol členom a náhradníkom doručený v ich úradnom jazyku najmenej jeden týždeň pred začiatkom plenárneho zasadnutia. Na titulnej strane príslušného dokumentu na rozhodnutie musí byť uvedený dôvod takéhoto postupu.
5. Písomné návrhy zmien programu rokovania musia byť generálnemu tajomníkovi doručené najneskôr tri pracovné dni pred začiatkom plenárneho zasadnutia.

6. Na schôdzi bezprostredne predchádzajúcej otvoreniu plenárneho zasadnutia predsedníctvo stanoví konečný program rokovania. Na tejto schôdzi môže predsedníctvo za predpokladu, že získa dvojtretinovú väčšinu odovzdaných hlasov, zaradiť do programu rokovania otázky naliehavého charakteru alebo aktuálne otázky, ktorých prerokovanie nemožno odložiť na nasledujúce plenárne zasadnutie.

7. Na návrh predsedu, politickej skupiny alebo 32 členov sa môže predsedníctvo alebo plenárne zhromaždenie rozhodnúť:

— odložiť preskúmanie dokumentu na rozhodnutie na neskoršie zasadnutie

alebo

— vrátiť dokument na rozhodnutie príslušnej komisii na ďalšie preskúmanie.

Toto ustanovenie sa neuplatňuje, ak lehota stanovená Radou, Komisiou alebo Európskym parlamentom neumožňuje odložiť schválenie dokumentu na rozhodnutie.

K dokumentu na rozhodnutie odloženému na nasledujúce plenárne zasadnutie sa prikladajú všetky súvisiace pozmeňovacie návrhy, ktoré boli riadne podané.

Keď sa dokument vráti príslušnej komisii, súvisiace pozmeňovacie návrhy sa stávajú neplatnými a spravodajca zväži:

— či ich obsah vyžaduje, aby text zrevidoval ešte pred ďalším zasadnutím, prihliadajúc na stanovené lehoty,

a/alebo

— do akej miery ho ich obsah môže viesť k tomu, aby podal k textu pozmeňovacie návrhy v súlade s postupmi na podávanie pozmeňovacích návrhov v komisii.

Dokument sa zaradí do programu rokovania komisie ako dokument na rozhodnutie.

Článok 16 – Otvorenie plenárneho zasadnutia

Predseda otvorí plenárne zasadnutie a predloží na schválenie konečný návrh jeho programu.

Článok 17 – Verejnosť, hostia a pozvaní rečníci, aktuálne otázky

1. Zasadnutia plenárneho zhromaždenia sú verejné okrem prípadov, keď plenárne zhromaždenie rozhodne inak, a to buď v prípade celého zasadnutia, alebo v prípade konkrétneho bodu programu zasadnutia.

2. Zástupcovia Európskeho parlamentu, Rady a Komisie sa môžu zúčastňovať na plenárnych zasadnutiach. Možno im udeliť slovo.

3. Predseda môže na základe vlastného rozhodnutia alebo na žiadosť predsedníctva prizvať na plenárne zasadnutie hostí, ktorí na zasadnutí môžu aj vystúpiť. Po ich vystúpeniach

môže nasledovať všeobecná diskusia, na ktorej priebeh sa vzťahujú všeobecné ustanovenia o rečníckom čase.

4. V zmysle článku 15 ods. 1 a 6 môže predsedníctvo navrhnúť plenárnemu zhromaždeniu všeobecnú diskusiu o aktuálnych politických otázkach týkajúcich sa regionálnych alebo miestnych záujmov („aktuálne otázky“). Na jej priebeh sa vzťahujú všeobecné ustanovenia o rečníckom čase.

Článok 18 – Rečnícky čas

1. Na návrh predsedníctva plenárne zhromaždenie určí na začiatku plenárneho zasadnutia rečnícky čas vyhradený pre každý bod programu rokovania. O obmedzení rečníckeho času rozhoduje počas plenárneho zasadnutia predseda na základe vlastného rozhodnutia alebo na žiadosť niektorého z členov.

2. Pri diskusiách o všeobecných otázkach alebo konkrétnych témach môže predseda na návrh predsedníctva navrhnúť plenárnemu zhromaždeniu rozdelenie určeného rečníckeho času medzi politické skupiny a národné delegácie.

3. Rečnícky čas na príspevky týkajúce sa zápisnice, procedurálnych návrhov a zmien programu schôdze alebo jeho konečného návrhu je vo všeobecnosti obmedzený na jednu minútu.

4. Ak rečník prekročí ustanovený rečnícky čas, predseda mu po predchádzajúcom upozornení môže odobrať slovo.

5. Člen môže požiadať, aby sa rozprava ukončila. Predseda dá o tejto žiadosti hlasovať.

Článok 19 – Zoznam rečníkov

1. Členovia, ktorí požiadajú o slovo, sú zapísaní do zoznamu rečníkov podľa poradia, v ktorom svoje žiadosti predložili. Predseda udeľuje slovo na základe tohto zoznamu. Dbá o to, aby podľa možnosti striedavo odznievali príspevky rečníkov rôzneho politického zamerania a rôznych národných delegácií.

2. Spravodajcom príslušnej komisie a zástupcom politických skupín a národných delegácií, ktorí si želajú vystúpiť v mene svojej skupiny alebo delegácie, však možno na ich žiadosť udeliť slovo prednostne.

3. Bez súhlasu predsedu nemôže nikto vystúpiť na rovnakú tému viac ako dva razy. Predsedom a spravodajcom príslušných komisií však možno na ich žiadosť udeliť slovo na čas, ktorý určí predseda.

Článok 20 – Procedurálne návrhy

1. Členovi, ktorý si želá predniesť procedurálny návrh alebo upozorniť predsedu na nedodržanie rokovacieho poriadku, sa musí udeliť slovo. Návrh sa musí týkať bodu, o ktorom sa vedie diskusia alebo ktorý je v programe schôdze.
2. Žiadosti o slovo týkajúce sa procedurálnych návrhov majú prednosť pred ostatnými žiadosťami o slovo.
3. Predseda rozhoduje o procedurálnych návrhoch ihneď v súlade s ustanoveniami rokovacieho poriadku. V prípade, že sa niekto odvoláva na rokovací poriadok, predseda oznámi svoje rozhodnutie bez toho, aby sa o danej otázke hlasovalo.

Článok 21 – Uznášaniaschopnosť

1. Plenárne zhromaždenie je uznášaniaschopné, pokiaľ je prítomná nadpolovičná väčšina jeho členov. Uznášaniaschopnosť sa overuje na žiadosť jedného člena a ak sa aspoň pätnásť členov v hlasovaní vysloví za žiadosť o overenie uznášaniaschopnosti. Pokiaľ nebola vznesená žiadosť o overenie uznášaniaschopnosti, je platné každé hlasovanie bez ohľadu na počet prítomných. Pred overením uznášaniaschopnosti môže predseda rozhodnúť o prerušení schôdze maximálne na desať minút. Členovia, ktorí požiadali o overenie, budú zahrnutí do sčítania prítomných i v prípade, že sa už nenachádzajú v sále. Ak je počet prítomných menší ako pätnásť, predseda môže skonštatovať, že plenárne zhromaždenie nie je uznášaniaschopné.
2. Ak sa skonštatuje, že plenárne zhromaždenie nie je uznášaniaschopné, všetky body programu rokovania, ktoré si vyžadujú hlasovanie, sa presunú na nasledujúci deň zasadnutia, počas ktorého môže plenárne zhromaždenie platne hlasovať o všetkých presunutých bodoch bez ohľadu na počet prítomných členov.

Článok 22 – Hlasovanie

1. Pokiaľ to rokovací poriadok nestanovuje inak, plenárne zhromaždenie prijíma rozhodnutia väčšinou odovzdaných hlasov.
2. Platnými formami hlasovania je hlasovanie za, proti alebo zdržanie sa hlasovania. Pri určovaní väčšiny sa berú do úvahy iba hlasy „za“ a „proti“. V prípade rovnosti týchto hlasov sa považuje text alebo návrh, o ktorom sa hlasovalo, za zamietnutý.
3. V prípade spochybnenia výsledku sčítania sa môže hlasovanie opakovať, ak to nariadil predseda alebo ak o to požiadal jeden člen a najmenej pätnásť členov sa v hlasovaní vyslovilo za žiadosť o opakovanie hlasovania.
4. Na návrh predsedu výboru, politickej skupiny alebo 32 členov, podaný pred schválením konečnej verzie programu rokovania, môže plenárne zhromaždenie rozhodnúť, že pri jednom alebo viacerých bodoch v programe rokovania sa použije hlasovanie podľa mien, o ktorom sa urobí záznam v zápisnici z plenárneho zasadnutia. Ak plenárne zhromaždenie nerozhodne inak, rozhodnutie o použití hlasovania

podľa mien sa netýka hlasovania o pozmeňovacích návrhoch.

5. V prípade, že sa hlasuje o rozhodnutiach týkajúcich sa osôb, možno na návrh predsedu, politickej skupiny alebo 32 členov rozhodnúť o použití tajného hlasovania.
6. Predseda môže kedykoľvek rozhodnúť, že sa hlasovanie uskutoční prostredníctvom elektronického zariadenia na hlasovanie.

Článok 23 – Podávanie pozmeňovacích návrhov

1. Pozmeňovacie návrhy k dokumentom na rozhodnutie môžu podávať výlučne členovia alebo splnomocnení náhradníci, pričom musia dodržať príslušné podmienky podávania pozmeňovacích návrhov. Pozmeňovacie návrhy k dokumentom na rozhodnutie môžu podávať aj náhradníci bez splnomocnenia, ktorí boli vymenovaní za spravodajcov, pokiaľ ide o ich správu.

Právo podávať pozmeňovacie návrhy, ktoré sa prerokujú na plenárnom zasadnutí, si môže uplatniť výlučne len člen alebo jeho splnomocnený náhradník. Pozmeňovacie návrhy, ktoré sa riadne podali skôr, než zaniklo postavenie člena alebo náhradníka výboru, alebo skôr, než bolo udelené alebo odňaté poverenie na zastupovanie, ostávajú v platnosti.

2. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 26 ods. 1, pozmeňovacie návrhy k dokumentom na rozhodnutie môže podávať len politická skupina alebo najmenej šesť členov výboru, resp. splnomocnených náhradníkov, pričom sa musia uviesť ich mená. Národné delegácie, ktoré majú menej ako šesť členov, môžu podať pozmeňovací návrh, ak sa počet členov alebo splnomocnených náhradníkov, ktorí ho podávajú, pričom sa musia uviesť ich mená, rovná počtu členov v delegácii.
3. Pozmeňovacie návrhy sa musia doručiť generálnemu tajomníkovi najmenej deväť pracovných dní pred začiatkom plenárneho zasadnutia. Pozmeňovacie návrhy musia byť dostupné v elektronickej podobe hneď po ich preložení, najneskôr však štyri pracovné dni pred začiatkom plenárneho zasadnutia.

Pozmeňovacie návrhy sa prednostne preložia a postúpia spravodajcovi, aby mal možnosť zaslať generálnemu sekretariátu vlastné pozmeňovacie návrhy najmenej dva pracovné dni pred začiatkom plenárneho zasadnutia. Pozmeňovacie návrhy, ktoré podáva spravodajca, sa musia týkať jedného alebo viacerých pozmeňovacích návrhov uvedených v odseku 1, pričom sa musí explicitne uviesť, na ktorý z uvedených pozmeňovacích návrhov sa vzťahujú. S pozmeňovacími návrhmi, ktoré podáva spravodajca, sa možno oboznámiť len na začiatku plenárneho zasadnutia.

V prípade, že sa uplatní článok 15 ods. 4, môže predseda rozhodnúť o skrátení lehoty na podávanie pozmeňovacích návrhov až na tri pracovné dni pred začiatkom plenárneho zasadnutia. Tieto lehoty neplatia pre pozmeňovacie návrhy týkajúce sa naliehavých otázok v zmysle článku 15 ods. 6.

4. Všetky pozmeňovacie návrhy sa rozďajú členom pred začiatkom plenárneho zasadnutia.

Článok 24 – Rokovanie o pozmeňovacích návrhoch

1. V prípade, že bol podaný jeden alebo viacero pozmeňovacích návrhov týkajúcich sa určitej časti dokumentu na rozhodnutie, predseda, spravodajca alebo autori týchto návrhov môžu výnimočne v priebehu rokovania navrhnúť kompromisné pozmeňovacie návrhy. Znenie kompromisného pozmeňovacieho návrhu je v rámci možností potrebné vopred písomne doručiť predsedovi a generálnemu sekretariátu pred prerokovaním príslušnej témy.
2. O pozmeňovacích návrhoch sa dáva hlasovať v poradí zodpovedajúcim jednotlivým bodom textu a podľa týchto priorit:

- pozmeňovacie návrhy, ktoré predkladá spravodajca,
- kompromisné pozmeňovacie návrhy, ak sa proti tomuto postupu nevysloví žiaden z autorov pôvodných pozmeňovacích návrhov,
- ostatné pozmeňovacie návrhy.

Ak sa pozmeňovacie návrhy spravodajcu a kompromisné pozmeňovacie návrhy prijali, rušia sa všetky pôvodné pozmeňovacie návrhy, ktoré sa vzťahujú na tie isté časti textu.

Predseda môže nariadiť, aby sa o pozmeňovacích návrhoch, ktorých obsah alebo cieľ sú podobné, hlasovalo súčasne.

3. Spravodajca môže spomedzi pozmeňovacích návrhov podaných k jeho návrhu stanoviska alebo správy vypracovať zoznam tých pozmeňovacích návrhov, ktorých prijatie odporúča. Ak sa takéto odporúčanie týkajúce sa hlasovania predložilo, predseda môže dať hlasovať o pozmeňovacích návrhoch, ktoré sú v ňom uvedené, súčasne. Každý člen môže k takémuto odporúčaní vzniesť námietku; v takom prípade je povinný uviesť, ktoré pozmeňovacie návrhy majú byť predmetom samostatného hlasovania.
4. Pozmeňovacie návrhy majú prednosť pred textom, ktorého sa týkajú, a musí sa o nich dať hlasovať najskôr.
5. Ak sa dva alebo viaceré pozmeňovacie návrhy, ktoré sa navzájom vylučujú, týkajú rovnakej časti textu, má návrh, ktorý sa od pôvodného textu najviac odkláňa, prednosť a musí sa o ňom dať hlasovať najskôr.

Predseda pred začiatkom hlasovania oznámi, či sa schválením jedného pozmeňovacieho návrhu stáva ďalší pozmeňovací návrh bezpredmetný – či už preto, že sa pozmeňovacie návrhy navzájom vylučujú, ak sa týkajú tej istej časti, alebo si protirečia. O bezpredmetnom pozmeňovacom návrhu sa hlasuje iba vtedy, ak proti jeho bezpredmetnosti vzniesú námietku jeho autori a plenárne zhromaždenie odsúhlasí hlasovanie o takomto pozmeňovacom návrhu.

6. Na záver sa hlasuje o texte ako celku aj s prípadnými už prijatými zmenami. Stanovisko, ktoré nezíska väčšinu odovzdaných hlasov, sa vráti príslušnej komisii alebo sa stáva bezpredmetné.

Článok 25 – Naliehavé stanoviská a správy

V naliehavých prípadoch, pokiaľ zvyčajný postup neumožňuje dodržať lehotu stanovenú Radou, Komisiou alebo Európskym parlamentom a príslušná komisia prijala svoj návrh stanoviska alebo správy jednomyselne, predseda postúpi návrh Rade, Komisii a Európskemu parlamentu na informáciu. Návrh stanoviska alebo správy sa plénu predloží na prijatie bez zmien na nasledujúcom plenárnom zasadnutí. Vo všetkých dokumentoch týkajúcich sa tohto textu musí byť uvedené, že ide o naliehavé stanovisko alebo správu.

Článok 26 – Zjednodušené konanie

1. Návrhy stanovísk alebo správ, ktoré jednomyselne schválila komisia poverená ich vypracovaním (prípadne hlavná komisia), sa predložia plenárnemu zhromaždeniu na schválenie bez zmien okrem prípadov, keď k nim v súlade s článkom 23 ods. 3 prvou vetou podalo pozmeňovací návrh najmenej 32 členov alebo splnomocnených náhradníkov alebo politická skupina. V takom prípade plenárne zhromaždenie návrh prerokuje. Návrh stanoviska alebo správy predstaví spravodajca na plenárnom zasadnutí a môže k nemu prebehnúť diskusia. Návrh sa predloží členom súčasne s návrhom programu rokovania.
2. Ak sa (hlavná) komisia, ktorej bol návrh pridelený, domnieva, že návrh si nevyžaduje preskúmanie ani zmeny a doplnenia výboru, môže navrhnúť, aby voči návrhu neboli vznesené žiadne námietky. Návrh sa predloží plenárnemu zhromaždeniu na schválenie bez rozpravy.

Článok 27 – Ukončenie plenárneho zasadnutia

Pred ukončením plenárneho zasadnutia oznámi predseda miesto a dátum najbližšieho zasadnutia, ako aj body programu rokovania, ktoré sú už známe.

Článok 28 – Symboly Únie

1. Výbor regiónov uznáva a prijíma tieto symboly Únie:
 - a) vlajku, na ktorej je znázornený kruh z dvanástich zlatých hviezd na modrom pozadí;
 - b) hymnu, ktorá je úryvkom z Ódy na radosť z Deviatej symfónie Ludwiga van Beethovena;
 - c) heslo „Zjednotení v rozmanitosti“.
2. Výbor regiónov oslavuje 9. mája Deň Európy.
3. Vlajka je umiestnená na všetkých budovách Výboru regiónov a používa sa aj na oficiálnych podujatiach.

4. Hymna sa hrá na úvod ustanovujúcich zasadnutí a pri príležitosti iných slávnostných podujatí, najmä pri uvítaní hláv štátov alebo predsedov vlád alebo pri prijatí nových členov v rámci rozšírenia.

KAPITOLA 3

PRESEDNÍCTVO A PREDSEDA

Článok 29 – Zloženie predsedníctva

Predsedníctvo pozostáva z:

- a) predsedu;
- b) prvého podpredsedu;
- c) jedného podpredsedu za každý členský štát;
- d) 27 ďalších členov;
- e) predsedov politických skupín.

Okrem funkcie predsedu, prvého podpredsedu a predsedov politických skupín sú kreslá v predsedníctve rozdelené medzi národné delegácie takto:

- po tri kreslá: Nemecko, Španielsko, Francúzsko, Taliansko, Poľsko, Spojené kráľovstvo,
- po dve kreslá: Belgicko, Bulharsko, Česká republika, Dánsko, Grécko, Írsko, Litva, Maďarsko, Holandsko, Rakúsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovensko, Fínsko, Švédsko,
- po jednom kresle: Estónsko, Cyprus, Lotyšsko, Luxembursko, Malta, Slovinsko.

Článok 30 – Zástupcovia členov predsedníctva

1. Každá národná delegácia vymenuje spomedzi svojich členov alebo náhradníkov za každého svojho člena predsedníctva, okrem predsedu a prvého podpredsedu, jedného zástupcu *ad personam*.
2. Každá politická skupina ustanoví člena alebo náhradníka, ktorý bude zástupcom *ad personam* jej predsedu.
3. Zástupca *ad personam* má právo zúčastňovať sa na schôdzach, právo ujať sa slova a právo hlasovať výlučne v prípadoch, keď zastupuje člena predsedníctva. Delegovanie hlasovania sa musí písomne oznámiť generálnemu tajomníkovi pred príslušnou schôdzou.

Článok 31 – Ustanovenia týkajúce sa volieb

1. Predsedníctvo volí plenárne zhromaždenie na obdobie dva a pol roka.
2. Voľba sa uskutočňuje pod vedením dočasného predsedu podľa článkov 11 a 12. Kandidatúry sa musia predložiť písomne generálnemu tajomníkovi najneskôr jednu hodinu pred začiatkom plenárneho zasadnutia. Voľba môže prebehnúť iba v prípade, že sú prítomné najmenej dve tretiny členov.

Článok 32 – Voľba predsedu a prvého podpredsedu

1. Pred voľbou do funkcie predsedu a prvého podpredsedu môžu kandidáti predniesť pred plenárnym zhromaždením krátke vyhlásenie. Na tento účel im dočasný predseda vyhradí rovnaký rečnícky čas.
2. Voľba predsedu a prvého podpredsedu sa vykonáva oddelene. Zvolení sú väčšinou odovzdaných hlasov.
3. Za platné formy hlasovania sa považuje hlasovanie „za“ a zdržanie sa hlasovania. Hlasy „za“ sa sčítajú, aby bolo možné zistiť, či sa dosiahla väčšina.
4. Pokiaľ žiaden z kandidátov nedosiahne v prvom kole hlasovania väčšinu, koná sa druhé kolo, v ktorom sa zvolí kandidát, ktorý získal najvyšší počet hlasov. V prípade, že kandidáti získali rovnaký počet hlasov, rozhodne los.

Článok 33 – Voľba členov predsedníctva

1. Možno zostaviť spoločný zoznam kandidátov tých národných delegácií, ktoré navrhujú iba jedného kandidáta na každú funkciu, ktorá im v predsedníctve prináleží. Tento zoznam môže byť schválený v jednom kole hlasovania väčšinou odovzdaných hlasov.

Ak nie je zostavený spoločný zoznam alebo ak počet kandidátov národnej delegácie presahuje počet miest, ktoré jej v predsedníctve prislúchajú, hlasuje sa o každom kandidátovi osobitne; pritom platia rovnaké pravidlá ako pre voľbu predsedu a prvého podpredsedu uvedené v článku 31 a článku 32 ods. 2 až 4.

2. Pri voľbe predsedov politických skupín za členov predsedníctva sa predloží na schválenie plenárnemu zhromaždeniu menný zoznam.

Článok 34 – Voľba zástupcov

Pri zvolení kandidáta do funkcie v predsedníctve je zvolený aj jeho zástupca *ad personam*.

Článok 35 – Doplnujúce voľby na uvoľnenú funkciu v predsedníctve

Člen predsedníctva alebo jeho zástupca *ad personam*, ktorý prestane byť členom výboru alebo sa vzdá funkcie v predsedníctve, sa na zostávajúce funkčné obdobie nahradí v súlade s článkami 29 až 34. Voľby na uvoľnenú funkciu v predsedníctve sa uskutočnia na plenárnom zasadnutí pod vedením predsedu alebo niektorého z jeho zástupcov podľa článku 38 ods. 3.

Článok 36 – Úlohy predsedníctva

Predsedníctvo plní tieto úlohy:

- a) na začiatku svojho funkčného obdobia vypracúva a predstavuje svoj politický program plenárnemu zhromaždeniu a dohliada na jeho plnenie; na konci svojho funkčného obdobia predloží plenárnemu zhromaždeniu správu o realizácii svojho politického programu;
- b) organizuje a koordinuje činnosť plenárneho zhromaždenia a komisií;
- c) na návrh komisií schvaľuje ich ročný pracovný program;
- d) nesie hlavnú zodpovednosť za otázky finančného, organizačného a administratívneho charakteru, ktoré sa týkajú členov, náhradníkov, vnútornej organizácie výboru a jeho generálneho sekretariátu vrátane organizačného plánu a orgánov výboru;
- e) predsedníctvo môže:
 - vytvárať pracovné skupiny pozostávajúce z členov predsedníctva alebo iných členov výboru, ktoré mu radia v konkrétnych otázkach; tieto skupiny môžu mať maximálne osem členov,
 - prizvať na schôdzu iných členov výboru, prípadne tretie osoby, vzhľadom na ich znalosti alebo funkciu;
- f) prijímať do zamestnania generálneho tajomníka, úradníkov a iných zamestnancov uvedených v článku 69;
- g) predkladať plenárnemu zhromaždeniu návrhy prehľadu predpokladaných príjmov a výdavkov výboru v zmysle článku 72;
- h) povoľovať schôdzu mimo obvyklých pracovísk;
- i) vydávať ustanovenia o zložení a spôsobe práce pracovných skupín, zmiešaných výborov s kandidátskymi štátmi alebo inými politickými organizáciami, v ktorých pôsobia členovia výboru;

- j) na návrh predsedu výboru alebo príslušnej komisie predložený v súlade s článkami 53 a 54 a po overení uznášaniaschopnosti podľa postupu stanoveného v článku 37 ods. 2 prvej vete rozhodovať väčšinou odovzdaných hlasov o podaní žaloby na Súdnom dvore Európskej únie v prípade, že plenárne zhromaždenie nemôže rozhodnúť v požadovanom termíne. Ak sa takéto rozhodnutie schválilo, predseda podá žalobu v mene výboru a na nasledujúcom plenárnom zasadnutí predloží plenárnemu zhromaždeniu na schválenie rozhodnutie o tom, či bude výbor na žalobe trvať, alebo ju stiahne. Ak plenárne zhromaždenie po overení uznášaniaschopnosti podľa postupu stanoveného v článku 21 ods. 1 prvej vete rozhodne väčšinou stanovenou v súlade s článkom 13 písm. g) proti žalobe, predseda ju stiahne.

Článok 37 – Zvolávanie predsedníctva, uznášaniaschopnosť a prijímanie rozhodnutí

1. Predsedníctvo zvoláva predseda, ktorý zároveň po dohode s prvým podpredsedom stanovuje dátum schôdze a program rokovania. Predsedníctvo zasadá aspoň raz za štvrtok alebo v lehote 14 dní od doručenia písomnej žiadosti aspoň štvrtiny jeho členov.
2. Predsedníctvo je uznášaniaschopné, ak je prítomná aspoň polovica jeho členov. Uznášaniaschopnosť sa overuje na žiadosť jedného člena a ak sa aspoň šesť členov vysloví v hlasovaní za túto žiadosť. Pokiaľ nebola vznesená žiadosť o overenie uznášaniaschopnosti, je platný každý výsledok hlasovania bez ohľadu na počet prítomných. Pokiaľ sa skonštatuje, že sa nedosiahla uznášaniaschopnosť, predsedníctvo môže pokračovať v rokovaní, no hlasovanie sa odloží na najbližšiu schôdzu.
3. Pokiaľ to tento rokovací poriadok nestanovuje inak, rozhodnutia sa prijímajú väčšinou odovzdaných hlasov. V tejto súvislosti sa uplatňujú ustanovenia článku 22 ods. 2 a 5.
4. V rámci prípravy rozhodnutí predsedníctva predseda poverí generálneho tajomníka vypracovaním podkladov na rokovanie a odporúčaní týkajúcich sa rozhodnutí v súvislosti s každou témou, ktorá sa má prerokovať. Tieto dokumenty sa prikladajú k návrhu programu rokovania.
5. Tieto dokumenty sa musia členom zaslať elektronickou poštou najmenej desať dní pred začiatkom schôdze. Pozmeňovacie návrhy k dokumentom predsedníctva sa musia predložiť generálnemu tajomníkovi najneskôr tretí pracovný deň pred začiatkom schôdze predsedníctva, pričom sa musia dodržať príslušné podmienky podávania pozmeňovacích návrhov a pozmeňovacie návrhy musia byť dostupné v elektronickej podobe hneď po ich preložení.

6. Za výnimočných okolností môže predseda dať schváliť rozhodnutie, ktoré sa netýka osôb, v písomnom schvaľovaní. Predseda zašle členom návrh rozhodnutia a vyzve ich, aby mu v lehote piatich pracovných dní písomne oznámili svoje prípadné námietky. Ak neboli vznesené žiadne námietky, rozhodnutie sa schváli.

Článok 38 – Predseda

1. Predseda riadi činnosť výboru.
2. Predseda zastupuje výbor navonok. Túto právomoc môže delegovať.
3. Ak je predseda neprítomný alebo nespôsobilý vykonávať funkciu, zastupuje ho prvý podpredseda; pokiaľ je aj prvý podpredseda neprítomný alebo nespôsobilý vykonávať funkciu, zastupuje predsedu jeden z ostatných podpredsedov.

Stanoviská, správy a uznesenia – pracovné postupy predsedníctva

Článok 39 – Stanoviská – právny základ

V súlade s článkom 307 Zmluvy o fungovaní Európskej únie výbor vypracúva stanoviská:

- a) v rámci žiadostí o konzultáciu od Európskeho parlamentu, Rady alebo Komisie v prípadoch, keď to stanovujú zmluvy, a vo všetkých ostatných prípadoch, ak to uzná za vhodné jedna z týchto inštitúcií, najmä v otázkach cezhraničnej spolupráce;
- b) z vlastnej iniciatívy v prípadoch, keď to uzná za vhodné;
- c) v prípade, že po porade s Európskym hospodárskym a sociálnym výborom v zmysle článku 304 Zmluvy o fungovaní Európskej únie usúdi, že ide o špecifické regionálne záujmy.

Článok 40 – Stanoviská a správy – určenie príslušnej komisie

1. V prípade, že Rada, Komisia alebo Európsky parlament požiadajú o vypracovanie stanoviska k určitým dokumentom, predseda ich prideli príslušným komisiám; zároveň o tom na nasledujúcej schôdzi informuje predsedníctvo.
2. V prípade, že téma stanoviska alebo správy spadá do právomoci viacerých komisií, predseda určí hlavnú komisiu, a ak je to potrebné, môže navrhnúť predsedníctvu vytvorenie pracovnej skupiny zloženej zo zástupcov príslušných komisií.
3. Komisia, ktorá nesúhlasí s rozhodnutím predsedu v zmysle odsekov 1 a 2 tohto článku, môže prostredníctvom svojho predsedu požiadať predsedníctvo, aby rozhodlo.

Článok 41 – Vymenovanie hlavného spravodajcu

1. V prípade, že príslušná komisia nie je schopná vypracovať návrh stanoviska alebo správy v lehote, ktorú určili Rada, Komisia alebo Európsky parlament, predsedníctvo môže navrhnúť plenárnemu zhromaždeniu, aby vymenovalo hlavného spravodajcu, ktorého úlohou je predložiť návrh stanoviska alebo správy priamo plenárnemu zhromaždeniu.
2. V prípade, že lehota, ktorú určila Rada, Komisia alebo Európsky parlament, neposkytuje dostatok času na to, aby plenárne zhromaždenie vymenovalo hlavného spravodajcu, môže ho vymenovať predseda; o tejto skutočnosti informuje plenárne zhromaždenie na najbližšom zasadnutí.
3. V oboch prípadoch sa príslušná komisia, pokiaľ je to možné, zide, aby uskutočnila všeobecnú orientačnú diskusiu o predmete stanoviska alebo správy.

Článok 42 – Stanoviská a správy z vlastnej iniciatívy

1. Žiadosti o vypracovanie stanoviska alebo správy z vlastnej iniciatívy môžu predsedníctvu podávať traja členovia predsedníctva, komisia prostredníctvom svojho predsedu alebo 32 členov výboru. Žiadosti sa musia predsedníctvu doručiť spolu s odôvodnením súčasne so všetkými ostatnými dokumentmi na rokovanie uvedenými v článku 37 ods. 4, a pokiaľ je to možné, pred prijatím ročného pracovného programu.
2. Predsedníctvo rozhoduje o žiadostiach o vypracovanie stanoviska alebo správy z vlastnej iniciatívy trojštvrтинovou väčšinou odovzdaných hlasov. Stanoviská alebo správy sa pridávajú príslušným komisiám v súlade s článkom 40. Predseda informuje plenárne zhromaždenie o všetkých rozhodnutiach predsedníctva týkajúcich sa schválenia alebo prideľovania stanovisk alebo správ z vlastnej iniciatívy.
3. Tento článok sa analogicky vzťahuje aj na stanoviská uvedené v článku 39 písm. c).

Článok 43 – Predkladanie uznesení

1. Do programu rokovania sa zaraďujú výlučne uznesenia, ktorých predmetom sú témy súvisiace s oblasťami činnosti Európskej únie, ktoré sa týkajú dôležitých záujmov regionálnych a miestnych územných celkov a ktoré sú aktuálne.
2. Návrh uznesenia alebo žiadosť o vypracovanie uznesenia môže predložiť výboru najmenej 32 členov alebo politická skupina. Všetky návrhy alebo žiadosti sa musia predsedníctvu predložiť v písomnej podobe a musia obsahovať mená členov alebo názov politickej skupiny, ktorá ich podporuje. Musia sa doručiť generálnemu tajomníkovi najneskôr tri pracovné dni pred začiatkom schôdze predsedníctva.

3. Ak predsedníctvo rozhodne, že výbor má vypracovať návrh uznesenia alebo vyhovieť žiadosti o vypracovanie uznesenia, môže byť:

- a) zaradiť návrh uznesenia do predbežného programu plenárneho zasadnutia v zmysle článku 15 ods. 1 alebo
- b) ustanoviť komisiu, ktorej určí lehotu na vypracovanie návrhu uznesenia; komisia vypracuje návrh uznesenia podľa postupu pri vypracúvaní návrhov stanoviska alebo správy; v takomto prípade sa neuplatňujú ustanovenia článku 51;
- c) zaradiť návrh uznesenia v zmysle článku 15 ods. 6 druhej vety do programu nasledujúceho plenárneho zasadnutia. V takomto prípade sa text návrhu prerokuje počas druhého dňa zasadnutia.

4. Návrhy uznesení, ktoré sú v súlade s odsekom 1 a vzťahujú sa na nepredvídateľné udalosti, ku ktorým došlo po uplynutí lehoty uvedenej v odseku 2 (naliehavé uznesenia), možno predložiť na začiatku schôdze predsedníctva. Pokiaľ predsedníctvo skonštatuje, že sa návrh vzťahuje na oblasti kľúčového záujmu výboru, bude sa ním ďalej zaoberať v súlade s ustanoveniami odseku 3 písm. c). Každý člen môže počas plenárneho zasadnutia predkladať pozmeňovacie návrhy k návrhom naliehavých uznesení.

Článok 44 – Propagácia stanovísk, správ a uznesení

Predsedníctvo zodpovedá za propagáciu stanovísk, správ a uznesení prijatých výborom.

KAPITOLA 4

KOMISIE

Článok 45 – Zloženie a právomoci

- 1. Na začiatku každého päťročného funkčného obdobia plenárne zhromaždenie zriadi komisie, ktoré poverí prípravnými prácami. Na návrh predsedníctva rozhodne o ich zložení a právomociach.
- 2. Zloženie komisií musí odrážať zastúpenie členských štátov vo výbore.
- 3. Členovia výboru musia byť členmi aspoň jednej komisie a môžu byť členmi najviac dvoch komisií. Predsedníctvo môže určiť výnimku v prípade národných delegácií, ktoré majú menej členov, než je počet komisií.

Článok 46 – Predseda a podpredsedovia

- 1. Každá komisia vymenuje na svojej prvej schôdzi spomedzi svojich členov predsedu, prvého podpredsedu, a ak je to potrebné, najviac dvoch podpredsedov.
- 2. Ak počet kandidátov zodpovedá počtu miest, ktoré sa majú obsadiť, kandidát alebo kandidáti môžu byť zvolení aklamáciou. V opačnom prípade alebo na žiadosť jednej šestiny členov komisie sa volia hlasovaním v súlade s ustanoveniami článku 32 ods. 2 až 4 upravujúcimi spôsob voľby predsedu a prvého podpredsedu výboru.
- 3. Ak člen predsedníctva komisie prestane byť členom výboru alebo sa vzdá funkcie predsedu alebo podpredsedu komisie, uvoľnené miesto sa obsadí v súlade s ustanoveniami tohto článku.

Článok 47 – Úlohy komisií

- 1. V súlade s právomocami, ktoré komisiám prináležia na základe rozhodnutia plenárneho zhromaždenia podľa článku 45, komisie rokujú o politikách Únie. Ich poslaním je najmä vypracúvať návrhy stanovísk, správ a uznesení, ktoré sa následne predkladajú na schválenie plenárnemu zhromaždeniu.
- 2. Komisie vypracúvajú návrh svojho ročného pracovného programu v súlade s politickými prioritami výboru a predkladajú ho predsedníctvu na schválenie.

Článok 48 – Zvolávanie komisií a program rokovania

- 1. Dátum a program schôdzí komisie určuje jej predseda po dohode s prvým podpredsedom.
- 2. Schôdzu komisie zvoláva jej predseda. Pozvánka na riadnu schôdzu musí byť spolu s pripojeným programom rokovania doručená členom najneskôr štyri týždne pred stanoveným dátumom konania schôdze.
- 3. Ak o to písomne požiada najmenej štvrtina členov komisie, predseda je povinný zvolať mimoriadnu schôdzu komisie, ktorá sa musí konať najneskôr štyri týždne po predložení žiadosti. Program mimoriadnej schôdze zostavujú členovia, ktorí požiadali o jej zvolanie. Predkladá sa členom spolu s pozvánkou.
- 4. Všetky návrhy stanovísk a iné dokumenty na diskusiu, ktoré treba preložiť a poskytnúť pred schôdzou, sa musia doručiť sekretariátu komisie najmenej päť týždňov pred stanoveným dátumom jej konania. Členom sa musia zaslať elektronickou poštou najneskôr desať pracovných dní pred týmto dátumom. Vo výnimočných prípadoch môže predseda uvedené lehoty upraviť.

Článok 49 – Verejný charakter schôdzí

1. Schôdze komisií sú verejné, pokiaľ komisia nerozhodne inak. Toto rozhodnutie sa môže vzťahovať na celú dĺžku trvania schôdze alebo na konkrétny bod programu rokovania.
2. Zástupcovia Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, ako aj iné osobnosti môžu byť pozvaní na schôdze komisie a odpovedať na otázky členov.

Článok 50 – Lehoty na vypracovanie stanovísk a správ

1. Komisie predkladajú návrhy stanovísk alebo správ v lehotách uvedených v medziinštitucionálnom programe prác. Na prerokovanie návrhu stanoviska alebo správy možno vyhraďiť najviac dve schôdze; prvé stretnutie zamerané na organizáciu práce sa nepočíta.
2. Predsedníctvo výboru môže výnimočne povoliť dodatočné schôdze na prerokovanie návrhu stanoviska alebo správy alebo predĺžiť lehotu na ich vypracovanie.

Článok 51 – Obsah stanovísk a správ

1. Stanovisko alebo správa výboru prezentuje názory a odporúčania výboru týkajúce sa skúmanej témy, prípadne konkrétne návrhy na úpravu dokumentu, o ktorom sa diskutuje.
2. Stanoviská výboru výslovne poukazujú na uplatňovanie zásady subsidiarity a proporcionality.
3. Stanoviská a správy vždy, keď je to možné, upozorňujú aj na očakávané vplyvy z hľadiska administratívnej realizácie a regionálnych a miestnych financií.
4. Za vypracovanie prípadnej dôvodovej správy zodpovedá spravodajca. Dôvodová správa nie je predmetom hlasovania. Musí však byť v súlade s textom stanoviska, o ktorom sa hlasuje.

Článok 52 – Dosledovanie stanovísk výboru

1. Po schválení stanoviska predseda a spravodajca komisie, ktorá bola poverená vypracovaním návrhu stanoviska, sledujú s pomocou generálneho sekretariátu proces, v rámci ktorého bol výbor požiadaný o konzultáciu.
2. Ak to uvedená komisia považuje za nutné, môže požiadať predsedníctvo o povolenie vypracovať revidovaný návrh stanoviska na tú istú tému a v rámci možností poveriť jeho vypracovaním toho istého spravodajcu, aby mohla zohľadniť nový vývoj procesu, v rámci ktorého bol výbor požiadaný o konzultáciu, a reagovať naň.

3. Komisia sa, pokiaľ je to možné, zide, aby revidovaný návrh stanoviska prediskutovala a schválila s cieľom predložiť ho na nasledujúcom plenárnom zasadnutí.

4. V prípade, že proces, v rámci ktorého bol výbor požiadaný o konzultáciu, pokročil natoľko, že nie je dostatok času na usporiadanie schôdze, na ktorej by sa komisia mohla vysloviť, predseda príslušnej komisie môže požiadať priamo predsedu výboru, aby vymenoval hlavného spravodajcu, v súlade s postupom uvedeným v článku 41.

Článok 53 – Žaloba z dôvodu porušenia zásady subsidiarity

1. Ak sa výbor domnieva, že legislatívny akt, pri ktorého schvaľovaní je podľa Zmluvy o fungovaní Európskej únie povinná konzultácia výboru, porušuje zásadu subsidiarity, môže podať žalobu na Súdnom dvore Európskej únie. Návrh na podanie žaloby z dôvodu porušenia zásady subsidiarity môže podať predseda výboru alebo komisia, ktorá bola poverená vypracovaním návrhu stanoviska.
2. Komisia prijíma svoje rozhodnutie po overení uznášaniaschopnosti v súlade s článkom 59 ods. 1 väčšinou odovzdaných hlasov. Návrh komisie sa v súlade s článkom 13 písm. g) predkladá na rozhodnutie plenárnemu zhromaždeniu alebo v prípadoch stanovených v článku 36 písm. j) predsedníctvu. Komisia musí svoj návrh podrobne zdôvodniť, a ak je to potrebné, vysvetliť, prečo je naliehavé prijať rozhodnutie na základe článku 36 písm. j).

Článok 54 – Nedodržanie povinnosti požiadať výbor o stanovisko

1. Ak výbor nebol požiadaný o konzultáciu v prípadoch, ktoré stanovuje Zmluva o fungovaní Európskej únie, predseda výboru alebo ktorákoľvek komisia môže navrhnúť plenárnemu zhromaždeniu v súlade s článkom 13 písm. g) alebo predsedníctvu v prípadoch uvedených v článku 36 písm. j), aby bola podaná žaloba na Súdnom dvore Európskej únie.
2. Komisia svoje rozhodnutie prijíma po overení uznášaniaschopnosti v súlade s článkom 59 ods. 1 väčšinou odovzdaných hlasov. Komisia musí svoj návrh podrobne zdôvodniť, a ak je to potrebné, vysvetliť, prečo je naliehavé prijať rozhodnutie na základe článku 36 písm. j).

Článok 55 – Správa o vplyve stanovísk

Generálny sekretariát predkladá najmenej raz ročne plenárnemu zhromaždeniu správu o vplyve stanovísk výboru, ktorú vypracúva predovšetkým na základe príspevkov, ktoré mu na tento účel poskytnú príslušné komisie, a na základe informácií získaných od príslušných inštitúcií.

Článok 56 – Spravodajcovia

1. Na návrh svojho predsedu každá komisia vymenuje jedného alebo v riadne odôvodnených prípadoch dvoch spravodajcov, ktorí vypracujú návrh stanoviska alebo správy.
2. Pri vymenúvaní spravodajcov každá komisia dbá na to, aby sa stanoviská a správy pridelovali rovnomerne.
3. V naliehavých prípadoch môže predseda komisie vymenovávať spravodajcu písomným schvaľovaním. Predseda vyzve členov komisie, aby v lehote troch pracovných dní písomne vyjadrili svoje prípadné pripomienky k vymenovaniu navrhnutého spravodajcu. V prípade námietok rozhodne predseda a prvý podpredseda po vzájomnej dohode.
4. Ak je za spravodajcu vymenovaný predseda alebo niektorý z podpredsedov, potom tento predseda alebo niektorý z podpredsedov prenechá počas prerokúvania svojho návrhu stanoviska alebo správy vedenie schôdze inému podpredsedovi, prípadne najstaršiemu prítomnému členovi.
5. Ak spravodajca prestane byť členom alebo náhradníkom výboru, výbor vymenuje nového spravodajcu z tej istej politickej skupiny v rámci komisie. V nutnom prípade sa uplatní postup uvedený v odseku 3.

Článok 57 – Pracovné skupiny

1. V situáciách, ktoré si to vyžadujú, môžu komisie so súhlasom predsedníctva výboru zriadiť pracovné skupiny. Členmi pracovných skupín môžu byť aj členovia inej komisie.
2. Člen pracovnej skupiny, ktorý sa nemôže zúčastniť na schôdzi, sa môže nechať zastúpiť iným členom alebo náhradníkom zo svojej politickej skupiny, ktorý je uvedený v zozname náhradníkov tejto pracovnej skupiny.
3. Každá pracovná skupina si môže spomedzi svojich členov zvoliť predsedu a podpredsedu.

Článok 58 – Experti

1. Členovia komisií môžu využívať pomoc expertov.
2. Komisia môže určiť expertov, a to buď na pomoc s vlastnou činnosťou, alebo pre jednotlivé pracovné skupiny, ktoré zriadila. Na pozvanie predsedu sa môžu experti zúčastňovať na schôdzach komisie alebo niektorej z jej pracovných skupín.
3. Nárok na náhradu cestovných výdavkov a vyplatenie paušálnych príspevkov majú výlučne experti spravodajcov a experti, ktorých prizvala komisia.

Článok 59 – Uznášaniaschopnosť

1. Komisia je uznášaniaschopná, ak je prítomná nadpolovičná väčšina jej členov.

2. Uznášaniaschopnosť sa overuje na žiadosť jedného člena a ak sa aspoň desať členov vysloví v hlasovaní za túto žiadosť. Pokiaľ nebola vznesená žiadosť o overenie uznášaniaschopnosti, je platný každý výsledok hlasovania bez ohľadu na počet prítomných. Pokiaľ sa skonštatuje, že sa nedosiahla uznášaniaschopnosť, môže komisia pokračovať v prerokúvaní ostatných bodov programu rokovania, ktoré si nevyžadujú hlasovanie, pričom rokovanie a hlasovanie o ostatných bodoch programu odloží na najbližšiu schôdzu.

Článok 60 – Hlasovanie

1. Rozhodnutia sa prijímajú väčšinou odovzdaných hlasov. Uplatňujú sa ustanovenia článku 22 ods. 2.
2. Ak komisia prerušila hlasovanie o stanovisku, môže väčšinou odovzdaných hlasov rozhodnúť, že sa bude opätovne hlasovať o pozmeňovacích návrhoch, o ktorých sa už hlasovalo, keď sa bude vyslovovať k textu ako celku.

Článok 61 – Pozmeňovacie návrhy

1. Pozmeňovacie návrhy sa musia doručiť sekretariátu komisie najneskôr sedem pracovných dní pred dátumom schôdze. Túto lehotu môže predseda výnimočne upraviť.

Pozmeňovacie návrhy môžu podávať v komisii výlučne členovia príslušnej komisie alebo členovia, resp. náhradníci, ktorí sú riadne splnomocnení, pričom sa musia dodržať podmienky uvedené v článku 5 ods. 2, ako aj náhradníci bez splnomocnenia, ktorí boli vymenovaní za spravodajcov, a to len pokiaľ ide o ich správu.

Právo podávať pozmeňovacie návrhy, ktoré sa prerokujú na schôdzi komisie, si môže uplatniť výlučne buď člen príslušnej komisie, alebo iný člen či náhradník, ktorý je riadne splnomocnený. Pozmeňovacie návrhy, ktoré sa riadne podali skôr, než ich predkladateľ prestal byť členom výboru alebo náhradníkom, alebo skôr, než bolo udelené alebo odňaté poverenie na zastupovanie, ostávajú v platnosti.

Pozmeňovacie návrhy sa prednostne preložia a postúpia spravodajcovi, aby mal možnosť zaslať generálnemu sekretariátu vlastné pozmeňovacie návrhy najneskôr dva pracovné dni pred dátumom schôdze. Pozmeňovacie návrhy, ktoré podáva spravodajca, sa musia výslovne týkať jedného alebo viacerých pozmeňovacích návrhov uvedených v odseku 1. Musia byť dostupné v elektronickej podobe hneď po ich preložení a v písomnej podobe najneskôr na začiatku schôdze.

Podobne sa uplatňujú ustanovenia článku 24 ods. 1 až 5.

2. Pri hlasovaní o pozmeňovacích návrhoch sa dodržiava poradie bodov príslušného návrhu stanoviska alebo správy. Na záver nasleduje hlasovanie o texte ako celku.
3. Po prijatí stanoviska alebo správy v komisii predseda komisie postúpi stanovisko alebo správu predsedovi výboru.

Článok 62 – Rozhodnutie nevypracovať stanovisko alebo správu

Ak komisia (prípadne hlavná komisia), ktorej bol návrh pridelený, usúdi, že daný text sa netýka regionálnych ani miestnych záujmov alebo nemá politický význam, môže rozhodnúť, že stanovisko alebo správu na danú tému nevypracuje.

Článok 63 – Písomné schvaľovanie

1. Predseda komisie môže dať výnimočne schváliť rozhodnutie týkajúce sa fungovania danej komisie v písomnom schvaľovaní.
2. Predseda zašle členom návrh na rozhodnutie a vyzve ich, aby mu v lehote troch pracovných dní písomne oznámili svoje prípadné námietky.
3. Ak neboli vznesené žiadne námietky, rozhodnutie sa schváli.

Článok 64 – Vyjadrenie postoja listom

1. V prípade žiadostí, pri ktorých by výbor mal vypracovať odpoveď, no pre priority a/alebo vzhľadom na to, že v nedávnej minulosti už vypracoval stanovisko na príslušné témy, a preto nepovažuje za potrebné vypracovať nové stanovisko, príslušná komisia môže rozhodnúť, že stanovisko nevypracuje. V takomto prípade môže výbor odpovedať inštitúciám Európskej únie formou listu, ktorý podpíše predseda výboru.
2. List pripraví predseda príslušnej komisie v spolupráci so spravodajcami predchádzajúcich stanovísk týkajúcich sa tej istej témy.
3. Ak je to v rámci stanovených lehôt možné, list sa predloží na diskusiu na prvej nasledujúcej schôdzi príslušnej komisie a následne sa postúpi predsedovi výboru na podpísanie.

Článok 65 – Ustanovenia týkajúce sa komisií

Primerane sa uplatňuje aj článok 11, článok 12 ods. 2, článok 17 ods. 1 až 3 a článok 20.

KAPITOLA 5

ADMINISTRATÍVA VÝBORU

Článok 66 – Generálny sekretariát

1. Výboru pri jeho činnosti pomáha generálny sekretariát.

2. Generálny sekretariát riadi generálny tajomník.

3. Predsedníctvo výboru určuje na návrh generálneho tajomníka organizáciu generálneho sekretariátu, tak aby sekretariát mohol zabezpečovať účinné fungovanie výboru a jeho orgánov a pomáhať členom výboru pri výkone ich mandátu. Pritom stanoví, aké služby je administratíva povinná poskytovať členom, národným delegáciám, politickým skupinám a členom bez príslušnosti k politickej skupine.

4. Generálny sekretariát vyhotovuje zápisnice z rokovaní orgánov výboru.

Článok 67 – Generálny tajomník

1. Generálny tajomník má za úlohu zabezpečiť vykonávanie rozhodnutí, ktoré prijalo predsedníctvo alebo predseda v súlade s týmto rokovacím poriadkom a platným právnym poriadkom. Generálny tajomník sa zúčastňuje na schôdzach predsedníctva, na ktorých má poradný hlas a z ktorých vedie zápisnicu.
2. Generálny tajomník pri výkone svojej funkcie podlieha predsedovi, ktorý zastupuje predsedníctvo.

Článok 68 – Prijatie generálneho tajomníka do zamestnania

1. Predsedníctvo prijíma generálneho tajomníka do zamestnania rozhodnutím dvojtreťinovej väčšiny odovzdaných hlasov a po overení uznášaniaschopnosti v súlade s článkom 37 ods. 2 prvou vetou, pričom sa uplatňujú ustanovenia článku 2 a príslušné ustanovenia Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev.
2. Generálny tajomník je prijatý na obdobie piatich rokov. Podrobné podmienky jeho pracovnej zmluvy určí predsedníctvo.

Mandát generálneho tajomníka možno predĺžiť len raz, a to najviac o päť rokov.

3. Právomoci orgánov oprávnených uzatvárať zamestnanecké zmluvy na základe Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev vykonáva v prípade generálneho tajomníka predsedníctvo.

Článok 69 – Služobný poriadok úradníkov Európskych spoločenstiev a Podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev

1. Právomoci, ktoré Služobný poriadok úradníkov Európskych spoločenstiev prepožičiava menovaciemu orgánu, vykonáva:

— v prípade úradníkov tried 5 až 12 so zaradením AD a úradníkov so zaradením AST generálny tajomník,

— v prípade ostatných úradníkov predsedníctvo na návrh generálneho tajomníka.

2. Právomoci orgánov oprávnených uzatvárať zamestnanecké zmluvy na základe Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev vykonáva:

— v prípade dočasných zamestnancov tried 5 až 12 so zaradením AD a dočasných zamestnancov so zaradením AST generálny tajomník,

— v prípade ostatných dočasných zamestnancov predsedníctvo na návrh generálneho tajomníka,

— v prípade dočasných zamestnancov kabinetu predsedu alebo prvého podpredsedu:

— v prípade tried 5 až 12 so zaradením AD a tried so zaradením AST generálny tajomník na návrh predsedu,

— v prípade ostatných tried so zaradením AD predsedníctvo na návrh predsedu.

Dočasní zamestnanci kabinetu predsedu alebo prvého podpredsedu sa prijímajú do zamestnania na dobu do skončenia mandátu predsedu alebo prvého podpredsedu,

— v prípade zmluvných zamestnancov, osobitných poradcov a miestnych zamestnancov generálny tajomník na základe Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev.

Článok 70 – Rokovanie s vylúčením verejnosti

Predsedníctvo rokuje s vylúčením verejnosti, ak prijíma rozhodnutia v súlade s článkami 68 a 69.

Článok 71 – Komisia pre finančné a administratívne záležitosti

1. Predsedníctvo zriaďuje podľa článku 36 poradnú komisiu pre finančné a administratívne záležitosti, ktorej predsedá jeden člen predsedníctva.

2. Komisia pre finančné a administratívne záležitosti má tieto úlohy:

a) prerokúvať a schvaľovať predbežný návrh prehľadu predpokladaných príjmov a výdavkov podľa článku 72, ktorý predložil generálny tajomník;

b) vypracúvať návrhy pokynov a rozhodnutí predsedníctva vo finančných, organizačných a administratívnych záležitostiach vrátane záležitostí týkajúcich sa členov a náhradníkov.

3. Predseda komisie pre finančné a administratívne záležitosti zastupuje výbor pred rozpočtovými orgánmi Únie.

Článok 72 – Rozpočet

1. Komisia pre finančné a administratívne záležitosti predkladá predsedníctvu predbežný návrh prehľadu predpokladaných príjmov a výdavkov výboru na rozpočtové obdobie nasledujúceho roku. Predsedníctvo predloží návrh prehľadu predpokladaných príjmov a výdavkov na schválenie plenárnemu zhromaždeniu.

2. Plenárne zhromaždenie schváli prehľad predpokladaných príjmov a výdavkov výboru a postúpi ho Komisii, Rade a Európskemu parlamentu, tak aby bolo možné dodržať lehoty stanovené rozpočtovými predpismi.

3. Predseda výboru po porade s komisiou pre finančné a administratívne záležitosti plní plán príjmov a výdavkov alebo vydá poverenie na jeho plnenie v súlade s internými predpismi vydanými predsedníctvom. Predseda vykonáva túto funkciu v súlade s ustanoveniami nariadenia o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev.

*

* *

HLAVA III

ĎALŠIE USTANOVENIA

KAPITOLA 1

SPOLUPRÁCA S INÝMI INŠTITÚCIAMI

Článok 73 – Dohody o spolupráci

V rámci právomocí výboru predsedníctvo môže uzatvárať na návrh generálneho tajomníka dohody s inými inštitúciami alebo orgánmi.

Článok 74 – Predkladanie a uverejňovanie stanovísk, správ a uznesení

1. Stanoviská a správy výboru, ako aj oznámenia týkajúce sa uplatnenia zjednodušeného konania podľa článku 26 alebo rozhodnutia nevypracovať stanovisko alebo správu v zmysle článku 62 sa predkladajú Rade, Komisii a Európskemu parlamentu. Predkladá ich predseda, rovnako ako uznesenia.
2. Stanoviská, správy a uznesenia sa uverejňujú v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

KAPITOLA 2

VEREJNÝ CHARAKTER DOKUMENTOV A TRANSPARENTNOSŤ**Článok 75 – Prístup verejnosti k dokumentom**

1. Každý občan Únie, ako aj každá fyzická osoba a právnická osoba s bydliskom alebo so sídlom v niektorom členskom štáte má v súlade s ustanoveniami Zmluvy o fungovaní Európskej únie právo na prístup k dokumentom výboru, pričom sa uplatňujú zásady, podmienky a obmedzenia, ktoré stanovuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001, a podmienky, ktoré stanovilo predsedníctvo výboru. Iným fyzickým a právnickým osobám sa umožňuje prístup k dokumentom výboru pokiaľ možno takým istým spôsobom.
2. Výbor vedie register dokumentov výboru. V tejto súvislosti predsedníctvo prijme interné nariadenia upravujúce podmienky prístupu a určí zoznam dokumentov, ktoré sú priamo prístupné.

KAPITOLA 3

POUŽÍVANIE JAZYKOV**Článok 76 – Jazykový režim pri tlmočení**

V rámci možností sa vytvárajú podmienky na uplatňovanie týchto zásad jazykového režimu pri tlmočení:

- a) Diskusie výboru sú prístupné vo všetkých úradných jazykoch, pokiaľ predsedníctvo nerozhodne inak.
- b) Všetci členovia majú právo vystupovať na plenárnom zasadnutí v úradnom jazyku podľa svojho výberu. Vystúpenia v jednom z úradných jazykov sa simultánne tlmočia do ostatných úradných jazykov, ako aj jazykov, ktoré predsedníctvo považuje za potrebné.
- c) Na schôdzach predsedníctva, odborných komisií a pracovných skupín je k dispozícii aktívne a pasívne tlmočenie v jazykoch, ktorými hovoria členovia, ktorí potvrdili svoju účasť na príslušnej schôdzi.

KAPITOLA 4

USTANOVENIA TÝKAJÚCE SA ROKOVACIEHO PORIADKU**Článok 77 – Revízia rokovacieho poriadku**

1. O prípadnej revízii tohto rokovacieho poriadku alebo niektorej jeho časti rozhoduje plenárne zhromaždenie väčšinou svojich členov.
2. Plenárne zhromaždenie vymenuje komisiu *ad hoc* a poverí ju vypracovaním správy a návrhu textu, na základe ktorého prijme nové ustanovenia väčšinou svojich členov. Nové ustanovenia nadobúdajú účinnosť dňom nasledujúcim po ich uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 78 – Pokyny predsedníctva

Predsedníctvo môže v súlade s týmto rokovacím poriadkom vydať pokyny upravujúce spôsob jeho uplatňovania.

Článok 79 – Nadobudnutie účinnosti rokovacieho poriadku

Tento rokovací poriadok nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

IV

(Akty, ktoré sa prijali pred 1. decembrom 2009 podľa Zmluvy o ES, Zmluvy o EÚ a Zmluvy o Euratome)

ROZHODNUTIE KOMISIE

z 30. septembra 2009

o schéme štátnej pomoci C 2/09 (ex N 221/08 a N 413/08), ktorú poskytne Nemecko na modernizáciu všeobecných podmienok pre kapitálové investície

[oznámené pod číslom K(2009) 7387]

(Iba nemecké znenie je autentické)

(Text s významom pre EHP)

(2010/13/ES)

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 88 ods. 2 prvý pododsek,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

po vyzvaní zainteresovaných strán, aby predložili pripomienky v súlade s uvedenými ustanoveniami⁽¹⁾, a so zreteľom na tieto pripomienky,

keďže:

1. POSTUP

- (1) Listom z 30. apríla 2008, ktorý Komisia zaevidovala v ten istý deň, Nemecko oznámilo Komisii v záujme právnej istoty dve opatrenia týkajúce sa povinnosti zaplata danie z obchodu a oslobodenia od prevodu strát (N 221/08). Komisia listom z 26. júna a 23. októbra 2008 požiadala o doplňujúce informácie. Nemecko odpovedalo listom z 24. júla a 21. novembra 2008, ktoré Komisia zaevidovala v ten istý deň.
- (2) Listom z 22. augusta 2008, ktorý Komisia zaevidovala v ten istý deň, Nemecko oznámilo Komisii v záujme právnej istoty aj tretie opatrenie týkajúce sa daňového zvýhodnenia súkromných investorov (N 413/08). 9. októbra 2008 sa konala schôdza medzi zástupcami Nemecka a Generálnym riaditeľstvom pre hospodársku súťaž. Nemecko následne listom z 19. novembra 2008, ktorý Komisia zaevidovala v ten istý deň, oznámilo ďalšie informácie.

- (3) Dňa 28. januára 2009 začala Komisia konanie vo veci formálneho zisťovania v súvislosti so všetkými tromi opatreniami. Zhrnutie rozhodnutia bolo uverejnené 14. marca 2009⁽²⁾ v úradnom vestníku. Nemecko predložilo listom z 3. marca 2009, ktorý Komisia zaevidovala v ten istý deň, pripomienky k tomuto rozhodnutiu o začatí konania. Tretie strany oznámili svoje pripomienky listami z 9. a 14. apríla 2009, ktoré Komisia zaevidovala v tie isté dni. Nemecko bolo 23. apríla 2009 oboznámené s týmito pripomienkami, na ktoré reagovalo listom z 22. mája 2009, ktorý Komisia dostala v ten istý deň.

2. OPIS

2.1. Účel opatrení a rozpočet

- (4) Tieto oznámenia zahŕňajú tri daňové opatrenia a obsahujú dve definície príjemcov pomoci. Opatrenia boli začlenené do návrhu zákona o modernizácii všeobecných podmienok pre kapitálové investície (ďalej len „MoRaKG“). Spoločným cieľom týchto opatrení je zjednodušiť poskytovanie súkromného rizikového kapitálu určitej skupine podnikov, tzv. cieľovým podnikom.
- (5) Prvé opatrenie (registrované pod číslom N 221/08) sa zameriava na zjednodušenie poskytovania rizikového kapitálu prostredníctvom špecifických demarkačných kritérií vzhľadom na povinnosť zaplata danie z obchodu v prípade spoločností rizikového kapitálu. Nemecko odhaduje, že uplatňovanie tohto opatrenia povedie k ročnej daňovej strate vo výške 90 miliónov EUR.
- (6) Druhé opatrenie (takisto registrované pod číslom N 221/08) oslabuje prísne predpisy, ktoré zabráňujú zneužitiu odpočtu strát, tým, že cieľovým podnikom umožňuje previesť straty v prípade, keď z nich spoločnosť rizikového kapitálu získava podiely. Nemecko očakáva, že toto opatrenie povedie k ročnej daňovej strate vo výške 385 miliónov EUR.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 60, 14.3.2009, s. 9.

⁽²⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 1.

- (7) Tretie opatrenie (registrované pod číslom N 413/08) predpokladá, že fyzické osoby, ktoré investujú do cieľových podnikov (ďalej len „súkromní investori“), získajú v prípade zisku z predaja daňové úľavy z investovanej sumy. Táto daňová výhoda sa síce poskytuje priamo súkromným investorom, cieľové podniky však môžu byť prostredníctvom tohto opatrenia takisto nepriamo zvýhodnené tým, že získajú viac investícií. Nemecko očakáva, že toto opatrenie povedie k ročnej daňovej strate vo výške 30 miliónov EUR.

2.2. Příjemcovia opatření

- (8) Všetky tri daňové opatrenia v návrhu zákona MoRaKG zvýhodňujú spoločnosti rizikového kapitálu a cieľové podniky v zmysle návrhu zákona MoRaKG, ako aj súkromných investorov, a to spravidla majetných súkromných investorov (ďalej len „Business Angels“) nasledujúcim spôsobom:

	Opatrenie týkajúce sa dane z obchodu	Oslobodenie od zákazu prevodu strát	Daňová úľava z investovanej sumy
Spoločnosti rizikového kapitálu	priamo	nepriamo	nie
Cieľové podniky	nie	priamo	nepriamo
Súkromní investori	nie	nie	priamo

- (9) Federálny finančný dozorný orgán musí spoločnosť rizikového kapitálu (venture capital company – VCC) ako takú uznať, pričom spoločnosť nesmie byť v rovnakom čase zaregistrovaná ako spoločnosť zaoberajúca sa kapitálovými investíciami⁽³⁾. Na to, aby podnik mohol byť spoločnosťou rizikového kapitálu, musia byť splnené tieto predpoklady:

- Podľa stanov spoločnosti rizikového kapitálu musí byť predmetom podnikania získavanie, držba, správa a predaj rizikových kapitálových investícií. 70 % všetkých aktív, ktoré spravuje spoločnosť rizikového kapitálu, musí tvoriť majetková účasť v cieľových podnikoch.
- Spoločnosť súkromného kapitálu musí mať sídlo a obchodné vedenie v Nemecku.
- Základný kapitál spoločnosti rizikového kapitálu alebo príspevky jej spoločníkov musia podľa spoločenskej zmluvy predstavovať minimálne 1 milión EUR.

⁽³⁾ Spoločnosti zaoberajúce sa kapitálovými investíciami sú zapísané vo vyššom krajiniskom orgáne. Zapísať sa môžu všetky typy súkromných kapitálových spoločností.

- Spoločnosť rizikového kapitálu musí mať minimálne dvoch spoločníkov, ktorí sú spoľahliví a odborne spôsobilí na vedenie spoločnosti rizikového kapitálu.

- (10) Cieľové podniky musia byť kapitálovým podnikom a musia spĺňať okrem toho tieto podmienky:

- Musia mať sídlo a obchodné vedenie v zmluvnom štáte Dohody o Európskom hospodárskom priestore.

- V čase jeho nadobudnutia spoločnosťou rizikového kapitálu vlastný kapitál cieľového podniku nesmie presahovať 20 miliónov EUR.

- Spoločnosť rizikového kapitálu môže založiť cieľový podnik maximálne do desiatich rokov od jeho nadobudnutia.

- V čase jeho nadobudnutia spoločnosťou rizikového kapitálu sa nesmie obchodovať s cennými papiermi cieľového podniku na organizovanom trhu ani na podobnom trhu.

- (11) Toto opatrenie neobsahuje žiadne údaje o definícii cieľového podniku v súvislosti s definíciou podniku v ťažkostiach⁽⁴⁾.

2.3. Daň z obchodu

2.3.1. Základné informácie

- (12) Nemeckú daň z obchodu vyberajú príslušné miestne úrady na základe hospodárskej činnosti s prevádzkovým podnikom na území niektorej obce. Zakladá sa na myšlienke, že prevádzkové podniky by sa mali podieľať na nákladoch na miestnu infraštruktúru, ktorú využívajú. Daň z obchodu odvádzajú predovšetkým hospodársky činné podniky bez ohľadu na svoju právnu formu v zmysle zákona o dani z obchodu a zákona o dani z príjmu. V prípade kapitálových podnikov sa v zásade vychádza z hospodárskej činnosti. Pri osobných spoločnostiach sa však rozlišuje podľa danej činnosti: podniky s právnou formou osobnej spoločnosti, ktoré sa zaoberajú výlučne správou majetku, nepodliehajú dani z obchodu. Osobné spoločnosti, ktoré sú hospodársky činné, majú, naopak, povinnosť odvádzat daň z obchodu.

⁽⁴⁾ Usmernenia Spoločenstva o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu firiem v ťažkostiach (Ú. v. EÚ C 244, 1.10.2004, s. 2).

- (13) Spolkové ministerstvo financií vydalo usmernenie ⁽⁵⁾ (ďalej len „usmernenie z roku 2003“) na vymedzenie činnosti týkajúcej sa správy majetku rizikových fondov a súkromných kapitálových fondov a ich hospodárskej činnosti. Podľa tohto usmernenia rizikové fondy/súkromné kapitálové fondy podliehajú dani z obchodu, ak sa ich činnosť vyhodnotí ako hospodárska činnosť. V prípade, že sa zaoberajú len správou majetku, dani z obchodu nepodliehajú. Toto usmernenie z roku 2003 sa opiera o rozsudok Spolkového finančného súdu z 25. júla 2001 ⁽⁶⁾. Podľa tohto rozsudku nemožno hovoriť o hospodárskej činnosti rizikových fondov/súkromných kapitálových fondov, ak nie sú splnené tieto kritériá:

- využívanie bankových úverov/prevzatie istín,
- značná vlastná organizácia pre správu majetku fondu, kancelárska prevádzka nepresahuje bežnú mieru veľkého súkromného majetku ⁽⁷⁾,
- využívanie trhu na základe odborných skúseností,
- marketing medzi širokou verejnosťou/konanie na vlastnú zodpovednosť,
- krátkodobá účasť,
- reinvestícia výnosov z predaja,
- vlastná hospodárska činnosť v portfóliových spoločnostiach,
- hospodárske smerovanie, resp. vedľajšia hospodárska činnosť ⁽⁸⁾.

- (14) Tieto kritériá slúžia v podstate na to, aby objasnili tradičné rozlišovanie medzi hospodárskou a nehospo-

dárskou činnosťou rizikových fondov/súkromných kapitálových fondov, ktoré je zakotvené v nemeckom daňovom práve. Správa majetku sa považuje za činnosť nehospodárskeho charakteru. Rozlišovanie medzi hospodárskou a nehospodárskou činnosťou je chýlostivá záležitosť a je predmetom početných súdnych rozsudkov, okrem iného aj Spolkového finančného súdu. Rizikové fondy alebo súkromné kapitálové fondy sú vo všeobecnosti hospodársky činné, keď obchodovanie s aktívami (kratšie obdobie medzi získaním a predajom aktív, ako sú cenné papiere) predstavuje podstatnú časť ich hospodárskej činnosti ⁽⁹⁾.

2.3.2. Objasnenia k dani z obchodu v rámci návrhu zákona MoRaKG

- (15) Na základe oznámenia článok 1 § 19 návrhu zákona MoRaKG obsahuje „objasnenie“ usmernenia z roku 2003 a medzi zákonom a usmernením údajne neexistujú žiadne podstatné rozdiely.
- (16) Na základe tohto ustanovenia sa spoločnosti rizikového kapitálu, ktoré sú vo svojej právnej forme osobné spoločnosti zaoberajúce sa výlučne získavaním, držbou, správou a predajom rizikových kapitálových investícií a výlučne investíciami do kapitálových podnikov, klasifikujú z hľadiska zdaňovania príjmov ako správcové spoločnosti. Spoločnosti rizikového kapitálu preto nie sú činné v oblasti správy majetku, ak vykonávajú nasledujúce činnosti alebo im podobné činnosti:
- krátkodobý predaj rizikových kapitálových investícií a ostatných investícií spoločnostiam, ktoré majú sídlo a obchodné vedenie v zmluvnom štáte Dohody o Európskom hospodárskom priestore,
 - obchodovanie s nástrojmi peňažného trhu ⁽¹⁰⁾; obchodovanie s bankovými vkladmi v úverových inštitúciách so sídlom v zmluvnom štáte Dohody o Európskom hospodárskom priestore; obchodovanie s podielovými listami ⁽¹¹⁾,

⁽⁵⁾ Zdaňovanie rizikového kapitálu a súkromných kapitálových fondov; vymedzenie súkromnej správy majetku z podnikateľskej činnosti; usmernenia Spolkového ministerstva financií z 20. novembra 2003, Spolkový daňový vestník z roku 2004, časť I, č. 1, s. 40.

⁽⁶⁾ Spolkový daňový vestník II z roku 2001, s. 809.

⁽⁷⁾ Fond nesmie na správu majetku využívať značnú vlastnú organizáciu. Ak fond prevádzkuje vlastnú kanceláriu, táto skutočnosť je irelevantná za predpokladu, že táto prevádzka nepresahuje bežnú mieru veľkého súkromného majetku.

⁽⁸⁾ Vedľajšia hospodárska činnosť, ktorá sa nazýva aj preklasifikovanie, nastáva vtedy, keď subjekt, ktorý podlieha dani z obchodu, vykonáva ďalšiu hospodársku činnosť. Táto činnosť sa teda vzťahuje na celý subjekt, hneď ako mu vyplynie povinnosť odvieť daň z obchodu, aj keď táto hospodárska činnosť predstavuje len malú časť jej pôvodnej činnosti.

⁽⁹⁾ Hospodárska činnosť je definovaná ako samostatná udržateľná činnosť vykonávaná s cieľom dosiahnuť zisk (nie záľuba), je založená na účasti na všeobecných hospodárskych vzťahoch (presahuje poskytovanie služieb pre členov rodiny a priateľov) a nemožno ju považovať za vykonávanie poľnohospodárskej činnosti ani za vykonávanie slobodného povolania (ako právnik, lekár, umelec alebo docent). Správa majetku je definovaná ako činnosť vyplývajúca z užívania majetku v zmysle jeho zveľaďovania na udržateľnú hodnotu, pričom do popredia v rozhodujúcej miere nevstupuje využívanie substančnej hodnoty majetku prostredníctvom reštrukturalizácie. Osobitný význam má jej klasifikácia ako hospodárska činnosť alebo správa majetku pri investíciách do cenných papierov alebo nehnuteľností. V prípade, že ide o príjmy z hospodárskej činnosti, všetok zisk z predaja podlieha zdaneniu a zároveň aj dani z obchodu. V prípade, že ide čisto o správu majetku, príjmy pochádzajúce z rôznych zdrojov podliehajú zdaneniu a prípadný predaj príslušného majetku za daných okolností nepodlieha zdaneniu príjmov z predaja (ani dani z obchodu).

⁽¹⁰⁾ V zmysle § 48 zákona o investíciách.

⁽¹¹⁾ V zmysle § 50 zákona o investíciách.

- poradenstvo pre cieľové podniky, na ktorých sa spoločnosť rizikových investícií podieľa, poskytovanie pôžičiek a záruk v prospech cieľových podnikov, na ktorých sa spoločnosť rizikových investícií podieľa, ako aj prijímanie úverov a prevod užívateľských práv a dlhopisov,
 - opätovné investovanie výnosov z predaja rizikových kapitálových investícií a ostatných investícií spoločnostiam, ktoré majú sídlo a obchodné vedenie v zmluvnom štáte Dohody o Európskom hospodárskom priestore,
 - využívanie trhu na základe odborných skúseností.
- (17) Na začatie hospodárskej činnosti sú preto nadobudnutie a prevádzka obchodných priestorov a organizácia obchodných aktivít týkajúcich sa správy majetku irelevantné. Činnosti uvedené v odôvodnení 16 však môže vykonávať dcérska spoločnosť, na ktorej má celkový podiel spoločnosť rizikového kapitálu.

2.4. Prevod strát

2.4.1. Úvod

- (18) Podnik si spravidla môže svoje straty, ktoré utrpel v hospodárskom roku, previesť, teda ich zúčtovať so ziskami z budúcich hospodárskych rokov. Na základe prevodu strát sa môžu zohľadniť straty počas celej dĺžky trvania podniku. Môže tým však dôjsť aj k zneužitiu v podobe tzv. plášťových spoločností, ktoré sa predávajú, hoci už nevykonávajú žiadnu hospodársku činnosť, pretože ich straty predstavujú reálnu hodnotu. Kupujúci takejto stratovej plášťovej spoločnosti profituje z toho, že tieto straty si bude môcť odpočítať od budúcich zdaniteľných ziskov, a tak zaplatí menšie dane v závislosti od uplatniteľnej daňovej sadzby.
- (19) Nemecko začlenilo do zákona o dani z príjmov právnických osôb opatrenia, ktoré zabránia takémuto zneužitiu v rámci obchodovania so stratou. Zákonom o pokračovaní v reforme dane z príjmov právnických osôb z roku 1997 sa znemožnilo obchodovanie so stratou vo forme plášťových spoločností. Prostredníctvom reformného zákona o obchodnej dani z roku 2008 Nemecko sprísnilo opatrenia brániace takémuto zneužitiu. Tento zákon má vplyv na všetky zmeny priameho alebo nepriameho podielového vlastníctva vo výške viac ako 25 % v rámci obdobia piatich rokov. V rámci dane z príjmov právnických osôb sa umožňuje podielový odpočet strát, ak sa v priebehu piatich rokov priamo alebo nepriamo prevedie na kupujúceho viac ako 25 % upísaného základného imania, práv členov, podielových práv alebo hlasovacích práv. Nepoužité straty nemožno odpočítať v plnej výške, ak sa v priebehu

piatich rokov priamo alebo nepriamo prevedie na kupujúceho viac ako 50 % upísaného základného imania alebo uvedených práv.

2.4.2. Návrh zákona o modernizácii všeobecných podmienok pre kapitálové investície (MoRaKG)

- (20) Návrh zákona o modernizácii všeobecných podmienok pre kapitálové investície by zmiernil ustanovenia o prevode strát pre cieľové podniky získané spoločnosťami rizikového kapitálu, pretože cieľovým podnikom s podstatne zmenenou štruktúrou vlastníctva umožňuje umorovať daňové straty, ktoré by v opačnom prípade prepadli.
- (21) Podľa článku 4 návrhu zákona MoRaKG sa straty cieľového podniku v prípade priameho nadobudnutia účasti spoločnosti rizikového kapitálu na cieľovom podniku môžu naďalej odpočítavať až do výšky skrytých rezerv majetku domácej spoločnosti cieľového podniku podliehajúceho zdaneniu. To isté platí aj v prípade priameho nadobudnutia účasti spoločnosti rizikového kapitálu na cieľovom podniku prostredníctvom kupujúceho, ktorý nie je spoločnosťou rizikového kapitálu, ak:
- cieľový podnik pri nadobúdaní podielu nedisponuje vlastným imaním vo výške minimálne 20 miliónov EUR alebo
 - ak cieľový podnik pri nadobúdaní podielu disponuje vlastným imaním vo výške maximálne 100 miliónov EUR a prevýšenie vlastného imania o sumu 20 miliónov EUR prevyšuje ročný prebytok z predaja zo štyroch predchádzajúcich rozpočtových rokov,
 - obdobie medzi nákupom a predajom podielu cieľovému podniku prostredníctvom spoločnosti rizikového kapitálu je minimálne štyri roky.

- (22) Odpočítateľná strata sa môže v roku nadobudnutia účasti v rámci odpočtu strát podľa ustanovení zákona o dani z príjmu odpočítať o jednu pätinu; táto suma sa v nasledujúcich štyroch rokoch zvyšuje o ďalšiu pätinu odpočítateľnej straty.

2.5. Daňové zvýhodnenia pre súkromných investorov

2.5.1. Úvod

- (23) Návrh zákona o modernizácii všeobecných podmienok pre kapitálové investície (MoRaKG) má prostredníctvom daňových výhod pre zisky dosiahnuté investíciami prispieť k tomu, aby súkromní investori, ako napríklad Business Angels, investovali do cieľových podnikov.

- (24) Podľa článku 1 § 20 návrhu zákona MoRaKG sa zisky z predaja podielov na cieľovom podniku rovnomerne rozdeľujú podľa účasti. Výnos pochádzajúci z takéhoto predaja sa použije na zdanenie príjmu súkromných investorov/Business Angels.

- (25) Takéto daňové zvýhodnenie však platí len v prípade realizovaných ziskov z predaja. Účasť súkromných investorov/Business Angels na cieľovom podniku musí byť posledných päť rokov od 3 % do 25 % a môže trvať maximálne 10 rokov. Každý súkromný investor/Business Angel má na investíciu vzhľadom na maximálnu účasť vo výške 25 % nárok na nezdaniteľný zisk do výšky 50 000 EUR (200 000 EUR krát 0,25). Na základe toho sa maximálne daňové zvýhodnenie na investora a investíciu podľa výpočtov Nemecka pohybuje na hranici 22 500 EUR. Pri zisku vo výške viac ako 800 000 EUR na investíciu sa toto daňové zvýhodnenie čiastočne znižuje, takže pri celkovom zisku vo výške 1 milión EUR zaniká.

3. POCHYBNOSTI VYJADRENÉ V ROZHODNUTÍ O ZAČATÍ KONANIA

- (26) Ako sa uvádza v odôvodnení 3, dňa 28. januára 2009 Komisia vydala rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania (ďalej len „rozhodnutie o začatí konania“). Komisia v ňom vyjadrila svoje predbežné stanovisko, že všetky tri opatrenia predstavujú štátnu pomoc.

3.1. Existencia štátnej pomoci pri opatrení týkajúcom sa dane z obchodu

- (27) Na základe porovnania usmernenia z roku 2003 s „objasnením“ v návrhu zákona MoRaKG Komisia vyjadrila pochybnosti týkajúce sa vyhlásenia Nemecka, že prostredníctvom návrhu zákona MoRaKG sa spresňuje usmernenie z roku 2003 len v rámci zákonného postupu, pretože sa zdá, že zákon stanovuje isté daňové zvýhodnenie novovytvorenej osobitnej kategórie definovaných spoločností rizikového kapitálu. Komisia sa domnievala, že „objasnenie“ sa líši od usmernenia z roku 2003 a pre niektoré spoločnosti rizikového kapitálu stanovuje menej prísne kritériá na oslobodenie od dane z obchodu.

- (28) Vzhľadom na tieto pochybnosti Komisia konštatuje, že opatrenie týkajúce sa dane z obchodu by zvýhodňovalo niektoré spoločnosti rizikového kapitálu voči ostatným investičným podnikom, ktoré vykonávajú rovnakú alebo podobnú činnosť. Okrem toho by sa prostredníctvom uvedeného neodvedenia dane z obchodu znížili ročné daňové príjmy približne o 90 miliónov EUR, čo prípadne

poukazuje na to, že návrh zákona MoRaKG nepredstavuje len „objasnenie“ usmernenia z roku 2003.

3.2. Existencia štátnej pomoci pri opatrení týkajúcom sa prevodu strát

- (29) Nemecko v zásade nevylúčilo, že opatrenie týkajúce sa prevodu strát je selektívne, a tým zvýhodňuje cieľové podniky a spoločnosti rizikového kapitálu. Nemecko však uviedlo, že to vyplýva z charakteru a logiky nemeckého daňového systému. Keďže zavedenie všeobecného obmedzenia pre využívanie strát v roku 2008 je podľa názoru Nemecka pre trh rizikového kapitálu veľmi prísne, mala by pre tento trh naďalej existovať možnosť využívania strát. Toto opatrenie následne spĺňa kritériá uvedené v oznámení Komisie o uplatňovaní pravidiel štátnej pomoci pri opatreniach týkajúcich sa priameho zdaňovania podnikov⁽¹²⁾ (ďalej len „oznámenie Komisie o zdaňovaní podnikov“).

- (30) Komisia však poukázala na to, že ostatné investičné spoločnosti (t. j. spoločnosti, ktoré nespádajú do definície pojmu spoločnosti rizikového kapitálu), nemožno vylúčiť, ak je toto opatrenie na základe charakteru a logiky nemeckého daňového systému oprávnené, pretože aj iné investičné spoločnosti môžu prípadne investovať do cieľových podnikov a takisto by mali mať právo na využívanie strát. V tomto prípade to však neplatí, pretože cieľové podniky, v ktorých majú podiel iné investičné spoločnosti, môžu svoje straty previesť len vtedy, keď tieto spoločnosti nadobudli svoj podiel od spoločnosti s rizikovým kapitálom podľa podmienok uvedených v odôvodnení 21.

- (31) Nemecko ďalej uviedlo, že toto opatrenie nemá vplyv na obchod medzi členskými štátmi v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES, pretože sleduje „interný cieľ“, ktorý je v súlade s oznámením Komisie o zdaňovaní podnikov. Toto opatrenie predstavuje len jednu výnimku z prísneho pravidla, ktorá v ostatných členských štátoch nemá ekvivalent. Preto nemôže mať žiadny cezhraničný vplyv na hospodársku súťaž ani obchod.

- (32) Komisia však uviedla, že príjemcovia tohto opatrenia mohli v plnej miere obchodovať s ostatnými členskými štátmi, takže toto opatrenie mohlo mať vplyv na obchod. Pri skúmaní otázky, či daňové opatrenie poskytuje selektívnu výhodu určitým podnikom, však treba vychádzať z platného systému v danom členskom štáte. Otázka, ktoré predpisy treba uplatňovať v ostatných členských štátoch, je v zásade irelevantná.

⁽¹²⁾ Ú. v. ES C 384, 10.12.1998, s. 3.

3.3. Existencia štátnej pomoci pri daňovom zvýhodnení súkromných investorov

- (33) Nemecko uviedlo, že toto opatrenie nepredstavuje štátnu pomoc, pretože jej príjemcami sú fyzické osoby. Keďže sa však prostredníctvom tohto opatrenia stanú investície do niektorých podnikov – cieľových podnikov – atraktívnejšie, niektoré podniky (cieľové podniky) by mohli byť priamo zvýhodnené⁽¹³⁾.
- (34) Komisia preto dospela k názoru, že kritériá „výhoda“ a „selektivita“ boli splnené. Prostredníctvom uplatnenia tohto opatrenia by sa ročné daňové príjmy znížili približne o 30 miliónov EUR.

3.4. Zlučiteľnosť s usmerneniami Spoločenstva o štátnej pomoci a rizikovom kapitáli pre malé a stredné podniky

- (35) Komisia vyjadrila pochybnosti o zlučiteľnosti týchto opatrení s usmerneniami Spoločenstva o štátnej pomoci a rizikovom kapitáli pre malé a stredné podniky (ďalej len „usmernenia o rizikovom kapitáli“) (14), pretože podľa týchto usmernení sa štátna pomoc vo forme rizikového kapitálu nemôže poskytovať veľkým podnikom (15), podnikom v ťažkostiach ani podnikom pracujúcim v odvetví lodiarkeho priemyslu, uhlia a ocele. V predchádzajúcom prípade však tieto opatrenia môžu uplatňovať aj podniky, ktoré patria do uvedenej skupiny. Definícia oblasti pôsobnosti týchto opatrení (vzhľadom na ich príjemcov) preto nie je v súlade s usmerneniami o rizikovom kapitáli.
- (36) Okrem toho štátna pomoc podľa odseku 4.3 usmernení o rizikovom kapitáli musí byť cielená na určité trhové zlyhanie, o ktorého existencii sú k dispozícii dostatočné dôkazy. Nemecko však takýto dôkaz nepredložilo.
- (37) Komisia ďalej vyjadrila pochybnosti aj o tom, že boli splnené ostatné predpoklady uvedené v odseku 4 usmer-

není o rizikovom kapitáli. Komisia ďalej konštatuje, že obmedzenie daňového zvýhodnenia pre spoločnosti rizikového kapitálu, ktoré investujú do kapitálových spoločností, údajne odporuje vyhlásenému cieľu opatrenia, ktorým je podpora poskytovaníu rizikového kapitálu všetkým podnikom, ktoré takýto kapitál potrebujú. Mladé, inovačné podniky, ktoré potrebujú rizikový kapitál, si prípadne volia iné právne formy ako formu kapitálovej spoločnosti. Mladé, inovačné podniky vo forme osobnej spoločnosti by však neboli prostredníctvom tohto opatrenia zvýhodnené.

3.5. Zlučiteľnosť so spoločným trhom

- (38) Komisia vyjadrila pochybnosti o zlučiteľnosti týchto opatrení s predpismi spoločného trhu. Ako spoločnosti rizikového kapitálu možno klasifikovať len podniky so sídlom a obchodným vedením v Nemecku. Ďalej sa zdá, že by sa táto podpora nevzťahovala na niektoré podniky, najmä výrobné podniky/pobočky a dcérske spoločnosti podnikov zo Spoločenstva a EHP so sídlom mimo Nemecka. Táto podmienka by mohla obmedziť právo usadiť sa v zmysle článku 43 Zmluvy o ES.
- (39) Nemecko uvádza, že podniky, ktoré majú sídlo mimo územia Nemecka, nemožno kontrolovať pomocou federálneho finančného dozorného orgánu, čo by im mohlo v porovnaní s nemeckými spoločnosťami rizikového kapitálu priniesť neoprávnenú konkurenčnú výhodu. Komisia však vyjadrila pochybnosti o tom, že neexistuje iná možnosť kontroly výrobných podnikov zahraničných spoločností, ktoré sú registrované v Nemecku a *de facto* konkurujú spoločnostiam rizikového kapitálu. Komisia preto vtedy dospela k záveru, že na vylúčenie takýchto podnikov z nariadenia neexistuje žiadne oprávnenie. Z tohto dôvodu mala Komisia pochybnosti, či príslušné opatrenia možno vyhlásiť za zlučiteľné so spoločným trhom.

4. PRIPOMIENKY NEMECKA K ROZHODNUTIU O ZAČATÍ KONANIA

- (40) Listom z 3. marca 2009 Nemecko vyjadrilo pripomienky k rozhodnutiu Komisie o začatí konania podľa článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES. Tieto pripomienky sa týkali všetkých troch opatrení. Nemecko v nich rovnako ako predtým zastávalo názor, že tieto opatrenia nepredstavujú štátnu pomoc.

4.1. Opatrenie týkajúce sa dane z obchodu

- (41) Nemecko potvrdilo svoje stanovisko, že opatrenie týkajúce sa dane z obchodu nepredstavuje oslobodenie od tejto dane, ale zameriava sa na vymedzenie hospodárskych činností a činností v oblasti správy majetku, na základe čoho má výlučne deklaratórnu povahu. To, či

(13) Skutočnosť, že daňové výhody pre fyzické osoby, ktoré investujú do určitých podnikov, by mohli byť pre tieto podniky štátnou pomocou, potvrdil aj Súdny dvor (pozri vec C-156/98, *Nemecko/Komisia*, Zb. 2000, I-6857).

(14) Ú. v. EÚ C 194, 18.8.2006, s. 2.

(15) Definícia pojmu cieľové podniky podľa návrhu zákona MoRaKG nezodpovedá definícii MSP v EÚ. Vzhľadom na podmienku, že cieľová spoločnosť pri nadobúdaní podielu prostredníctvom spoločnosti rizikového kapitálu nesmie disponovať vlastným kapitálom vo výške viac ako 20 miliónov EUR, napríklad Komisia konštatuje: Bilančná suma sa skladá zo sumy vlastného kapitálu a záväzkov. Záväzky bežne predstavujú podstatne vyššiu sumu ako vlastný kapitál. Na základe toho cieľové podniky môžu jednoducho prekročiť prah týkajúci sa bilančnej sumy vo výške 43 miliónov EUR platný pre MSP. Okrem toho v definícii pojmu cieľového podniku nie je stanovená hranica pre počet zamestnancov na 250 a pre obrát vo výške 50 miliónov EUR.

je spoločnosť rizikového kapitálu činná v hospodárskej oblasti, alebo v oblasti správy majetku, sa posudzuje podľa judikatúry Najvyššieho súdu v Nemecku, ktorá je zhrnutá v usmernení z roku 2003.

- (42) Pokiaľ ide o očakávanú ročnú daňovú stratu vo výške 90 miliónov EUR, Nemecko uviedlo, že na základe objasnenia v MoRaKG dôjde k menšiemu počtu prípadov uzatvárania „nevhodných“ zmlúv, v prípade ktorých budú splatné dane len z dôvodu „nevhodných“ dojednaní v nich.

4.2. Opatrenie týkajúce sa prevodu strát

- (43) Nemecko potvrdilo svoje stanovisko, že predpisy týkajúce sa odpočtu strát na úrovni cieľových podnikov sú na základe charakteru a logiky daňového systému oprávnené aj v prípade, že investičné spoločnosti, ktoré nepatria do definície návrhu zákona MoRaKG, investujú do cieľových podnikov.
- (44) Podľa Nemecka je úlohou zákonodarného orgánu, aby vymedzil odlišenie spoločností rizikového kapitálu od ostatných investičných spoločností, pretože medzi spoločnosťami rizikového kapitálu a ostatnými investičnými spoločnosťami existujú objektívne rozdiely. Z tohto dôvodu je rozdielne zaobchádzanie podľa bodu 24 oznámenia Komisie o zdaňovaní podnikov oprávnené.
- (45) Okrem toho by sa spoločnosti rizikového kapitálu nachádzali vo zvláštnej situácii. Keďže je pre ne typické, že investujú do stratových cieľových podnikov, v prípade druhého opatrenia nejde o štátnu pomoc, ale o reguláciu zameranú na vyrovnanie nevýhod súčasných systémov pre trh rizikového kapitálu.

4.3. Daňové zvýhodnenia pre súkromných investorov

- (46) Podľa Nemecka opatrenie týkajúce sa daňového zvýhodnenia nemá žiadny vplyv na obchod medzi členskými štátmi najmä vzhľadom na skutočnosť, že daňové zvýhodnenie na investora je obmedzené na sumu vo výške 22 500 EUR. Toto opatrenie okrem toho v rovnakej miere platí aj pre cieľové podniky so sídlom v iných členských štátoch, pričom sa nerozlišuje medzi nemeckými cieľovými podnikmi a cieľovými podnikmi z ostatných členských štátov.
- (47) Nemecko ďalej tvrdí, že v prípade priameho zvýhodnenia ide o fyzické osoby, na ktoré sa nevzťahujú pravidlá štátnej pomoci. Okrem toho cieľové podniky nezískajú

z dôvodu osobitnej štruktúry opatrenia žiadnu kvantifikovateľnú výhodu, čo takisto vylučuje charakter pomoci.

- (48) Podľa Nemecka sa daňové zvýhodnenie neviaže priamo na investíciu, ale na predaj podielu v cieľovom podniku.

4.4. Porušenie slobody usadiť sa

- (49) Podľa Nemecka návrh zákona MoRaKG neporušuje slobodu usadiť sa podľa článku 43 Zmluvy o ES, pretože obmedzenie slobody usadiť sa by bolo odôvodnené tým, že podmienka sídla predstavuje jedinú možnosť na zaistenie dodržania zákonných podmienok.

5. PRIPOMIENKY TRETÍCH STRÁN

- (50) Listom z 9. apríla 2009 [Spolkový zväz nemeckých investičných spoločností – Bundesverband Deutscher Kapitalbeteiligungs-gesellschaften (BVK)] a zo 14. apríla 2009 [Biotechnologie-Industrie-Organisation Deutschland e.V. (BIO), ako aj Business Angels Network Deutschland e. V. (BAND)] oznámili tri zúčastnené subjekty pripomienky k rozhodnutiu o začatí konania.

5.1. Pripomienky tretích strán k dani z obchodu

- (51) Podľa spoločnosti BVK sa zavedením zákonných kritérií v návrhu zákona MoRaKG na začlenenie spoločnosti rizikového kapitálu ako spoločnosti spravujúcej majetok podliehajúci zdaneniu nedosiahne žiadny daňový stimul. Návrh zákona MoRaKG skôr prispieva k ďalšej neistote v danom odvetví.
- (52) Podľa spoločnosti BVK nie je „objasnenie“ menej prísne ako usmernenie z roku 2003, pretože finančný výbor nemeckého parlamentu zastával názor, že okrem návrhu zákona MoRaKG sa bude ako doplnok naďalej uplatňovať usmernenie z roku 2003⁽¹⁶⁾. Následne je preto potrebné konkretizovať všeobecné vyhlásenia v článku 1 § 19 návrhu zákona MoRaKG prostredníctvom usmernenia z roku 2003. Na základe tohto neuspokojivého spôsobu regulácie platia kritériá usmernenia z roku 2003 aj na spoločnosti rizikového kapitálu. Z tohto dôvodu nie je ročná daňová strata, ktorej výšku spolková vláda stanovila približne na 90 miliónov EUR, z hľadiska spoločnosti BVK prijateľná.
- (53) V prospech stanoviska spoločnosti BVK hovoria aj výslovne jednotné všeobecné podmienky pre zahraničné súkromné kapitálové spoločnosti – najmä spoločnosti pochádzajúce z iných členských štátov Európskej únie –, ako aj domáci a zahraniční investori v Nemecku.

⁽¹⁶⁾ Porovnaj stanovisko finančného výboru nemeckého parlamentu – BT-Drucks, 16/9829, s. 5 a nasl.: „Na výklad zákonného postupu je preto ako doplnok naďalej platná doterajšia vyhláška o správe.“

- (54) Podľa názoru spoločnosti BIO návrh zákona MoRaKG nepredpokladá, že spoločnosti rizikového kapitálu budú prednostne oslobodené od platby dane z obchodu. Návrh zákona MoRaKG podľa nej len právne zakotvuje doterajšiu prax vykonávanú na základe usmernenia z roku 2003, a to oslobodenie fondov spravujúcich majetok od dane z obchodu.

5.2. Prípomienky tretích strán k prevodu strát

- (55) Podľa spoločnosti BVK by nemecký zákonodarný orgán mal v zmysle návrhu zákona MoRaKG zaobchádzať s domácimi a zahraničnými spoločnosťami rizikového kapitálu a fondmi súkromného kapitálu rovnako ako so spoločnosťami rizikového kapitálu. Spoločnosť BVK sa ďalej domnieva, že tento cieľ možno dosiahnuť len na základe jednotných právnych a daňových všeobecných podmienok pre všetky súkromné kapitálové fondy a spoločnosti. Spoločnosť BVK navrhuje, aby aj tie súkromné spoločnosti rizikového kapitálu, na ktoré sa nevzťahuje definícia zo zákona MoRaKG, mohli nediskriminačným spôsobom využívať odpočet strát. Spoločnosť BVK zdôrazňuje svoje stanovisko, že zákaz odpočtu strát v nemeckom zákone o dani z príjmov právnických osôb intenzívnym spôsobom obmedzuje investičnú činnosť spoločností rizikového kapitálu a fondov súkromného kapitálu.

- (56) Spoločnosť BIO Deutschland označuje návrh zákona MoRaKG za zlepšenie *status quo* v prípade prevodu strát. Spoločnosť BIO sa zameriava predovšetkým na prevod strát a zastáva názor, že cieľená úľava znevýhodnenia nepredstavuje pomoc. Keďže na základe platných pravidiel o odpočte strát budú znevýhodnené najmä inováčné MSP, návrh zákona MoRaKG treba vnímať ako nástroj na vyrovnanie daňového znevýhodnenia. Podľa spoločnosti BIO spoločnosti rizikového kapitálu, ktoré poskytujú podniku kapitál, získavajú týmto návrhom zákona MoRaKG náležité a potrebné vymedzenie.

5.3. Prípomienky tretích strán k daňovému zvýhodneniu súkromných investorov

- (57) Spoločnosť BVK víta všeobecný cieľ daňového zvýhodnenia pre súkromných investorov stanovený v návrhu zákona MoRaKG. Podľa spoločnosti BVK toto opatrenie týkajúce sa daňového zvýhodnenia predstavuje primeranú podporu fyzických osôb, ktoré investujú do vysokorizikovej oblasti počiatočného rizikového kapitálu, ktorej sa venuje zákon MoRaKG.
- (58) Spoločnosť BAND zdôraznila, že takéto daňové zvýhodnenie pre fyzické osoby, ktoré investujú do mladých podnikov, je v iných členských štátoch bežné a zároveň aj veľkorysejšie. Spoločnosť BAND odporúča zaviesť daňové zvýhodnenie pre súkromných investorov a následne víta návrh zákona MoRaKG. Vzhľadom na skutočne nízke daňové výhody, ktoré sa zavedú do praxe len v prípade úspešnej realizácie investície, spoločnosť BAND zároveň vyjadrila pochybnosti, že návrh zákona MoRaKG bude mať citeľný stimulačný vplyv pre Business Angels. Podľa spoločnosti BAND maximálne daňové zvýhodnenie na investora na základe daňového konania, ktorého predmetom sú príjmy z účasti na kapi-

tálových spoločnostiach, predstavuje približne 14 210 EUR, a nie približne 22 500 EUR, ako uvádza Nemecko. Podľa spoločnosti BAND by sa priama podpora pre cieľové podniky v skutočnosti pohybovala vždy pod hranicou *de minimis* vo výške 200 000 EUR. Zvýhodnenie, ak vôbec, nastáva až v čase vystúpenia investora z investície.

- (59) Podľa spoločnosti BIO maximálne zvýhodnenie, ktoré sa môže súkromnému investorovi poskytnúť za konkrétnych podmienok, predstavuje 22 500 EUR. Táto suma je zanedbateľná a nevzťahuje sa na investíciu (ale na predaj podielov), čím sa nemôže previesť na cieľové podniky.

6. STANOVISKO NEMECKA K PRÍPOMIENKAM TRETÍCH STRÁN

- (60) Nemecko odpovedalo na pripomienky tretích strán listom z 22. mája 2009.

6.1. Opatrenie týkajúce sa dane z obchodu

- (61) Nemecko zastáva názor, že spoločnosť BVK aj napriek svojej kritike návrhu zákona MoRaKG potvrdzuje, že tento návrh nepredstavuje výnimku z právneho stavu vzhľadom na vymedzenie činnosti týkajúcej sa správy majetku od hospodárskej činnosti.

6.2. Opatrenie týkajúce sa prevodu strát

- (62) Nemecko poukazuje na to, že návrh spoločnosti BVK na rozšírenie tohto opatrenia na celé odvetvie fondov súkromného kapitálu by malo za následok neoprávnené zaťažujúce účinky. Nemecko sa vzhľadom na čo najpresnejšie vykonanie tohto opatrenia rozhodlo pre nevyhnutné rozlišovanie.
- (63) Nemecko zdôrazňuje, že spoločnosť BIO podporuje stanovisko Nemecka, že návrh zákona MoRaKG predstavuje koherentné rozlišovanie založené na objektívnych kritériách, ktoré má zabrániť nadmernému využívaniu strát.

6.3. Daňové zvýhodnenia pre súkromných investorov

- (64) Nemecko vníma pripomienky tretích strán ako potvrdenie svojho stanoviska, že toto opatrenie vzhľadom na svoju bezvýznamnosť a nepriamy charakter, orientáciu na zisk a zameranie na cieľové podniky všetkých členských štátov nepredstavuje žiadnu pomoc.

7. POSÚDENIE

7.1. Existencia štátnej pomoci

7.1.1. Opatrenie týkajúce sa dane z obchodu

- (65) V rámci formálneho posúdenia sa nerozptýlili pochybnosti Komisie týkajúce sa údajného právneho „objasnenia“ usmernenia z roku 2003 v návrhu zákona MoRaKG vzhľadom na povinnosť zaplatať dane z obchodu.

- (66) Nemecko odhaduje, že toto opatrenie povedie k ročnej daňovej strate vo výške 90 miliónov EUR. Tieto daňové straty odôvodňuje tým, že dôjde k menšiemu počtu „uzatvárania nevhodných zmlúv“. Toto odôvodnenie nie je pre Komisiu presvedčivé. Len ťažko možno uveriť tomu, že spoločnosti rizikového kapitálu sa vyznajú v daňovom práve tak zle, aby nevedeli zabrániť „uzatváraníu nevhodných zmlúv“ a z toho vyplývajúcej daňovej povinnosti. Stanovisko Komisie potvrdzuje aj tretie strany, keďže spoločnosť BVK skonštatovala, že návrh zákona MoRaKG prispeje k ďalšej neistote v danom odvetví.
- (67) Komisia však v každom prípade tvrdí, že toto opatrenie by jednoznačne viedlo k strate štátnych prostriedkov, ktoré by štát v opačnom prípade (v predchádzajúcej situácii) získal. Na základe toho Komisia dospela k záveru, že toto opatrenie sa poskytuje zo štátnych prostriedkov.
- (68) Bez ohľadu na otázku irelevantnú pre daný prípad, a to, či je usmernenie z roku 2003 zlučiteľné s charakterom a logikou nemeckého daňového systému, Komisia v rozhodnutí o začatí konania skonštatovala, že návrh zákona MoRaKG sa zjavne líši od tohto usmernenia, pretože:
- spoločnosti rizikového kapitálu si môžu nájsť investorov prostredníctvom marketingu medzi širokou verejnosťou, čo však usmernenie z roku 2003 vylučuje,
 - podľa návrhu zákona MoRaKG môžu spoločnosti rizikového kapitálu nadobúdať a prevádzkovať obchodné priestory a organizovať obchodné aktivity, pričom v usmernení z roku 2003 sa značná vlastná organizácia zakazuje a počet zamestnancov a kancelárií je obmedzený na bežnú mieru „veľkého súkromného majetku“,
 - hospodárska činnosť spoločností rizikového kapitálu v portfóliových spoločnostiach sa v návrhu zákona MoRaKG výslovne nezakazuje, zatiaľ čo usmernenie z roku 2003 hospodársku činnosť v portfóliových spoločnostiach, ako sa uvádza v odôvodnení 13, nepovoľuje.
- (69) Pripomienky prijaté v rámci konania vo veci formálneho zisťovania tieto pochybnosti neodstránili. Komisia preto musela vyvodiť záver, že návrh zákona MoRaKG rozširuje potenciálny okruh príjemcov pomoci, ktorí nepodliehajú dani z obchodu, pretože spoločnosti rizikového kapitálu, ktoré by podľa usmernenia z roku 2003 podliehali dani z obchodu, by sa prípadne mohli označiť za spoločnosti, ktoré dani z obchodu nepodliehajú. Dané opatrenie preto poskytuje určitým spoločnostiam rizikového kapitálu daňové zvýhodnenie, keďže im umožňuje vykonávať konkrétne činnosti a na základe oslobodenia od daňovej povinnosti aj profitovať na rozdiel od rizikových fondov/fondov súkromného kapitálu, ktoré podliehajú len usmerneniu z roku 2003 a pri vykonávaní týchto činností aj daňovej povinnosti.
- (70) Okrem toho toto opatrenie poskytuje selektívnu výhodu voči rizikovým fondom/fondom súkromného kapitálu len spoločnostiam rizikového kapitálu, ktoré patria do oblasti pôsobnosti návrhu zákona MoRaKG. Spoločnosť rizikového kapitálu bude na základe tohto opatrenia zvýhodnená vtedy, keď bude patriť do definície návrhu zákona MoRaKG. Rizikové fondy/fondy súkromného kapitálu, ktoré do majetkovej účasti v cieľových podnikoch investovali menej ako 70 % všetkých aktív, tak toto opatrenie nemôžu využiť, a to ani v prípade, že v podstate vykonávajú rovnakú činnosť. To isté sa vzťahuje aj na rizikové fondy/fondy súkromného kapitálu, ktoré v Nemecku nemajú svoje sídlo ani obchodné vedenie. Rizikové fondy/fondy súkromného kapitálu, ktoré majú prevádzku v Nemecku, následne nemôžu užívať schému podľa návrhu zákona MoRaKG, a to ani v prípade, keď vykonávajú rovnakú činnosť ako spoločnosti rizikového kapitálu.
- (71) Na základe toho sú prostredníctvom štátnych prostriedkov od časti svojich prevádzkových nákladov (konkrétne určitej daňovej povinnosti) oslobodené len tie podniky patriace do tohto malého okruhu, ktoré by tieto náklady museli podľa súčasného právneho rámca znášať samy. Takto zvýhodnené subjekty sú činné najmä v oblasti poskytovania súkromného majetkového a rizikového kapitálu a vstupujú do hospodárskej súťaže s ostatnými podielovými spoločnosťami v Nemecku alebo s ostatnými členskými štátmi. Tým, že toto daňové opatrenie zvyšuje podiel finančných prostriedkov, ktoré sú dostupné príjemcom pomoci na vykonávanie svojej činnosti, posilňuje ich postavenie voči konkurentom v Spoločenstve. Preto toto opatrenie môže obmedziť hospodársku súťaž a obchod medzi členskými štátmi.
- (72) Komisia preto dospela k záveru, že oznámené opatrenie týkajúce sa dane z obchodu predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES v prospech určitých spoločností rizikového kapitálu.
- ### 7.1.2. Odpočet strát
- (73) Ako sa uvádza v oddiele 4.2, Nemecko v zásade pripúšťa, že opätovné zavedenie prevodu strát pre spoločnosti rizikového kapitálu investujúce do cieľových podnikov je selektívne a zvýhodňuje spoločnosti rizikového kapitálu, ako aj cieľové podniky. Nemecko však zastáva názor, že spoločnosti rizikového kapitálu a cieľové podniky by boli primeraným a praktickým spôsobom obmedzené a vymedzené podľa bodu 24 oznámenia Komisie o zdaňovaní podnikov (v ktorom sa uvádza, že určité rozlišovanie v daňovom systéme na základe objektívnych rozdielov medzi daňovými poplatníkmi môže byť oprávnené) môže byť na základe objektívnych rozdielov medzi daňovými poplatníkmi oprávnené, pretože zavedenie všeobecného obmedzenia na využívanie strát v roku 2008 malo tvrdý dosah na trh rizikového kapitálu.

- (74) Po prvé Komisia trvá na tom, že toto opatrenie je pre štát jednoznačne spojené so stratou štátnych prostriedkov. Preto sa poskytuje zo štátnych prostriedkov. Daňové straty sú pre cieľové podniky a spoločnosti rizikového kapitálu výhodné, pretože sú príjemcami tohto opatrenia. Menej prísne ustanovenia týkajúce sa prevodu strát, ktoré platia pre cieľové podniky, do ktorých spoločnosti rizikového kapitálu investujú, poskytujú hospodárske výhody obom skupinám podnikov a umožňujú im úsporu na daniach. Cieľový podnik v prvom rade profituje z prevodu strát, ktorý mu umožňuje započítať si straty, a tým zaplatiť nižšiu daň, čo by v opačnom prípade z dôvodu predpisov na predchádzanie takémuto zneužitiu nebolo možné. Spoločnosť rizikového kapitálu je tak priamo zvýhodnená, pretože ostatní kupujúci takéto zúčtovanie nemôžu využívať.
- (75) Keďže daňové úspory možno v podstate dosiahnuť len vtedy, keď spoločnosti rizikového kapitálu investujú do cieľových podnikov, sú priamo zvýhodnené aj cieľové podniky. Toto opatrenie totiž spoločnostiam rizikového kapitálu poskytuje stimul investovať do cieľových podnikov, a nie do iných spoločností, ktoré by z čisto hospodárskeho hľadiska prichádzali do úvahy pre investorov do rizikového kapitálu. Cieľové podniky tak môžu získať rizikový kapitál v inom rozsahu a za iných podmienok, ako by získali bez tohto opatrenia. Takže toto opatrenie dokáže priamo posilniť kapitálovú základňu cieľových podnikov.
- (76) Okrem toho treba poukázať na argumentáciu Nemecka, že opatrenie nepredstavuje pre takéto podniky žiadnu výhodu, aj keď nemožno vylúčiť, že v rámci pojmu cieľový podnik sú zahrnuté aj podniky v ťažkostiach. Podľa argumentov Nemecka cieľový podnik nachádzajúci sa v ťažkostiach nedosiahne žiadny zisk, ktorý by mohol vyrovnať straty a ktorý by sa mohol zdať. Z tohto dôvodu je možnosť využitia strát z predchádzajúcich období pre tieto podniky irelevantná. Návrh zákona MoRaKG preto pre podniky v ťažkostiach v zmysle definície stanovenej právom Spoločenstva nepredstavuje žiadnu výhodu. Podľa názoru Komisie nie je takáto argumentácia logická, pretože kupujúci podniku v ťažkostiach alebo „plášťovej spoločnosti“ môže mať *de facto* z daňových dôvodov osobitný záujem na prevode ich strát.
- (77) Tieto výhody môžu obmedziť obchod a hospodársku súťaž. V rámci spoločností rizikového kapitálu Komisia preskúmala toto kritérium z hľadiska regulovania dane z obchodu v odôvodnení 71. Pokiaľ ide o cieľové podniky, Komisia konštatuje, že tieto podniky môžu byť činné v každom hospodárskom odvetví, a tým aj v hospodárskych odvetviach, v ktorých sa obchoduje alebo v ktorých by sa mohlo obchodovať v rámci Spoločenstva. Preto hospodárska výhoda, ktorá sa im poskyta,
- môže obmedziť hospodársku súťaž a obchod medzi členskými štátmi.
- (78) Po druhé Komisia konštatuje, že selektivita daného opatrenia je nepochybná.
- (79) Po tretie Komisia konštatuje, že Nemecku sa nepodarilo dokázať, že toto opatrenie je zlučiteľné s charakterom a logikou nemeckého daňového systému. Aj keby došlo k tomu, že obmedzenie využívania strát pre trh rizikového kapitálu bude príliš prísne, čo by predstavovalo opodstatnenie pre mimoriadne zaobchádzanie, neodôvodnilo by sa tým podľa Komisie rozlišovanie daňových poplatníkov Nemeckom, pretože zo zákazu prevodu strát nemožno vyňať celé odvetvie rizikového kapitálu. Keby boli domnienky Nemecka správne, neexistoval by žiadny objektívny dôvod vylúčiť z tohto opatrenia podniky, ktoré nie sú spoločnosťami rizikového kapitálu a ktoré investujú do tých istých cieľových podnikov. Podniky, ktoré nie sú spoločnosťami rizikového kapitálu, však môžu toto opatrenie využívať len v zriedkavých prípadoch, a to keď od spoločnosti rizikového kapitálu získajú podiel na cieľovom podniku. Tento názor potvrdzujú aj pripomienky spoločnosti BVK uvedené v oddiele 5.2.
- (80) Okrem toho sa zdá, že toto opatrenie nie je zlučiteľné s charakterom a logikou nemeckého daňového systému, pretože sa nedokázalo, prečo by obmedzenie využívania strát pre spoločnosti rizikového kapitálu malo byť veľmi prísne, keď investujú do cieľových podnikov, ale nie v prípade, keď vykonávajú rovnakú činnosť tým, že poskytujú kapitál iným podnikom, napr. partnerstvám, ktoré môžu mať takisto ťažkosti pri obstarávaní rizikového kapitálu (najmä mladé, inovačné podniky).
- (81) Komisia ďalej konštatuje, že Nemecko stanovilo nový všeobecný daňový predpis v tejto oblasti zameraný na sprísnenie opatrení brániacich zneužitiu prevodu strát, ako sa uvádza v oddiele 2.4.1, a to prostredníctvom reformného zákona o obchodnej dani z roku 2008. Tieto opatrenia brániace zneužitiu sa prostredníctvom menej prísnych ustanovení týkajúcich sa prevodu strát, ktoré platia pre vybranú skupinu podnikov, čiastočne zrušili, pričom sa zdá, že to nebolo v súlade s charakterom a logikou daňového systému platného od roku 2008.
- (82) Komisia preto dospela k záveru, že oznámené opatrenie týkajúce sa prevodu strát predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES v prospech cieľových podnikov a spoločností rizikového kapitálu.

7.1.3. Daňové zvýhodnenia pre súkromných investorov

- (83) Ako sa uvádza v oddiele 4.3, Nemecko tvrdí, že toto opatrenie nepredstavuje žiadnu štátnu pomoc, pretože jej príjemcami sú fyzické osoby. Nemecko zároveň uvádza, že prostredníctvom tohto opatrenia cieľové podniky nezískavajú žiadnu overiteľnú a kvantifikovateľnú výhodu, čo teda nemá vplyv na cenu podielov. Úspory súkromných investorov na daniach sú veľmi nízke a dochádza k nim len v čase vystúpenia investora z investície. Toto opatrenie môže preto podľa Nemecka predstavovať pre súkromných investorov len minimálny stimul, aby investovali do cieľových podnikov. Hospodárska súťaž medzi cieľovými podnikmi a ostatnými podnikmi by preto bola prostredníctvom tohto opatrenia len minimálne narušená.
- (84) Ako sa uvádza v oddiele 2.1, Nemecku vzniká týmto opatrením ročná strata štátnych prostriedkov vo výške 30 miliónov EUR. Opatrenie sa preto bude financovať zo štátnych prostriedkov.
- (85) Dané opatrenie podnieti fyzické osoby prostredníctvom daňových stimulov na to, aby investovali do vybranej skupiny podnikov (t. j. cieľových podnikov), a nie do iných podnikov, ktoré by z čisto hospodárskeho hľadiska prichádzali do úvahy pre investorov do rizikového kapitálu. Cieľové podniky tak môžu získavať rizikový kapitál v inom rozsahu a za iných podmienok ako bez tohto opatrenia. Opatrením preto možno priamo posilniť kapitálovú základňu cieľových podnikov. Tieto závery sú opodstatnené aj v tom prípade, keď daňové zvýhodnenie poskytnuté investorom bude závisieť od budúcich ziskov, a ako zdôrazňuje Nemecko a tretie strany, keď bude daná suma relatívne nízka. Vzhľadom na povahu opatrenia je veľmi zložitá presne vyčíslť túto výhodu *ex ante*, ktorá z tohto opatrenia vyplýva pre cieľové podniky ⁽¹⁷⁾. Preto nemožno vyvodiť záver, že pomoc cieľovým podnikom predstavuje v každom prípade sumy *de minimis*. Skutočnosť, že v prípade daňového zvýhodnenia pre fyzické osoby, ktoré investujú do určitých podnikov bez ohľadu na rozsah výhody poskytnutej fyzickej osobe, môže ísť o štátnu pomoc v prospech tohto podniku, potvrdil okrem iného aj Súdny dvor ⁽¹⁸⁾.
- (86) Následne Komisia dospela k záveru, že opatrenie zamerané na zvýhodnenie dane z príjmu je selektívne a zvýhodňuje obmedzený počet podnikov tým, že v porovnaní s bežnými trhovými podmienkami majú

lepší prístup k rizikovému kapitálu. Táto výhoda sa poskytuje zo štátnych prostriedkov, pretože v podstate ide o daňové straty, ktoré vytvárajú trhové stimuly pre fyzické osoby zamerané na to, aby poskytovali kapitál cieľovým podnikom, a nie ostatným podnikom, ktoré by pre investora bežne prichádzali do úvahy na základe očakávania zisku.

- (87) Fakt, do akej miery by táto štátna pomoc mohla ovplyvniť hospodársku súťaž a obchod medzi členskými štátmi, je vysvetlený v odôvodnení 77.
- (88) Preto Komisia dospela k záveru, že opatrenie zamerané na zvýhodnenie dane z upraveného príjmu predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES v prospech cieľových podnikov.

7.2. Zlučiteľnosť s pravidlami štátnej pomoci

7.2.1. Notifikácia opatrenia

- (89) Nemecko oznámilo návrh zákona MoRaKG pred jeho zavedením do praxe, čím splnilo svoju povinnosť podľa článku 88 ods. 3 Zmluvy o ES. Keďže všetky opatrenia uvedené v návrhu zákona MoRaKG majú spoločný cieľ, ktorým je podpora poskytovania súkromného rizikového kapitálu podnikom, Komisia preskúmala ich zlučiteľnosť so spoločným trhom na základe usmernení o rizikovom kapitáli.
- (90) Komisia okrem toho preskúmala, či sa ostatné schémy pomoci alebo nariadenia týkajúce sa pomoci, ako je rámec Spoločenstva pre štátnu pomoc na výskum, vývoj a inovácie ⁽¹⁹⁾, nariadenie Komisie (ES) č. 800/2008 zo 6. augusta 2008 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné so spoločným trhom podľa článkov 87 a 88 zmluvy (Všeobecné nariadenie o skupinových výnimkách) ⁽²⁰⁾ alebo nariadenie Komisie (ES) č. 1998/2006 z 15. decembra 2006 o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy o ES na pomoc *de minimis* ⁽²¹⁾ vzťahujú na uvedené opatrenia. Na rozdiel od skúmaných opatrení uvedených rámce, resp. nariadenia Spoločenstva vylučujú zo svojho rozsahu pôsobnosti podniky v ťažkostiach a podniky pracujúce v odvetví lodiarkeho priemyslu, uhlia a ocele a/alebo obmedzujú poskytnutie pomoci na MSP. Z uvedených dôvodov Komisia zastáva názor, že vzhľadom na rozsah pôsobnosti týchto rámcov, resp. nariadení Spoločenstva, je vylúčená ich uplatniteľnosť na oznámené opatrenia.

⁽¹⁷⁾ Je vyslovene zložitá zistiť rozdiel medzi touto sumou a podmienkami, za ktorých by sa kapitál poskytol bez tohto opatrenia, a sumou/podmienkami na základe opatrenia *ex ante*.

⁽¹⁸⁾ Vec C-156/98, *Nemecko/Komisia*, Zb. 2000, s. I-6857, bod 64: „Ako je stanovené v bode 30 tohto rozsudku, v prvom rade je potrebné vychádzať z toho, že prostredníctvom spornej schémy o štátnej pomoci sa poskytuje pomoc na prevádzku zvýhodnených podnikov; [...]“.

⁽¹⁹⁾ Ú. v. EÚ C 323, 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁰⁾ Ú. v. EÚ L 214, 9.8.2008, s. 3.

⁽²¹⁾ Ú. v. EÚ L 379, 28.12.2006, s. 5-10.

7.2.2. Opatrenie týkajúce sa dane z obchodu

- (91) Ako sa uvádza v odseku 7.1.1, opatrenie týkajúce sa dane z obchodu predstavuje štátnu pomoc v prospech spoločností rizikového kapitálu. Toto opatrenie spoločnostiam rizikového kapitálu výslovne neponúka stimuly na investície do rizikového kapitálu, ale umožňuje im disponovať väčšími finančnými zdrojmi, o ktorých využití môžu slobodne rozhodovať (t. j. rozdelenie vyššieho zisku svojim spoločníkom).
- (92) Na rozdiel od daných opatrení by sa podľa usmernení o rizikovom kapitáli nemala štátna pomoc vo forme rizikového kapitálu poskytovať veľkým podnikom, podnikom v ťažkostiach alebo podnikom pracujúcim v odvetví lodiarkeho priemyslu, uhlia a ocele. Opatrenie týkajúce sa dane z obchodu by však mohlo takéto podniky zvýhodniť, a to najmä veľké podniky. Oblasť pôsobnosti opatrenia preto nie je zlučiteľná s usmerneniami o rizikovom kapitáli.
- (93) Toto opatrenie nie je zlučiteľné s kapitolou 4 usmernení o rizikovom kapitáli, keďže neboli splnené osobitné predpoklady na uplatňovanie tohto oddielu. Podľa kapitoly 4 maximálny objem investičných tranží na jeden rok a príjemcov pomoci nesmie presiahnuť 1,5 milióna EUR. V preskúmanom opatrení sa takáto maximálna hranica neuvádza. Podľa usmernení o rizikovom kapitáli sa financovanie v rámci opatrení týkajúcich sa poskytovania pomoci v prípade menších podnikov musí obmedziť na fázu expanzie a v prípade stredných podnikov na skorú fázu. Tieto predpoklady však nie sú splnené, pretože v prípade cieľových podnikov môže ísť aj o veľké podniky.
- (94) Toto opatrenie nie je v súlade s predpismi o kumulácii a predkladaní správ podľa kapitoly 6 a oddiele 7.1 usmernení o rizikovom kapitáli.
- (95) Komisia sa ďalej nenachádza v situácii, keď by mohla preskúmať opatrenia v súvislosti s ich zlučiteľnosťou s ustanoveniami uvedenými v kapitole 5 usmernení o rizikovom kapitáli. Podľa usmernení o rizikovom kapitáli štátna pomoc musí byť cieľená na určité trhové zlyhanie, o ktorého existencii sú k dispozícii dostatočné dôkazy. Nemecko nepredložilo žiadne dôkazy, že cieľové podniky sú zasiahnuté určitým trhovým zlyhaním.
- (96) Na základe toho Komisia dospela k záveru, že opatrenie týkajúce sa dane z obchodu nie je zlučiteľné so spoločným trhom.

7.2.3. Odpočet strát

- (97) Ako sa uvádza v oddiele 7.1.2, opatrenie týkajúce sa prevodu strát predstavuje štátnu pomoc na úrovni spoločností rizikového kapitálu a cieľových podnikov. Forma tohto opatrenia pomoci predstavuje fiškálny stimul v zmysle oddielu 4.2 písm. d) usmernení o rizikovom kapitáli.
- (98) Z dôvodov uvedených v odôvodneniach 92, 93, 94 a 95 Komisia nemôže považovať uvedené opatrenie za zlučiteľné so spoločným trhom; toto opatrenie nie je v súlade ani s kritériom vylúčenia podľa oddielu 2.1 usmernení o rizikovom kapitáli, ani s predpismi o kumulácii a predkladaní správ podľa kapitoly 6 a oddielu 7.1 usmernení o rizikovom kapitáli, ani podľa kritérií uvedených v kapitole 4 usmernení o rizikovom kapitáli. Okrem toho neexistuje žiadny dôkaz o trhovom zlyhaní, ktoré by malo vplyv na cieľové podniky a spoločnosti rizikového kapitálu, preto Komisia nemá žiadny dôvod na začatie dôkladného preskúmania zlučiteľnosti uvedených opatrení podľa kapitoly 5 usmernení o rizikovom kapitáli.
- (99) Nadobudnutie disponibilných podielov (substitučný kapitál) v cieľovom podniku sa v rámci tohto opatrenia nevylučuje. Substitučný kapitál však nie je podľa stanovenia pojmu „rizikový kapitál“, ktoré sa nachádza v usmerneniach o rizikovom kapitáli, povolený.
- (100) Komisia ďalej konštatuje, že obmedzenie daňového zvýhodnenia pre spoločnosti rizikového kapitálu, ktoré investujú do kapitálových spoločností, údajne odporuje vyhlásenému cieľu opatrenia, ktorým je podpora poskytovania rizikového kapitálu. Mladé, inovačné podniky, ktoré potrebujú rizikový kapitál, si však môžu zvoliť inú právnu formu ako formu obchodnej spoločnosti. Mladé, inovačné podniky vo forme napr. partnerstva by však nemohli využívať toto opatrenie.
- (101) Na základe toho Komisia dospela k záveru, že opatrenie týkajúce sa prevodu strát nie je zlučiteľné so spoločným trhom.

7.2.4. Daňové zvýhodnenia pre súkromných investorov

- (102) Ako sa uvádza v oddiele 7.1.3, opatrenie zamerané na zvýhodnenie dane z príjmu predstavuje priamu štátnu pomoc na úrovni cieľových podnikov. Keďže toto opatrenie vytvára stimuly pre fyzické osoby, aby investovali do cieľových podnikov, mohlo by zvýhodniť investície do rizikového kapitálu podľa oddielu 4.2 písm. d) usmernení o rizikovom kapitáli.

- (103) Z dôvodov uvedených v odôvodneniach 92, 93, 94 a 95 Komisia nemôže považovať uvedené opatrenie za zlučiteľné so spoločným trhom; toto opatrenie nie je v súlade ani s kritériom vylúčenia podľa oddielu 2.1 usmernení o rizikovom kapitáli, ani s predpismi o kumulácii a predkladaní správ podľa kapitoly 6 a oddielu 7.1 usmernení o rizikovom kapitáli, ani podľa kritérií uvedených v kapitole 4 usmernení o rizikovom kapitáli; okrem toho neexistuje žiadny dôkaz o trhovom zlyhaní, ktoré by malo vplyv na cieľové podniky a spoločnosti rizikového kapitálu, preto Komisia nemá žiadny dôvod na začatie dôkladného preskúmania zlučiteľnosti uvedených opatrení podľa kapitoly 5 usmernení o rizikovom kapitáli.
- (104) Komisia preto dospela k záveru, že opatrenie zamerané na zvýhodnenie dane z príjmu vo svojej súčasnej podobe nemožno podľa usmernení o rizikovom kapitáli považovať za zlučiteľné so spoločným trhom. Fyzické osoby však majú relatívne málo stimulov na investovanie do cieľových podnikov, čím by bola aj výhoda poskytnutá cieľovým podnikom malá, takže toto opatrenie by len v nepatrnej miere narušilo hospodársku súťaž medzi cieľovými podnikmi a podnikmi, ktoré nie sú cieľové. Okrem toho toto opatrenie má všeobecne pozitívny vplyv na stimuláciu poskytovania rizikového kapitálu podnikom, ktoré ho potrebujú, a to na základe riadneho posúdenia z hospodárskeho hľadiska. Súkromní investori si vyberajú cieľové podniky prichádzajúce do úvahy podľa očakávaného zisku z kapitálového vkladu. Komisia preto zastáva názor, že toto opatrenie možno zosúladiť s ustanoveniami usmernení o rizikovom kapitáli po splnení podmienok uvedených v článku 3.

7.3. Zlučiteľnosť so spoločným trhom

- (105) Opatrenie týkajúce sa dane z obchodu a opatrenie týkajúce sa prevodu strát, pomocou ktorých môžu byť spoločnosti rizikového kapitálu zvýhodnené, sú v rozpore s pravidlami vnútorného trhu najmä vzhľadom na slobodu usadiť sa v zmysle článku 43 Zmluvy o ES (pozri oddiel 3.5).
- (106) Podľa Nemecka návrh zákona MoRaKG obsahuje podrobné ustanovenia o štruktúre a obchodnej činnosti spoločností rizikového kapitálu. Patria sem najmä predpisy o type obchodov, o politike investícií spoločností rizikového kapitálu, o otázke napojenia na koncernové štruktúry a o najnižšej menovitej hodnote investícií do spoločností rizikového kapitálu. Tieto predpisy by platili pre všetky spoločnosti rizikového kapitálu. V nemeckých prevádzkových podnikoch zahraničných spoločností rizikového kapitálu však nemožno zaisťovať, že tieto spoloč-

nosti ako celok budú dodržiavať tieto predpisy. Obmedzením uznaním nemeckých prevádzkových podnikov by sa naskytla možnosť obísť predpisy. Každý úrad pre finančný dohľad kontroluje podniky patriace do svojej oblasti pôsobnosti podľa príslušných vnútroštátnych predpisov, pričom značná časť týchto predpisov je harmonizovaná podľa práva EÚ. V oblasti spoločností rizikového kapitálu však takáto harmonizácia predpisov týkajúcich sa kontroly podľa práva EÚ neexistuje.

- (107) Obavy Komisie týkajúce sa ohrozenia hospodárskej súťaže sa neodstránili. Po prvé by podniky ES a EHP so sídlom mimo Nemecka a s prevádzkou v Nemecku mali byť v zásade oprávnené na túto pomoc, ak môžu dokázať, že spĺňajú predpoklady uvedené v schéme štátnej pomoci a ustanovenia o štruktúre a hospodárskej činnosti spoločností rizikového kapitálu (ak sú zlučiteľné so Zmluvou o ES). Argument, že federálny finančný dozorný orgán nemôže tieto podniky kontrolovať, nutne neznamená, že sú v porovnaní so spoločnosťami so sídlom v Nemecku z hľadiska hospodárskej súťaže zvýhodnené, ani že *de facto* nesplňajú predpoklady uvedené v schéme štátnej pomoci a ustanovenia o štruktúre a hospodárskej činnosti spoločností rizikového kapitálu. Tento argument preto sám osebe nestačí na uplatnenie výnimky zo základného pravidla Zmluvy o ES.
- (108) Na záver možno konštatovať, že pretrváva dojem, že Nemecko by mohlo dosiahnuť ten istý cieľ aj pomocou menej diskriminačných prostriedkov⁽²²⁾. Splnenie predpokladov uvedených v schéme štátnej pomoci by sa mohlo overiť napríklad prostredníctvom nepovinnnej notifikácie federálnemu finančnému dozornému orgánu na účel preskúmania prostredníctvom potvrdení získaných od zahraničného orgánu dohľadu alebo prostredníctvom nezávislých správ o audite. Nemecko by preto malo zahraničným spoločnostiam s prevádzkou v Nemecku umožniť, aby dokázali, že spĺňajú predpoklady uvedené v schéme štátnej pomoci a ustanovenia o štruktúre a hospodárskej činnosti spoločností rizikového kapitálu.
- (109) Komisia preto dospela k záveru, že opatrenie týkajúce sa dane z obchodu a opatrenie týkajúce sa prevodu strát nie sú zlučiteľné so spoločným trhom, pretože porušujú zásadu slobody usadiť sa v zmysle článku 43 Zmluvy o ES.

⁽²²⁾ Francúzsko predložilo vo veci štátnej pomoci N 629/07 (Ú. v. EÚ C 206, 1.9.2009, s. 1) možnosť poskytovať pomoc aj zahraničným investičným štruktúram, ktoré sú porovnateľné so štruktúrami nachádzajúcimi sa vo Francúzsku a ktorým bola určená pomoc v tejto veci. Dalším príkladom je štátna pomoc N 36/09 (Ú. v. EÚ C 186, 8.8.2009, s. 3).

8. ZÁVER

- (110) Komisia zastáva názor, že opatrenie pomoci týkajúce sa povinnosti platenia dane z obchodu spoločnosťami rizikového kapitálu nie je zlučiteľné so Zmluvou o ES.
- (111) Komisia zastáva názor, že opatrenie pomoci týkajúce sa prevodu strát v cieľových podnikoch, ktoré nadobudli spoločnosti rizikového kapitálu, nie je zlučiteľné so Zmluvou o ES.
- (112) Komisia zastáva názor, že splnením podmienok uvedených v článku 3 tohto rozhodnutia možno zabezpečiť zlučiteľnosť opatrenia týkajúceho sa daňového zvýhodnenia pre súkromných investorov so Zmluvou o ES.

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Schémy štátnej pomoci, ktoré naplánovalo Nemecko podľa článku 1 § 19 a článku 4 zákona o modernizácii všeobecných podmienok pre kapitálové investície (MoRaKG), nie sú zlučiteľné so spoločným trhom.

Tieto schémy štátnej pomoci sa preto nemôžu uskutočniť.

Článok 2

Schéma štátnej pomoci, ktorú naplánovalo Nemecko podľa článku 1 § 20 návrhu zákona MoRaKG, je zlučiteľná so spoločným trhom po splnení podmienok uvedených v článku 3.

Článok 3

Schéma štátnej pomoci podľa článku 1 § 20 návrhu zákona MoRaKG sa upraví tak, aby boli splnené tieto podmienky:

- vymedzenie pojmu „cieľové podniky“ sa obmedzuje na malé a stredné podniky (MSP) v zmysle definície uvedenej v prílohe I k Všeobecnému nariadeniu o skupinových výnimkách⁽²³⁾,

- z vymedzenia pojmu „cieľové podniky“ sa vylučujú podniky v ťažkostiach, ako aj podniky v odvetví lodiarskeho priemyslu, uhlia a ocele,
- maximálna investičná tranža nepresahuje 1,5 milióna EUR na cieľový MSP za každých dvanásť mesiacov a obmedzuje sa na zakladajúci kapitál, štartovací kapitál a kapitál na rozširovanie,
- Nemecko vytvorí mechanizmus, ktorým sa zaručí, aby toto opatrenie bolo v súlade s predpismi o kumulácii a predkladaní správ v kapitole 6 a oddiele 7.1 usmernení o rizikovom kapitáli,
- získavanie existujúcich podielov (substitučný kapitál) v cieľovom MSP je vylúčené,
- pokiaľ ide o právnu formu cieľového podniku, nie sú stanovené žiadne osobitné podmienky.

Článok 4

Do dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia Nemecko oznámi Komisii, aké opatrenia prijalo na dodržanie súladu s týmto rozhodnutím.

Článok 5

Toto rozhodnutie je určené Spolkovej republike Nemecko.

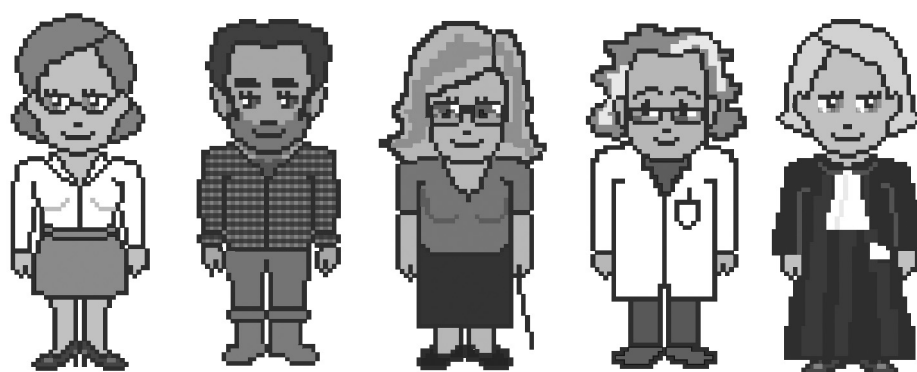
V Bruseli 30. septembra 2009

Za Komisiu
Neelie KROES
členka Komisie

⁽²³⁾ Pozri poznámku pod čiarou č. 20.

EU Book shop

Všetky publikácie EÚ,
ktoré hľadáte!

bookshop.europa.eu

Predplatné na rok 2010 (bez DPH, vrátane poštovného)

Úradný vestník EÚ, séria L + C, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	1 100 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, tlačené vydanie + ročný CD-ROM	22 úradných jazykov EÚ	1 200 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	770 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, mesačný (súhrnný) CD-ROM	22 úradných jazykov EÚ	400 EUR ročne
Dodatok k úradnému vestníku (séria S), Verejné obstarávanie a výberové konania, CD-ROM, dve vydania za týždeň	viacjazyčné: 23 úradných jazykov EÚ	300 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria C – konkurzy	jazyk(-y), v ktorom(-ých) sa konajú konkurzy	50 EUR ročne

Úradný vestník Európskej únie, ktorý vychádza vo všetkých úradných jazykoch Európskej únie, si možno predplatiť v ktoromkoľvek z 22 jazykových znení. Zahŕňa sériu L (Právne predpisy) a C (Informácie a oznámenia).

Každé jazykové znenie má samostatné predplatné.

V súlade s nariadením Rady (ES) č. 920/2005 uverejneným v úradnom vestníku L 156 z 18. júna 2005 a ustanovujúcim, že inštitúcie Európskej únie nie sú viazané povinnosťou vyhotovovať všetky právne akty v írskom jazyku a uverejňovať ich v tomto jazyku, sa úradné vestníky uverejnené v írskom jazyku predávajú osobitne.

Predplatné na dodatok k úradnému vestníku (séria S – Verejné obstarávanie a výberové konania) zahŕňa všetkých 23 úradných jazykových znení na jednom viacjazyčnom CD-ROM-e.

Predplatitelia *Úradného vestníka Európskej únie* môžu získať rôzne prílohy k úradnému vestníku, ktoré sa budú zasielať na základe jednoduchej žiadosti. O vydaní týchto príloh budú informovaní prostredníctvom oznámení pre čitateľov, ktoré sa vkladajú do *Úradného vestníka Európskej únie*.

Počas roka 2010 sa nosiče CD-ROM nahradia nosičmi DVD.

Predaj a predplatné

Rozličné platené publikácie, rovnako ako aj *Úradný vestník Európskej únie*, si možno predplatiť a získať u obchodných distribútorov. Zoznam obchodných distribútorov možno nájsť na tejto internetovej adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sk.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) poskytuje priamy a bezplatný prístup k právu Európskej únie. Na stránke si možno prehliadať *Úradný vestník Európskej únie*, ako aj zmluvy, právne predpisy, judikatúru a návrhy právnych aktov.

Viac sa dozviete na stránke: <http://europa.eu>

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxembourg
LUXEMBURSKO

SK